

Giới thiệu Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc

Truyện Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc của tác giả Niêm Hoa Phát Liễu là một bộ truyện ngôn tình hiện đại, hào môn thế gia, cưới trước yêu sau, sủng, ngược...

Một kế hoạch chấn động, đã cướp đi lần đầu tiên của cô.

Một tình yêu đã từng ân ái, ngọt ngào bị chôn vùi trong giá rét.

“Nếu em đã có thai, vậy thì kết hôn thôi. Vừa khéo là tôi không thích em, em cũng không thích tôi!” Doãn Tư Thần vô cùng cao ngạo mà đặt tờ hợp đồng xuống: “Chúng ta chỉ là vợ chồng trên hợp đồng!”

Cố Hề Hề vừa định thờ phào nhẹ nhõm, nhưng không ngờ tới người đàn ông này lại dùng tờ hợp đồng để xem thường sự chống cự của cô, lại thông báo với khắp thế giới cô là vật riêng của anh.

Doãn Tư Thần, rốt cuộc là anh muốn làm gì đây?

Doãn Tư Thần tà ma quái quỷ...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Chương 1: Ngủ nhầm người.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cố Hề Hề cảm nhận được sự ám áp từ trong lồng ngực của đối phương, cố gắng nhẫn nhịn mà nằm im trong sự ám áp ấy. Mặc dù cả đêm hôm qua không hề được nghỉ ngơi, khiến cho cả người cô vô cùng mệt mỏi, nhưng cô không hề hối hận.

Chuẩn bị đã rất lâu, chỉ vì muốn đem chính bản thân mình trở thành món quà quý giá nhất để tặng anh.

Yêu đương với Triệu Trạch Cương cũng đã được 2 năm, mỗi lần Triệu Trạch Cương muốn thân mật với cô, đều bị cô dùng những lời dịu dàng để từ chối, cô không muốn buông thả mà giao nộp bản thân mình như vậy.

Nhưng lần này thì khác, ngày mai Triệu Trạch Cương phải xuất ngoại, đồng thời cũng là sinh nhật lần thứ 23 của cô!

Trong một ngày quan trọng như vậy, theo ý kiến vô cùng kiên quyết của cô bạn thân thì nhất định phải là một phòng xa hoa trong khách sạn Hilton, đem lần đầu tiên quý giá nhất của cô mà tặng cho bạn trai.

Cố Hề Hề vui vẻ mà ôm lấy hông của đối phương, ồ, thật không ngờ vóc người của Triệu Trạch Cương lại đẹp như vậy.

Thêm một phân thì mập, bớt một phân thì gầy!

Thật sự là vô cùng hoàn mỹ!

“Humm...Dina, em dậy rồi?” người đàn ông ở phía trên đỉnh đầu nói: “Hôm qua làm em phải mệt mỏi rồi!”

“Dù thế nào thì cũng đừng nói như vậy, Trạch Cương, là em cam tâm tình nguyện!” Cố Hề Hề dùng hết sức lực mà ôm chặt lấy hông của đối phương, vô cùng hạnh phúc mà trả lời lại.

Dina...?

Trạch Cương...?

Cố Hề Hề và người đàn ông đang được ôm đồng thời ngẩn người ra, thời gian đứng lại 3 giây, đột nhiên tách nhau ra, Cố Hề Hề từ trong hoảng loạn mà xoay người sang mở đèn ở đầu giường lên.

Đèn giường vừa mở lên, Cố Hề Hề liền nhìn thấy một gương mặt hoàn toàn xa lạ, lập tức sợ hãi mà thét lên: “Anh là ai???”

Nắm lấy chiếc chăn che lại toàn bộ cơ thể: “Tại sao anh lại ở trong này?”

“Đây là phòng của tôi! Cô là ai? Tại sao cô lại ở trong đây?” trên gương mặt của người đàn ông cũng đầy sự bất ngờ.

Khắp người của Cố Hề Hề vô cùng lạnh lẽo, trong đầu đang dâng lên một loại bất an không thể gọi thành tên: “Đây là phòng 1216, là bạn thân của tôi tự tay giao cho tôi, người đàn ông trong phòng này hẳn phải là bạn trai của tôi...”

“Haha!” Doãn Tư Thần cảm thấy thật sự đây chính là lí do tệ nhất mà anh từng nghe được, với giá trị của con người anh, không ít phụ nữ muốn xô đẩy nhau mà leo lên giường của anh, hôm nay lại gặp phải một người kêu oan: “Ngay cả phòng của mình cô cũng không xem kỹ, lẽ nào chính là muốn leo lên giường của tôi? Còn viện cớ, nói đi, cô muốn bao nhiêu tiền?”

Sự giằng co của người đàn ông đã xuyên thẳng vào trong đầu của Cố Hề Hề, khiến cô bình tĩnh trở lại, rốt cuộc là tối qua đã xảy ra chuyện gì?

Cô nhớ cô đã uống rượu với cô bạn thân Lâm Tiểu Nhã, vì tối qua Tiểu Nhã phải bay đến Milan để tham gia buổi biểu diễn thời trang, vì để chúc mừng cho cô lại được đứng trên sân khấu quốc tế, đồng thời cũng chúc mừng sinh nhật của chính mình.

Cô đã uống rất nhiều, Tiểu Nhã không ngừng thúc giục cô phải giữ Triệu Trạch Cương lại, dù sao Triệu Trạch Cương cũng phải ra nước ngoài vài năm, dường như có ma xui quỷ khiến mà cô cũng đồng ý theo, sau đó cầm thẻ phòng Tiểu Nhã đưa, quét thẻ đi vào phòng.

Nhưng tại sao người đàn ông trong phòng lại không phải là Triệu Trạch Cương?

“Cái gì mà bao nhiêu tiền? Tôi không cần tiền, Triệu Trạch Cương đâu?”

Doãn Tư Thần nhú mày, hình như người phụ nữ trước mắt thật sự có gì đó rất kì lạ, hình như trước đó cô cũng nói “Trạch Cương?” Chẳng lẽ thật sự là bọn họ đã bị đặt bẫy sao?

Tối qua, rõ ràng là anh hẹn với Dina, có người quét thẻ đi vào, lúc đó cũng không mở đèn, mà mùi nước hoa của người phụ nữ này cũng là mùi Dina dùng, anh cũng tự cho rằng Dina đã đến, nhưng lại là người phụ nữ ở trước mặt này.

Anh đang định hỏi, điện thoại lại vang lên, nhìn thấy số điện thoại là của Dina.

“Dina, chuyện gì vậy?”

Điện thoại truyền đến giọng nói vô cùng áy náy của Dina: “Tư Thần, xin lỗi anh, hôm qua em nhận được lời mời đến Milan, bọn họ muốn mời em làm vedette. Tối qua 8 giờ em đã bay sang Milan, anh biết đó, làm người mẫu trước nay vẫn luôn là mơ ước và mục tiêu của em, em không muốn bỏ lỡ cơ hội này, anh tha lỗi cho em có được không anh? Đúng rồi, tối qua em có đưa đến cho anh một món quà, cũng coi như là quà bồi thường, anh có hài lòng không?”

“Quà?” ánh mắt của Doãn Tư Thần trầm xuống, khó hiểu mà nhìn người phụ nữ khoác chiếc áo choàng tắm đi khắp tìm người tên Triệu Trạch Cương, trong đây mắt có chút hứng thú không thể nói rõ.

“Đúng vậy, món quà này là em ngàn tuyền vạn chọn đó, cô ta vẫn còn là xử nữ chứ, cảm giác tối qua có phải là cũng không tệ lắm đúng không?” Dina hỏi một cách dè dặt.

“Đương nhiên không tệ, có một người bạn gái quan tâm tỉ mỉ như vậy, sao có thể kém được chứ? Nếu em thích làm người mẫu như vậy, vậy thì ở Milan biểu hiện cho tốt đi!” Doãn Tư Thần nói xong câu này thì tắt máy.

Lúc này, lúc này Cố Hề Hề đã tìm khắp phòng cũng không tìm được Triệu Trạch Cương, cô không thể nào tỉnh táo được nữa!

Nước mắt cứ như thế mà tuông trào, cô đứng ở góc tường, khóc nức nở, cơ bản là không hề để ý đến người đàn ông đang dùng ánh mắt vô cùng phức tạp mà nhìn cô.

Doãn Tư Thần cắt điện thoại đi, mặc kệ người phụ nữ này rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, nhưng rõ ràng cô cũng không phải là người đến phục vụ cho anh, món quà mà Dina đưa tới có lẽ cũng không phải là cô. Nhưng, cho dù cô là ai, chuyện xảy ra hôm nay, nhất định không thể nói ra ngoài.

Anh tìm chiếc áo khoác, lấy tập chỉ phiếu, viết lên toàn soạn rồi xé ra, nhiều tiền như thế, chắc cũng đủ đến im miệng rồi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Chương 2: Đây không phải là mua bán.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Cốc cốc cốc...!” lúc này, tiếng gõ cửa vang lên: “Xin chào, Doãn tiên sinh, tôi là phục vụ của khách sạn, đưa bữa sáng đến cho ngài!”

Doãn Tư Thần cau mày, để tấm chi phiếu lên giường, đi ra mở cửa.

Bữa sáng vô cùng thịnh soạn, Doãn Tư Thần nhìn người phụ nữ ở trong góc, nói: “Tôi ăn sáng trước đi!”

Kết quả, người phụ nữ vẫn ngồi khóc ở đó, Doãn Tư Thần cũng không nhiều lời, ăn một mình, vừa ăn vừa nói: “Việc tối qua, tôi cũng nói rõ với cô, tôi cho cô 5 triệu, việc của chúng ta, cô cũng không được nói với bất kì ai!”

Lúc này, đột nhiên Cố Hề Hề ngẩng đầu lên! Cô kinh ngạc mà nhìn người đàn ông xa lạ ở trước mặt, 5 triệu gì? Anh cho là cô đang buôn bán sao?

Không biết người đàn ông này đã làm gì để đuổi Trạch Cương đi, chạy vào trong phòng đem cô...bây giờ lại còn muốn cho cô nhiều tiền như vậy để làm nhục cô...

Cố Hề Hề càng nghĩ càng cảm thấy oan ức, coi như là cô thật sự đã ngủ chung đi, cô cũng kiên quyết không nhận khoản tiền này.

“Anh yên tâm, việc này tôi sẽ không nói với ai!”

Làm sao cô có thể nói ra được chứ!

Nhặt lại quần áo rơi đầy trên sàn, hai mắt của cô đỏ rực, vô cùng nhếch nhác, thật sự không hề nghĩ đến chuyện này lại thành ra như vậy.

Khi Cố Hề Hề đi, Doãn Tư Thần vẫn còn đang tào nhả mà ăn bánh mì nướng, dường như không hề quan tâm đến sự rời khỏi của cô, nhưng tấm chi phiếu kia, vẫn còn đang nằm cô đơn trên giường, cũng không biết là đang chờ đợi ai!

Vừa đi khỏi khách sạn Hilton, điện thoại của Cố Hề Hề liên vang lên, là tin nhắn của Triệu Trạch Cương.

“Hề Hề, tối qua anh ở trong phòng chờ em cả đêm, em cũng không đến. Là vì em có chuyện gấp sao? Không sao, anh sẽ tiếp tục chờ em, anh sắp bay rồi, chờ anh về nước, sẽ mang quà về cho em, yêu em. Trạch Cương!”

Cố Hề Hề sững sờ, vốn dĩ là anh không hề có ở trong phòng, tại sao lại nói ở trong phòng đợi em cả đêm? Rốt cuộc là đã xảy ra nhầm lẫn gì rồi?

Chẳng lẽ Tiểu Nhã đưa sai thẻ phòng? Hay là.... không, không thể nào, làm sao Tiểu Nhã lại có thể làm một việc như vậy!

Cố Hề Hề cắt điện thoại đi, nhìn thế giới đông đúc ở bên ngoài, đột nhiên lại cảm thấy đau buồn, có lẽ chờ khi Triệu Trạch Cương về nước, bọn họ có thể quay trở lại như lúc đầu được sao?

Hoặc, kết thúc như vậy cũng tốt!

Cố Hề Hề nghĩ đến việc chia tay với Triệu Trạch Cương, trong lòng rất đau đớn, đau đến mức cô cảm thấy run rẩy.

Tất cả những điều này, đều xảy ra từ đêm hôm qua!

Tiểu Nhã, thật sự là cậu sao?

Trong điện thoại truyền tới một giọng nói quen thuộc: “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện đang tắt máy! Lúc này, Cố Hề Hề mới phát hiện ra mình đã gọi điện thoại cho La Tố Nhiên.

Nhưng không có người nhận.

Cô đi trên đường, nhớ lại mọi điều giữa cô và Triệu Trạch Cương.

Từ khi bắt đầu yêu nhau, cho đến sự vui vẻ đầy căng thẳng của hôm qua, tất cả những kỉ niệm ủa về giống như một bộ phim điện ảnh, tất cả đều vô cùng sống động, cũng đã trở nên vô cùng xa vời!

Tối qua bọn họ còn vui vẻ mà thảo luận về việc kết hôn trong tương lai, anh còn bảo đảm rằng trong 2 năm ngày nào cũng sẽ gọi điện thoại, gửi tin nhắn cho cô, để cho cô có thể nghe được giọng nói của anh, nhìn thấy được anh.

Nhưng tất cả những điều này, đều trở thành những nguyện vọng không thể thực hiện được.

Cô thật sự không thể nào xem như không có chuyện gì xảy ra, còn gọi điện thoại, gửi tin nhắn với anh sao?

Không thể nữa...

Bọn họ cũng không thể có hôn lễ, cũng không thể có con...

Không có nữa rồi, không còn gì nữa...

Tiếng thắng xe chói tai và tiếng điện thoại vang lên dồn dập là cho cô cắt đứt suy nghĩ của mình, đột nhiên cô quay đầu lại, phát hiện mình đang đứng giữa đường, chiếc xe dừng lại cách cô vô cùng gần, gần như là đã muốn đụng vào cô.

Cố Hề Hề lập tức tỉnh lại, lui về ven đường, nhìn chiếc xe tiếp tục phóng đi.

Tiếng chuông điện thoại vẫn đang reo, cô nhìn màn hình, là điện thoại của mẹ Triệu Trạch Cương.

Cô vội vàng lau đi nước mắt trên mặt, nhận điện thoại: “Dì...”

Không chờ cho Cố Hề Hề chào hỏi, một giọng nói lạnh như băng truyền đến, cắt đứt lời nói của Cố Hề Hề.

“Cố tiểu thư, cô cũng tự xem đi, bây giờ Trạch Cương của chúng tôi được công ty phái ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu, chờ khi nó từ nước ngoài về, giá trị của bản thân cũng không thể như vậy nữa. Trước kia, khi hai người yêu nhau, tôi vốn không hề đồng ý, cũng vì Trạch Cương của chúng tôi thích cô, cho nên tôi mới không nói gì, nếu bây giờ hai người đã không còn ở cùng một thành phố, hi vọng Cố tiểu thư có thể chủ động rời khỏi Trạch Cương của chúng tôi, đừng tiếp tục quấy rầy Trạch Cương của chúng tôi nữa!”

Bàn tay cầm điện thoại của Cố Hề Hề run lên.

“Tôi cũng không gạt cô, lần này Trạch Cương ra nước ngoài, bên cạnh còn có một cô gái khác, gia thế của cô gái này rất tốt, tương lai có thể giúp cho Trạch Cương của chúng tôi. Hơn nữa con bé cũng rất thích Trạch Cương của chúng tôi, cơ hội ra nước ngoài lần này chính là do con bé tiến cử, cho nên chúng tôi rất thích con bé làm con dâu nhà chúng tôi. Cố tiểu thư đến từ vùng quê nào? Gia cảnh của cô như vậy làm sao có thể xứng với Trạch Cương của chúng tôi? Nếu chúng tôi ngăn cản, chưa chắc Trạch Cương sẽ đồng ý chia tay, nhưng nếu Cố tiểu thư chủ động chia tay...”

Mẹ của Triệu Trạch Cương dừng lại, mọi người đều là người thông minh, không cần nói, cũng có thể hiểu được câu này là có ý gì.

Cô biết rõ Trạch Cương yêu cô thật lòng, tại sao người trên toàn thế giới này đều muốn chia rẽ bọn họ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 3: Bị ép chia tay.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cô đã bị phá hủy tất cả rồi, cô đã không còn tương lai nữa, sớm muộn thì cô và Triệu Trạch Cương cũng sẽ chia tay, cuộc điện thoại vào lúc này, chỉ là làm cho ngày đó đến sớm hơn mà thôi?

Cố Hề Hề cố nén đi nước mắt và những nghẹn ngào, trả lời điện thoại: “Con hiểu rồi. Con sẽ làm theo ý của dì!”

Đối phương nhận được câu trả lời của Cố Hề Hề, lúc này mới hài lòng mà tắt điện thoại.

Tắt điện thoại, Cố Hề Hề đứng dưới ánh mặt trời chói chang, cố gắng ngẩng đầu lên, không muốn để cho nước từ trong hốc mắt lại tuôn trào ra lần nữa.

Cô cảm thấy cả người của mình vô cùng lạnh, chưa bao giờ lạnh lẽo như vậy.

Mặt trời chói chang ngay trên đỉnh đầu, trong lòng lại như một hẻm băng.

Mọi chuyện cứ xảy ra liên tiếp như thế, đã làm cho trái tim cô bị bóp nát, cô đón xe trở về quê.

Vốn dĩ cô cho rằng quay về nhà, ít nhất cũng có thể tìm được một chút an ủi.

Nhưng giây phút khi cô mở cánh cửa nhà ra, cô biết, đó chỉ là một mong ước quá cao xa.

“Kẻ hèn hạ quả nhiên chỉ có sinh ra một đứa hèn hạ! Xem con gái của cô đi, tuổi còn nhỏ như thế, lại cùng với đàn ông đi thuê phòng!”

Mẹ của cô quỳ ở trên sàn, bà nội cầm một xấp ảnh quảng lên mặt bà.

Mẹ đã sắp ngã xuống, chắc hẳn đã quỳ rất lâu, trên mặt còn có vết thương, vết bầm tím lộ rõ trên trán, rõ ràng là luôn phải cúi lạy.

“Mẹ...” Cố Hề Hề vớt cái túi trong tay xuống sàn nhà, nhào tới, quỳ xuống trước mặt bà nội: “Bà nội, mẹ con lại làm sai việc gì sao, sao bà lại đánh mẹ?”

Bà nội Cố nhìn cô bằng ánh mắt khinh thường, cầm những tấm ảnh ở trên bàn, quăng thật mạnh lên mặt của cô.

“Cô còn có mặt mũi mà hỏi đã làm chuyện gì sai? Ngay cả một đứa bé mẹ cô cũng không sinh được, đây chính là cái sai lớn nhất! Nuôi dưỡng một đứa tạp chủng ở bên ngoài cũng không có thứ gì tốt!” bà nội Cố tỏ vẻ chán ghét mà quét mắt nhìn cô và mẹ mình, trong ánh mắt không hề che giấu sự khinh

thường: “Hôm nay có người đưa những tấm ảnh này đến đây! Nói cô và một người đàn ông đến khách sạn thuê phòng? Đề tiện, bại hoại, thật sự là một ô nhục cho nhà họ Cố của tôi!”

Nghe bà nội nói, gương mặt của Cố Hề Hề đột nhiên trở nên trắng bệch không còn chút máu, cô cầm những tấm ảnh trên sàn lên xem, kinh ngạc vô cùng, đó chính là những tấm ảnh cô và người đàn ông kia lẫn lộn ở trên giường!

Cô cầm những tấm ảnh này quảng đi thật xa! Đây là thứ gì vậy? Tại sao lại có những tấm ảnh này?!

Hơn nữa... tại sao những tấm ảnh lại nằm trong tay của bà nội!

“Bà nội...” cô cắn môi, muốn giải thích, lại phát hiện mình không thể nói được lời nào, bởi vì tất cả những tấm ảnh kia, đều là sự thật!

Mẹ cô định giải thích: “Mẹ, Hề Hề, con bé...”

Lời của mẹ Cố còn chưa nói hết, bà nội Cố đã nóng nảy mà vỗ mạnh lên bàn quát lên: “Gan của cô cũng lớn nhỉ, còn dám ngụy biện! Người chụp hình cũng tìm đến tận cửa, chẳng lẽ còn có thể vu oan cho con gái của cô sao? Gà lớn không dễ trúng được, nhỏ cũng chẳng đoan trang! Nhà họ Cố của chúng tôi đã tạo ra nghiệt gì vậy chứ, lại mang những người phụ nữ đồi bại như các người vào nhà!”

Bà nội Cố cầm tách trà quảng thật mạnh lên trán của mẹ Cố làm bà ngã xuống.

Cố Hề Hề thấy bà nội lại muốn đập đồ, xoay người ôm chặt lấy mẹ mình.

“Xoảng!” tách trà bay thẳng lên lưng của Cố Hề Hề, lập tức bẻ nát.

Cố Hề Hề cảm thấy sau lưng nóng hổi và đau nhức, cả phần lưng vô cùng rát, nỗi đau dường như không phải là ở trên cơ thể của cô nữa!

“Hề Hề...” mẹ Cố nhìn thấy Cố Hề Hề dùng phần lưng của mình để chắn tách trà cho bà, hốc mắt lập tức đỏ ửng: “Có đau không con?”

Cố Hề Hề nhẹ nhàng lắc đầu, vành mắt đỏ rực.

Một chút đau đớn này thì tính là gì chứ?

Rất nhiều năm nay, đau đớn mà mẹ phải chịu còn nặng hơn thế này rất nhiều!

Bà nội Cố hừ lạnh, cái mà bà không muốn nhìn thấy nhất, chính là cảnh hai mẹ con diễn vở nghĩa nặng tình thâm.

Lúc này, chương trình quảng cáo dài miên man trên tivi cũng đã kết thúc, chuyển đến chuyên mục tin tức, từng tấm ảnh lại được tuôn ra.

“Sáng sớm nay, người thừa kế của tập đoàn nhà họ Doãn - Doãn Tư Thần cùng một cô gái đi thuê phòng đã bị chụp lén, thông qua những tấm ảnh chúng ta có thể thấy được căn phòng vô cùng lộn xộn, quần áo đầy sàn...”

Bà nội Cố nhìn thấy những tấm ảnh của Cố Hề Hề trong tivi, con giận lại nổi lên, lập tức đi lấy gậy, đánh tới tấp lên người của hai mẹ con Cố Hề Hề.

“Thật sự là một nghiệt chủng! Thuê phòng cũng có thể lên tivi! Thật quá bề mặt, nhà họ Cố của chúng tôi sao lại nuôi dưỡng thứ tiện nhân như vậy! Các người cút hết cho tôi! Cút!!!”

Cố Hề Hề không ngờ tới việc này vậy mà lại lên tivi, nhưng hiện tại, căn bản là cô không hề có thời gian để quan tâm đến những tin tức trong tivi, cô và mẹ đang ôm chặt lấy nhau, cắn răng chịu đựng, không dám phản kháng, càng không dám bước ra khỏi cửa.

Bởi vì chỉ cần bước ra khỏi cửa nhà này, thì thật sự không thể nào quay về nữa!

Ngay lúc này, bên ngoài có người xông vào, vừa vào cửa đã gọi: “Mẹ...”

Cố Hề Hề nghe được giọng nói này, đáy mắt lập tức dâng lên hi vọng: Ba về rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Chương 4: Đã chịu đựng cái nhà này đủ rồi!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Nhưng ba Cố chỉ nhìn bọn họ, đưa tay ra, rồi lại rút về, ánh mắt đầy sự né tránh.

Lòng của Cố Hề Hề dần trở nên lạnh xuống, nếu ba Cố không thể bảo vệ cho bọn họ, thì cái nhà này còn có thể ở lại bao lâu đây?

Đã nhiều năm như thế, ba vẫn luôn hèn nhát như vậy, mỗi lần mẹ bị bà nội đánh đập, không phải là ba đứng khoanh tay cam chịu ở bên cạnh hay quý xuống cầu xin tha thứ thì cũng không thay đổi được gì.

Đủ rồi! Thật sự là quá đủ rồi!

Nhà như vậy, thật khiến cho con người ta trở nên tuyệt vọng!

Ba Cố cũng không dám nói lời nào giúp cho vợ mình, chỉ có thể cầu xin bà nội Cố: “Mẹ, mẹ đừng đánh cô ấy, bữa tối ai làm?”

Bà nội Cố quát lên: “Mẹ còn chưa có chết đâu! Bữa cơm này mẹ còn nấu được! Bảo bọn họ cút đi, cút càng xa càng tốt!” nói xong, cũng đi thẳng vào nhà bếp, bắt đầu nấu cơm.

Từ giờ phút này, Cố Hề Hề đã quyết định, cô sẽ đưa mẹ rời khỏi, mãi mãi sẽ không quay về nữa!

Cố Hề Hề vừa định kéo mẹ cô đi khỏi căn nhà ăn thịt người không nhà xương này, lại thấy mẹ của cô từ trên sàn bò dậy, vọt vào nhà bếp cướp con dao cắt thức ăn trong tay của bà nội: “Mẹ, mấy năm nay đều do con làm cơm, chỉ cần một ngày con còn ở nhà họ Cố, sao có thể để cho mẹ động tay vào những việc này?”

Bà nội Cố nhìn thấy mẹ cướp đi con dao, nhấc chân đạp thẳng tới, nhưng cẳng chân lập tức bị mẹ Cố ôm chặt lấy, van xin: “Mẹ, con sống ở nhà họ Cố không có công lao cũng có khổ lao, mẹ tha thứ cho chúng con một lần đi! Hề Hề đã biết lỗi rồi, bọn con sẽ không làm những việc như vậy nữa!”

“Năm nay mẹ cũng đã lớn tuổi rồi, làm sao có thể để cho mẹ làm những việc cực nhọc như thế này?” mẹ Cố không ngừng van xin: “Việc nặng trong nhà, cơ thể của mẹ làm sao có thể chịu đựng được!”

Bà nội Cố lạnh lùng, cầm con dao cắt cải trắng cả buổi trời, cũng không cắt được chút gì! Bà liếc mắt nhìn con dâu: “Được rồi, được rồi, cô làm cơm nhanh đi, sau đó quay về phạt quỳ trước bài vị của tổ tiên 2 ngày 2 đêm!”

Cố Hề Hề nhìn hai người trong nhà bếp, vẫn còn một người khác đang ngồi ở trên ghế yên lặng mà rút ra một điều thuốc, cô cảm thấy mình không còn cách nào có thể tiếp tục ở lại căn nhà này nữa.

Đứng dậy, xách va li vừa mới mang về còn chưa kịp mở ra, lại đi trên con đường quen thuộc thêm một lần nữa.

Cô vẫn phải tiếp tục làm việc, cô phải cố gắng kiếm tiền, chờ đến khi cô có đủ tiền, cô sẽ đón mẹ cô rời đi.

Ngồi xe trở về thành phố, nước mắt không kiềm được lại rơi xuống.

Lúc này điện thoại lại vang lên tin nhắn: “Hề Hề, 2 ngày nay em làm sao vậy? Tại sao không nhận điện thoại của anh? Anh ở nước ngoài rất tốt, em xem được tin nhắn này thì gọi điện cho anh nhé. Yêu em, Trạch Cương!”

Cố Hề Hề bóp chặt điện thoại trong tay, trong lòng vô cùng đau.

Nhưng, lời chia tay sao lại khó nói như vậy?

Hai năm, tình cảm suốt hai năm, làm sao có thể nói buông là buông? Tình yêu không phải là quả bong bóng, dùng kim chích một cái thì có thể xem như chưa từng tồn tại.

Cố Hề Hề chỉ có thể như đà điểu, nấp vào một góc nhỏ, hết lần này đến lần khác đều bị động mà không nhận điện thoại của Triệu Trạch Cương.

Bị giảm tiền thưởng, Cố Hề Hề cũng xin nghỉ một ngày, chờ khi vết thương trên người giảm đi thì mới đi làm, tiếp tục làm những công việc vụn vặt.

Mỗi sáng đều nhận trách nhiệm hậu cần là đặt sữa, cà phê, nước trái cây cho các đồng nghiệp trong công ty, còn chịu trách nhiệm phân phát đến từng bàn.

Còn có người đem những việc không liên quan ném qua cho Cố Hề Hề, Cố Hề Hề cũng nhận hết tất cả, sau đó phải làm thêm giờ để cho xong công việc.

Cô là kiểu phụ nữ bình thường có chút thấp kém. Không được học trong trường đại học danh tiếng, cũng chưa từng được du học ở nước ngoài, có thể làm việc trong một tập đoàn xuyên Á – Âu, cô đã thỏa mãn lắm rồi.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Những ngày bận rộn, làm cho cô cảm thấy buổi tối đó, người đàn ông đó, còn có những con người làm cô đau khổ vào một tháng trước đây, cũng chỉ là một cơn ác mộng.

Theo thường lệ, mỗi buổi sáng cô đều đem nước trái cây, cà phê đến từng bàn cho các đồng nghiệp, sau đó lấy hồ sơ cần phải làm thêm trong tối qua

đặt lên bàn làm việc của bọn họ.

Lúc này, các đồng nghiệp mới bắt đầu ồn ào mà đi vào văn phòng làm việc.

“Chào buổi sáng!” Cố Hề Hề cung kính mà giơ tay lên chào hỏi bọn họ, nhưng không có ai đáp trả lại cô.

Cố Hề Hề ngượng ngùng mà rút tay về, chuẩn bị ngồi vào vị trí của mình tiếp tục làm việc.

Lúc này, trưởng phòng hậu cần lại vội vàng xông vào, vừa vào đã gọi: “Đột nhiên tổng giám đốc muốn tổ chức họp hội đồng quản trị, mọi người đều phải đi giúp đỡ, còn cô, Cố Hề Hề cô cũng phải đi!”

Cố Hề Hề kinh ngạc, vội vàng đi theo.

Các đồng nghiệp xung quanh đã quen với việc đem những phần hồ sơ của mình ném vào trong ngực của Cố Hề Hề, sau đó cười ha hả mà đi.

Bọn họ đã quen như thế rồi, chỉ cần Cố Hề Hề có ở đây, bọn họ sẽ giống như không có tay vậy, mặc kệ là có việc gì cũng sẽ giao cho Cố Hề Hề làm, sau đó bọn họ chỉ cần kiểm tra kết quả là được rồi.

Cũng may là Cố Hề Hề không hề để ý, ôm lấy một đồng lớn hồ sơ mà ra sức làm việc.

Cô ôm một đồng hồ sơ của mọi người còn cao hơn cả đỉnh đầu của mình siêu siêu vẹo vẹo mà chen chúc trong thang máy, không ngừng nói lời xin lỗi với những người ở bên cạnh.

Thang máy vừa mở, Cố Hề Hề lao đảo mà chạy theo phía sau những người khác bước vào một phòng họp thật lớn.

Thì đúng lúc này, không biết là ai đã la lên thật to: “Tổng giám đốc đến rồi!”.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương 5: Vậ mà đã mang thai! 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Sau đó, một nhóm người vốn đang nhao nhao, trong nháy mắt lại trở nên vô cùng yên tĩnh, tự động đứng sang thành hai hàng.

Cố Hề Hề cũng có thể cảm nhận được khí thế mạnh mẽ đang xâm nhập vào đây, không kiềm được mà quay người lại, muốn xem thử người có khí thế mạnh mẽ như vậy có đáng vẻ như thế nào.

Kết quả, mắt đột nhiên tối sầm lại, đầu óc choáng váng, tài liệu trong tay bay tán loạn trên sàn, cả người ngã về phía trước.

Tất cả mọi người không thể tin được cảnh tượng trước mắt, trong đầu mọi người chỉ còn âm thanh: Lần này Cố Hề Hề chết chắc rồi!

Lại ở trước mặt mọi người mà đâm đầu vào tổng giám đốc, chờ bị đuổi đi!

Doãn Tư Thần đang bước vào phòng họp, lại thấy một người phụ nữ ôm một chồng tài liệu lao đảo mà xông ra, tài liệu bay khắp sàn, gục lên người anh.

Theo bản năng anh muốn né đi, nhưng khi anh nhìn thấy được dáng vẻ của người phụ nữ, thì lại theo bản năng mà tiến lên phía trước ôm người phụ nữ vào trong lòng.

Xung quanh vang lên tiếng hít thở, tất cả mọi người đều chấn động!

Trời ạ, tổng giám đốc ôm cô ấy?

Có trời biết, tổng giám đốc của bọn họ không gần nữ sắc! Trước kia ở trong công ty, những người dùng sắc để đến gần tổng giám đốc, tất cả đều phải chịu sự trừng phạt vô cùng nghiêm khắc, không có ai may mắn mà thoát khỏi.

Cho đến nay, không có ai có thể thành công đến gần tổng giám đốc!

Hôm nay, tổng giám đốc lại vì một nhân viên vô cùng thấp bé này, tự động đưa tay ôm lấy cô ấy?

Mà trước khi Cố Hề Hề hôn mê, dường như có nhìn thấy thoáng qua một gương mặt đẹp đến điên đảo cả thế giới.

Thật kì lạ, gương mặt này sao lại giống như người đàn ông đã gặp vào một tháng trước đó...

Sau đó, cô lâm vào trạng thái hoàn toàn hôn mê.

Doãn Tư Thần cúi mắt, nhìn xuống người phụ nữ đã hôn mê đang nằm trong lòng mình.

Chân mày xinh đẹp nhíu chặt lại, khi mọi người nín thở mà chờ đợi tổng giám đốc bắt đầu nổi giận, Doãn Tư Thần lại bế ngang Cổ Hề Hề lên, xoay người giao cho trợ lý: “Nếu là nhân viên của công ty, vậy thì đưa đến bệnh viện đi!”

Trợ lý nhanh chóng nhận Cổ Hề Hề đang hôn mê, xoay người đi khỏi.

Doãn Tư Thần nhìn tài liệu bay tán loạn đầy sàn, nhàu mảy, giống như đang sắp nổi giận, vài người nhân viên lập tức vọt tới nhặt hết những tài liệu trên sàn, sau khi lối đi được dọn sạch, Doãn Tư Thần mới nhìn thẳng về phía trước bước đi đầy kiêu ngạo.

Doãn Tư Thần đi khỏi, chỉ để lại những người nhân viên đang trở mắt ghen lời vì kinh ngạc.

“Tổng giám đốc, anh ấy... không phải anh ấy ghét nhất là nhân viên nữ đến gần mình sao?” một nhân viên nữ không kiềm chế được mà lầm bầm: “Tại sao Cổ Hề Hề không bị đuổi việc?”

“Đường như tôi có chút hứng thú đối với Cổ Hề Hề!” một nhân viên nữ khác cũng đang mê đắm mà nhìn theo bóng lưng của Doãn Tư Thần.

Tại bệnh viện, sau khi Cổ Hề Hề làm xong một loạt các loại xét nghiệm, bác sĩ cười híp mắt nhìn vị trợ lý đưa Cổ Hề Hề vào bệnh viện nói: “Chúc mừng anh, anh sắp làm ba rồi!”

Trợ lý sững sốt, qua cả buổi trời mới có thể phản ứng trở lại.

Người nữ nhân viên này mang thai rồi?

Kì lạ là tổng giám đốc lại đưa cô ấy cho anh, chẳng lẽ đứa bé này là của tổng giám đốc?

Hóa ra tính cách của tổng giám đốc cũng rất bình thường, anh cũng không cần lo lắng cho sự trong sạch của mình.

Khi trợ lý nhỏ đang ca thán về sự an toàn của mình, thì trong lòng lại trôi lên sự tò mò.

Cũng không dám chậm trễ, anh phải nhanh chóng báo tin tốt này cho tổng giám đốc!

Mà lúc này, Doãn Tư Thần đang cùng với một phái đoàn Hàn Quốc đang ở trong phòng họp bàn công việc, nếu đàm phán thành công việc làm ăn này, vậy thì phần trăm mỗi năm trong nền kinh tế của Hàn Quốc, sẽ bị tập đoàn nhà họ Doãn nắm trong tay.

“Hội trưởng của chúng tôi là người vô cùng xem trọng gia đình, hội trưởng nói, chỉ có người biết quý trọng gia đình và kinh doanh gia đình, mới có thể hợp tác lâu dài. Tổng giám đốc Doãn tuổi trẻ tài cao, về ngoài xuất chúng, công việc làm ăn vô cùng lớn, chắc hẳn cũng là một người biết quý trọng gia đình nhỉ?” đại biểu của phái đoàn Hàn Quốc cười nói với Doãn Tư Thần.

“Dĩ nhiên!” Doãn Tư Thần cười trả lời: “Dĩ nhiên tôi vô cùng xem trọng gia đình của mình, sự giáo dục của nhà họ Doãn chúng tôi vô cùng nghiêm khắc!”

Ngay lúc này, tin báo điện thoại của trợ lý vang lên: “Xin lỗi, tôi phải nhận một cuộc điện thoại quan trọng!”

Phái đoàn Hàn Quốc mỉm cười, gật đầu đồng ý.

Chạm một cái, trợ lý lập tức báo tin: Tổng giám đốc, người phụ nữ vừa rồi ngắt xiu đã được kiểm tra kĩ, xác định đã mang thai.

Khi Doãn Tư Thần nhìn thấy tin tức này, sắc mặt rõ ràng có sự thay đổi!

Sao?

Đúng rồi, hôm đó hình như không hề sử dụng biện pháp bảo vệ an toàn nào, hơn nữa sau hôm đó, cũng không gặp lại người phụ nữ đó, cũng không biết cô ấy có ngựa thai hay không?...nhưng bây giờ có thể thấy được, rõ ràng là không.

Sắc mặt của Doãn Tư Thần đã trở nên vô cùng khó coi.

Lúc này, dường như phái đoàn Hàn Quốc đã nhận ra được chuyện gì đó, không kiềm được mà hỏi: “Xin hỏi có vấn đề gì sao?”

Doãn Tư Thần lập tức trả lời: “À, không có gì! Chỉ là một việc không quan trọng!”

Lúc này đại biểu của Hàn Quốc mới yên tâm mà nói: “Một khoảng thời gian nữa hội trưởng sẽ đến Trung Quốc, đích thân chào hỏi, đồng thời cũng sẽ ký với tổng giám đốc Doãn một loạt các tài liệu. Với tư cách là đại biểu, đối với thực lực của tập đoàn nhà họ Doãn, cũng vô cùng yên tâm và hài lòng!”

Doãn Tư Thần cố nén sự tức giận trong lòng, nói với đại biểu Hàn Quốc: “Tôi cũng vậy! Tôi rất vinh hạnh. Có thể hợp tác với các vị, hơn nữa tôi cũng

rất có lòng tin, chúng ta sẽ hợp tác rất vui vẻ!”

Đại biểu của Hàn Quốc vui vẻ mà đứng lên, bắt tay với Doãn Tư Thần nói: “Lúc đó, hội trường sẽ đưa phu nhân tới cùng, đến lúc đó, cũng mời tổng giám đốc đưa phu nhân cùng tới!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chương 6: Thu hoạch của bà Doãn.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Doãn Tư Thần mỉm cười bắt tay với đối phương, nói: “Tôi sẽ ở đây kính cẩn mà chờ đợi ngài ấy đại giá!”

Đưa đại biểu của Hàn Quốc đi xong, nụ cười trên gương mặt của Doãn Tư Thần đột nhiên tắt ngấm chỉ trong nháy mắt.

Hai mắt hẹp dài nheo lại, khóe mắt tràn ra khí lạnh.

Người phụ nữ đó lại dám mang thai con của anh? Vừa rồi thiếu chút nữa đã khiến cho anh phải thất lễ, hủy đi một hợp đồng lớn vài chục tỉ!

Xem ra, phải đi tìm người phụ nữ đó để tính sổ rồi!

Con của Doãn Tư Thần anh, cũng không thể muốn có là có một cách đơn giản như vậy!

Doãn Tư Thần duỗi chân, bước nhanh ra bên ngoài.

Cảm nhận được hơi thở của tổng giám đốc lại trở nên lạnh lẽo, mấy người trợ lý tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, tất cả cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Vừa rồi gặp đại biểu của công ty Hàn Quốc còn như cây gập gió xuân, trong nháy mắt, đã trở thành một người tóa ra khí rét.

Nhóm trợ lý vội vàng đi theo, rất sợ tổng giám đốc lại thay đổi gì nữa.

Doãn Tư Thần đi thật nhanh ra khỏi công ty, kéo cửa xe, bắt đầu khởi động, đi khỏi!

Hiệu năng của chiếc Aston Martin One-77 giá trị 47 triệu tất nhiên là vô cùng lỗi lạc, trong nháy mắt Doãn Tư Thần cũng đã mất tích.

Khi nhóm trợ lý đuổi theo, chỉ có thể nhìn được bóng xe của Doãn Tư Thần.

“Nhanh, mau chạy theo!” vài người trợ lý thấy thế thì cũng sợ.

Xem ra tổng giám đốc thật sự rất tức giận, nếu không anh cũng sẽ không lái xe nhanh như vậy!

Doãn Tư Thần vừa lái xe vừa nhấn số điện thoại của trợ lý A trong bệnh viện: “Nói, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tiểu A ôm điện thoại mà vô cùng kích động, vội vàng trả lời: “Vừa rồi bác sĩ đã chuẩn đoán, người nữ nhân viên được đưa tới bệnh viện đã mang thai được 6 tuần, hơn nữa đứa bé cũng vô cùng khỏe mạnh!”

Doãn Tư Thần hít mắt lại.

Lần đầu tiên của người phụ nữ này là cho anh, anh là người đàn ông đầu tiên của cô, việc này không thể nghi ngờ.

Hơn nữa, 6 tuần! chẳng phải chính là tối hôm đó sao?

Đứa trẻ này...chính là con của anh - Doãn Tư Thần!

Vừa nghĩ đến khả năng này, không khí quanh người anh lại càng lạnh hơn.

Chẳng trách lúc đầu đưa cho cô ấy chi phiếu, cô ấy cũng không cần!

Hóa ra là có ý định này!

Năm triệu đối với tập đoàn nhà họ Doãn thì có là gì!

Nếu cô ấy sinh được người thừa kế cho tập đoàn nhà họ Doãn, đừng nói là 5 triệu, ngay cả 50 tỉ cũng không phải là vấn đề!

Người phụ nữ này thật sự quá xảo quyệt!

Anh lại còn cho rằng cô ấy là người vô tội!

Hóa ra là đang chờ việc này!

Người đàn bà kia, cô chết chắc rồi!

Chiếc Aston Martin xinh đẹp, đột ngột dừng lại trước cửa bệnh viện.

Doãn Tư Thần xuống xe, nhìn thấy viện trưởng và toàn bộ bác sĩ, nhân viên của bệnh viện đều đang đứng ở đó, tất cả đều cung kính mà đứng nghênh đón ở cửa bệnh viện.

Doãn Tư Thần ngó ra, anh đến bệnh viện là ý định bộc phát, không hề thông báo cho bất kì ai, tại sao người của bệnh viện lại đứng nghênh đón ngoài cửa.

Khi viện trưởng nhìn thấy Doãn Tư Thần thì cũng vô cùng sững sờ, nhưng rất nhanh, ông đã kịp bình tĩnh trở lại, lập tức đến chào hỏi: “Tổng giám đốc, cậu đích thân đến bệnh viện của chúng tôi là có chỉ thị gì sao?”

Doãn Tư Thần nheo hai mắt, xem ra viện trưởng đến là vì một nhân vật lớn nào đó, lạnh lùng mà nở nụ cười: “Các người đang nghênh đón ai sao? Lại xếp một hàng dài như vậy!”

Bệnh viện này chính là bệnh viện tư nhân trực thuộc tập đoàn nhà họ Doãn, rốt cuộc là ai mà lại khiến cho bọn họ phải xếp hàng dài như vậy?

Viện trưởng cung kính mà trả lời lại: “À, đúng như vậy! Là chủ tịch đến, hiện tại đang ở bên trong!”

Doãn Tư Thần lại sững sờ, trong lòng có một dự cảm chẳng lành.

Sao bà nội lại đến đây? Kiểm tra sức khỏe cũng có thể làm ở nhà, cơ bản là không cần phải đến bệnh viện!

Lẽ nào nói...

Không phải chứ!

Doãn Tư Thần cũng không dám dừng lại, bước nhanh về phía trước, đi vào bên trong: “Bà nội đang ở đâu?”

“Chủ tịch đang ở phòng bệnh cao cấp nhất thăm một bệnh nhân!” viện trưởng lập tức trả lời.

Doãn Tư Thần bước thật nhanh vào thang máy chuyên dụng, đi thẳng đến phòng bệnh cao nhất.

Nếu nói là phòng bệnh, thì nên nói là khu chung cư thì hợp hơn.

Khung cảnh ngoài cửa sổ tuyệt đẹp, cửa kiếng sát sàn. Thảm thủ công của Ý, đèn treo bằng thạch anh chuyên dụng của Hoàng gia Anh, tất cả đều được nhà nghệ thuật người Pháp đích thân cân đo đong đếm từng chi tiết.

Đây không phải là một tòa cao ốc tầm thường, tất cả mọi thứ đều là hàng thủ công được vận chuyển bằng đường hàng không từ nước ngoài về.

Phòng bệnh này chỉ có người chính thống của nhà họ Doãn mới có tư cách bước vào, nói cách khác, chỉ có chủ tịch Doãn, cha mẹ của Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần và vợ con tương lai của anh mới có tư cách bước vào phòng bệnh cao cấp này.

Những nhánh khác cũng không thể vào, chỉ có thể nằm trong phòng bệnh ở tầng dưới.

Đó chính là địa vị, đó chính là chính thống!

Doãn Tư Thần còn chưa đi đến cửa phòng bệnh, đã nghe thấy tiếng cười nói vui vẻ của bà nội: “Được được được, chỉ cần đứa bé này bình an mà lớn lên, nhà họ Doãn của chúng ta nhất định sẽ không đối xử tệ với cô!”

Doãn Tư Thần vừa đi sang ngã rẽ, đúng lúc nhìn thấy bà nội đang nói chuyện vô cùng vui vẻ với người giỏi nhất của khoa sản – Bồn Viện – một bác sĩ có cái tên vô cùng đặc biệt chuyên chịu trách nhiệm về cháu chắt của nhà họ Doãn.

Doãn Tư Thần vừa xuất hiện, vị bác sĩ đó lập tức cung kính mà chào hỏi: “Chúc mừng chủ tịch, chúc mừng tổng giám đốc! Cơ thể của phu nhân rất tốt, đứa bé phát triển cũng rất tốt!”

Lời nói của bác sĩ càng khiến cho sắc mặt của Doãn Tư Thần thay đổi nghiêm trọng hơn.

“Nội!” anh đè nén sự tức giận, ánh mắt quét qua người khác, luồng khí mạnh mẽ như vậy khiến cho mọi người không kiềm chế được mà lui về sau hai

bước.

“Các người đi trước đi, tôi có chuyện muốn nói với chủ tịch!”

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương 7: Ép cưới.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Giọng điệu của Doãn Tư Thần vô cùng bình tĩnh, mang theo sự uy nghiêm khiến người khác không thể chất vấn.

Những con người đó lập tức dùng tốc độ nhanh nhất mà chạy khỏi, trả lại sự riêng tư cho hai người nắm quyền hành hàng đầu của tập đoàn nhà họ Doãn.

Bà Doãn đưa mắt nhìn cháu trai của mình, đây là đứa cháu trai bà yêu thương nhất cũng là niềm tự hào nhất trong cuộc đời này của bà.

Từ khi anh tiếp quản chức tổng giám đốc công ty đến nay, đã giúp cho giá trị của tập đoàn nhà họ Doãn ở thành phố này tăng thêm 20%, đã giúp cho nhà họ Doãn tiến lên một vị thế không thể nào đánh bại.

Nhưng việc kết hôn của anh thì cứ mãi chậm chạp không chịu quyết định, vô số người đều dùng đủ loại soi mói mà nhắm vào vị trí đại diện đời thứ 4 của nhà họ Doãn.

Trước mặt người ngoài, anh là một tổng giám đốc mạnh mẽ kiêu ngạo.

Nhưng khi ở trước mặt bà nội, anh chỉ là một người cháu.

Cho nên khi không có những người khác ở đây, tính cách của Doãn Tư Thần cũng trở nên ôn hòa hơn.

“Nội, sao nội lại ở đây?” Doãn Tư Thần chờ đến khi mọi người đều đi hết, mới dịu dàng mà hỏi bà: “Nếu bà cảm thấy cơ thể không thoải mái, sao không gọi bác sĩ đến nhà? Còn phải chạy đến bệnh viện làm gì?”

“Thằng bé này, con giờ trò gì với bà, đừng tưởng rằng bà không biết!” sự vui mừng trên gương mặt của bà Doãn làm thế nào cũng không thể che giấu hết đi được, vô cùng vui vẻ mà nói: “Liên quan đến con cháu đời thứ 4 của nhà họ Doãn, việc quan trọng như vậy, làm sao bà có thể không đến được chứ?”

“Nội! Con cháu của đời thứ 4 gì chứ? Có phải là bà hiểu lầm gì không? hiện tại Dina vẫn chưa muốn kết hôn, làm sao có đời thứ 4 chứ?” Doãn Tư Thần lập tức trả lời, nhất định không chịu thừa nhận mình có liên quan đến người phụ nữ đang nằm ở bên trong.

Bà Doãn đưa tay gõ thật mạnh lên đầu của Doãn Tư Thần, nói: “Bớt nói nhảm với bà đi! Nếu Lâm Tiểu Nhã không biết suy nghĩ như vậy, kiên quyết muốn giữ sự nghiệp của mình, vậy thì cứ để cho cô ta theo đuổi sự nghiệp của cô ta là được rồi. Tập đoàn nhà họ Doãn của bà, còn sợ không tìm được người phụ nữ nào nguyện ý sinh con cho con sao?”

“Nội! Không phải là bà định cho người phụ nữ bên trong sinh con cho con chứ?” dự cảm chẳng lành trong lòng của Doãn Tư Thần càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, không kiềm chế được mà nhũn mày nói: “Không được, tuyệt đối không thể được!”

Ánh mắt của bà Doãn trở nên lạnh lùng: “Không phải là con muốn chờ Lâm Tiểu Nhã đó chứ? Tư Thần, con yêu cô ta, nên nhiều năm qua bà cũng không nói gì, nhưng con tự mà nhìn đi, cô ta giữ con bao lâu rồi? Rất nhiều năm rồi, khi nào thì cô ta chịu mới chịu sinh cho con một đứa con? Nhà họ Doãn của chúng ta còn thiếu chút tiền của cô ta sao? nếu cô ta còn muốn tiếp tục làm người mẫu, vậy thì sau khi sinh con xong cũng có thể tiếp tục làm! Kết quả thì sao đây? Năm nay con đã 28 tuổi rồi, con còn có thể chờ bao lâu nữa?”

“Nhưng, bà nội à, không phải bà đã đồng ý với con rồi sao? Chỉ cần con ngồi lên vị trí tổng giám đốc, bà sẽ không can thiệp vào chuyện hôn nhân của con!” Doãn Tư Thần cũng có chút tức giận rồi, ánh mắt mang theo sự giận dữ.

“Nhưng con cũng đã đồng ý với bà, năm con 28 tuổi nhất định sẽ kết hôn!” giọng nói của bà Doãn cũng từ từ trở nên cao hơn, rõ ràng cũng đang giận dữ: “Lâm Tiểu Nhã kia có cái gì tốt chứ? Lại có thể làm cho con chờ nó nhiều năm như vậy, tại sao bà phải cần một người phụ nữ như vậy về làm cháu dâu của bà?”

Hai người ở bên ngoài tranh cãi lớn tiếng, Có Hề Hề ở trong phòng cũng mơ mơ màng màng mà tỉnh dậy.

Có Hề Hề từ từ mở mắt ra, mọi thứ ở trước mắt đều hoàn toàn xa lạ.

Trang trí tinh xảo, vật dụng sang trọng.

Nơi này...là đâu?

Vừa rồi hình như có nghe được người nào đó nhắc đến Tiểu Nhã?

Chẳng lẽ là mình mắc bệnh rồi sao, bây giờ lại xuất hiện ảo giác? Rõ ràng Tiểu Nhã đang ở Milan, sao có thể ở đây được chứ?

Cố Hề Hề vừa định bước xuống giường, thì lập tức nghe được lời nói từ bên ngoài truyền vào: “Thiếu phu nhân tỉnh rồi, mau mau đi chuẩn bị đi!”

Giây tiếp theo, Cố Hề Hề liền nghe thấy tiếng mở cửa, một gương mặt tinh xảo, mặc dù trên người bà mang theo gió sương của năm tháng, nhưng vẫn không thể nào ngăn được vẻ đẹp độc nhất của bà, bà từ bên ngoài đi vào, phía sau còn có một nhóm bác sĩ và y tá mặc đồng phục của bệnh viện.

Cố Hề Hề ngơ ngác, hoàn toàn không biết là đã xảy ra chuyện gì.

Cô chỉ nhớ trước đó cô ngất xỉu ở công ty, cô còn chưa vào họp!

Trời ạ, cô lại có thể quên mất một cuộc họp quan trọng như vậy!

Cố Hề Hề vừa định xuống giường, thì bà cụ có gương mặt tinh xảo kia liền ngăn lại động tác của cô, trong đáy mắt còn tràn ngập sự vui vẻ và hài lòng.

“Đừng động, để bác sĩ kiểm tra cho con lần nữa nhé!” bà mỉm cười nói với Cố Hề Hề: “Bây giờ con là công thần của nhà họ Doãn, có việc gì cứ để cho người khác làm là được rồi!”

Cố Hề Hề khó hiểu mà nhìn bà: “Xin lỗi, cho con hỏi một chút, bà là...con, sao con lại ở đây?”

Bà lập tức mỉm cười, trả lời: “Bà là chủ tịch của tập đoàn nhà họ Doãn, bà nội của Doãn Tư Thần, con tên gì?”

“Cố Hề Hề, con tên là Cố Hề Hề!” Cố Hề Hề vô cùng căng thẳng mà trả lời lại: “Chủ tịch, con...con không có ý, con thật sự không biết...con, con sẽ lập tức quay về công ty làm việc, xin chủ tịch đừng đuổi việc con! Con nhất định sẽ không làm sai nữa!”

Bà Doãn khẽ giơ một ngón tay lên, ra hiệu cho Cố Hề Hề đừng nói nữa.

Cố Hề Hề nhìn bà mà không biết làm gì, không hiểu ý của bà.

“Con cứ nghỉ ngơi cho tốt đi, yên tâm, có bà ở đây, còn có ai trong công ty dám đuổi việc con!” bà Doãn nhìn gương mặt của Cố Hề Hề, ánh mắt lộ rõ sự hài lòng: “Chỉ cần con sinh ra đứa bé này một cách thuận lợi, bà sẽ không đối xử tệ với con!”

Bà Doãn nói xong câu này, xoay người đi khỏi.

Để lại một mình Cố Hề Hề ngơ ngác mà ngồi ở đó.

Sinh đứa trẻ này? Đứa trẻ ở đâu?

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chương 8: Vậy thì kết hôn đi!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Chính vào lúc này, bác sĩ chịu trách nhiệm với Cố Hề Hề cười híp mắt mà nói: “Thiếu phu nhân, xin hãy yên tâm, đứa bé trong bụng của cô rất tốt, rất khỏe mạnh!”

Gương mặt của Cố Hề Hề đột nhiên trở nên trắng bệch, hai mắt trừng thật to, bắt lấy vị bác sĩ đang khám cho cô, giọng nói mang theo sự run rẩy: “Bác sĩ nói sao? Đứa bé? Bác sĩ nói tôi mang thai?”

Mặc dù cô rất thích trẻ con, cũng rất cần một đứa trẻ, nhưng cô chỉ hi vọng có con với Triệu Trạch Cương, mà không phải là đứa trẻ này.

Cô còn cho rằng con ác mộng đã đi qua, ai ngờ lại dính cô như hình với bóng.

Nhưng tại sao? Tại sao ông trời lại ác nghiệt như vậy, còn kéo cô đến một hiện thực như thế, lại bắt cô chịu đựng một hình phạt như vậy?

Mà lúc này, Doãn Tư Thần ở bên ngoài cũng đã vô cùng vô cùng tức giận.

“Không được! Bà nội, có nói gì đi nữa thì con cũng sẽ không kết hôn với cô ấy!” Doãn Tư Thần như muốn nổ tung: “Con tuyệt đối sẽ không cưới người phụ nữ mà con không yêu!”

Bà Doãn dùng ánh mắt lạnh lùng mà liếc Doãn Tư Thần, giọng điệu vô cùng lạnh lùng: “Tư Thần, con nghĩ cho rõ đi! Trước mắt là công ty đang hợp tác với tập đoàn của Hàn Quốc, không bao lâu nữa, hội trưởng và phu nhân sẽ đến thăm hỏi, mà thứ bọn họ xem trọng nhất, chính là quan niệm về gia đình! Con vì một người phụ nữ khác mà vứt bỏ người phụ nữ mang thai con của mình, con cảm thấy bọn họ sẽ coi trọng tập đoàn nhà họ Doãn của chúng ta sao?”

Khi Doãn Tư Thần nghe được lời nói của bà Doãn, trong nháy mắt tâm trạng cũng bình tĩnh trở lại.

Châm một liều thuốc, đợi đến khi anh hút xong liều thuốc, thì đã hoàn toàn bình tĩnh.

Bà Doãn thấy tâm trạng của cháu trai cuối cùng cũng đã ổn định lại, mới tiếp tục nói: “Lập trường của bà rất rõ ràng, con nhất định phải kết hôn với con bé, mà không phải để con bé phải bí mật sinh ra đứa bé này, sau đó thì bị con vứt bỏ đi! Tập đoàn Hàn Quốc sẽ ký hợp đồng với tập đoàn nhà họ Doãn của chúng ta 10 năm, bà tuyệt đối không cho phép bất kì ai phá hư lần hợp tác này!”

“Tập đoàn nhà họ Doãn tuyệt đối không thể không có người kế thừa! Tư Thần, hẳn là con đã biết có bao nhiêu chú bác đang thêm thườn vị trí tổng giám đốc này của con! Nếu con vẫn tiếp tục không có người thừa kế, vậy thì chỉ cần con làm sai một việc nhỏ gì đó, vị trí của con chắc chắn sẽ bị lung lay!” bà Doãn tiếp tục nói: “Khi đó thù trong giặc ngoài, Tư Thần, con vẫn chưa rõ mình nên làm gì sao?”

Quả nhiên, Doãn Tư Thần liền dao động.

Lời của bà nội nói không sai.

Mặc dù anh có thể ngồi ở vị trí tổng giám đốc, là do bà nội đã mở đường cho anh lên vị trí này.

Chú bác của anh chỉ đơn giản là đang cần răng mà chịu đựng, hận đến tận xương tủy.

Nhưng biểu hiện trong 2 năm nay của anh vô cùng xuất sắc, giá trị của tập đoàn nhà họ Doãn ở thành phố này tăng thêm 20%, như thế mới có thể chặn được mồm miệng của bọn họ.

Anh cũng không phải là một đứa bé không hiểu chuyện, nhưng anh không cam lòng việc kết hôn của mình lại bị người khác nắm trong tay.

Một tháng trước, tin tức của anh và Cố Hề Hề đã bị phát tán, khi đó đã có người úp mở mà phê bình anh, nếu không thể xử lý tốt, thật sự có thể sẽ xảy ra những tiêu cực. Hơn nữa đại diện của tập đoàn Hàn Quốc cũng đã cho rằng người phụ trong tin tức kia chính là phu nhân của anh.

Cuối cùng anh cũng ngẩng lên nhìn bà nội, nói một cách mệt mỏi: “Nội, con có thể đồng ý với bà sẽ kết hôn với cô ấy, để cho cô ấy sinh ra đứa bé này!”

Lúc này bà Doãn mới hài lòng mà gật đầu.

Đứa cháu này vẫn luôn là niềm kiêu hãnh nhất của bà!

Không chỉ thông minh, mà còn hiểu chuyện, biết cân nhắc nặng nhẹ, biết xem xét thời thế.

Là người thừa kế của nhà họ Doãn, nhất định phải chọn được bỏ được!

“Vậy thì đi động viên con bé một chút đi, Tư Thần, bà nội tin con biết chuyện gì là nên làm!” bà Doãn nhấc tay vỗ vỗ vai của cháu trai, hài lòng mà xoa người rồi đi.

Doãn Tư Thần đưa mắt nhìn bà nội rời khỏi, ánh mắt rũ xuống, nỗi buồn trong đôi mắt hẹp dài kia không ai có thể nhìn thấu được.

Anh sẽ kết hôn, nhưng sống chung với người phụ nữ này, là tuyệt đối không thể!

Chẳng qua chỉ là một hợp đồng hôn nhân, Doãn Tư Thần anh cũng không chịu thiệt gì.

Cố Hề Hề bó gối ngồi trên giường khóc sướt sướt, y tá ở bên cạnh cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì, rồi rít mà nhìn lẫn nhau.

Có thể mang thai người thừa kế của nhà họ Doãn, đây là việc vui mà ông trời ban cho, tại sao trông cô ấy lại đau khổ như vậy chứ?

Chẳng lẽ căn bản là cô ấy không hề muốn có đứa bé này?

Hẳn là không phải....

Doãn Tư Thần từ bên ngoài chậm chậm đi vào, đôi chân thon dài thẳng tắp, càng giúp anh lộ ra nét đẹp siêu phàm.

Ngũ quan vô cùng hoàn mỹ, nhất là đôi mắt hẹp dài, trông vô cùng mỉa mai.

“Tổng giám đốc... thiếu phu nhân, cô ấy...” bác sĩ không kiềm được mà mở miệng nói.

“Biết rồi, mọi người ra ngoài hết đi!” Doãn Tư Thần phóng con giận ra ngoài, cả người như một vị đế vương, mọi người lập tức cúi đầu, không dám chống lại mệnh lệnh, nhào nhào rút đi.

Cố Hề Hề nghe được giọng nói này, lập tức ngẩng đầu, liền nhìn thấy Doãn Tư Thần.

Khi nhìn thấy người đàn ông này, nước mắt liền giống như những hạt ngọc trai bị đứt dây, làm thế nào cũng không thể kiềm chế được.

Lúc này, cô đã biết người đàn ông đứng ở trước mặt mình là ai rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chương 9: Chúng ta kết hôn đi!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Hề Hề cũng đã bình tĩnh trở lại, cô hiểu rất rõ ý tứ của nhà họ Doãn là gì. Nếu Doãn Tư Thần muốn đứa con này, thì mình phải sinh ra đứa bé này, nhà họ Doãn tuyệt đối sẽ không để cho đứa bé ở lại bên cạnh cô.

Nhưng đứa trẻ này là cốt nhục tương liên với cô, làm sao cô có thể chờ đến khi sinh ra thì bị cướp đi?

Nghĩ đến cảnh tượng đó, Cố Hề Hề không thể nào bình tĩnh trở lại.

Mặc dù Doãn Tư Thần chỉ liếc mắt nhìn Cố Hề Hề, nhưng anh cũng đã chắc chắn người phụ nữ này đã rơi vào trong bẫy của anh, cũng không hề có năng lực phản kháng. Lấy lui để tiến, vẫn luôn nằm một trong các thủ đoạn của anh.

“Vây, rốt cuộc là cô muốn gì?” Doãn Tư Thần cũng không có cho Cố Hề Hề quá nhiều thời gian để suy nghĩ: “Thời gian của tôi rất bận!”

Cố Hề Hề cúi đầu suy nghĩ một lúc, dù sao thì mình và Triệu Trạch Cương cũng không thể quay lại như trước nữa.

Cô đã không còn đường lui nào nữa.

Chỉ một đêm duy nhất ở cùng với Doãn Tư Thần trong khách sạn, suýt nữa thì đã bị bà nội đuổi ra khỏi cửa.

Nếu việc mang thai đứa bé truyền về nhà, vậy thì mình và mẹ đã thật sự chấm hết rồi!

Đến khi đó, mình có nhà cũng không thể về, công ty cũng sẽ đuổi việc mình.

Vậy thì đã rút xuống khe cốc mà tiến thoái lưỡng nan, cùng đường bí lối rồi!

Cố Hề Hề cắn răng nói: “Được, tôi chọn kết hôn! Tôi biết nhà họ Doãn của các người cần đứa bé này, chỉ cần kết hôn, tôi sẽ sinh đứa bé ra!”

“Nếu cô đồng ý, vậy thì làm cho tốt những việc chuẩn bị cho kết hôn đi!” Doãn Tư Thần cũng không đợi cho Cố Hề Hề nói xong, đã xoay người đi khỏi phòng: “Cô có thể đăng kí nghỉ dài hạn mà nghỉ ngơi!”

Cấp trên của Cố Hề Hề nhận được thông báo: Cố Hề Hề được tổng giám đốc chăm sóc vô cùng đặc biệt, cho phép nghỉ ngơi dài hạn, trong ngày nghỉ vẫn phát tiền lương, tiền thưởng vẫn tính.

Khi toàn bộ công ty nghe được tin tức này, thì đều thành bang Sparta!

Thường ngày vẫn ức hiếp Cố Hề Hề, hễ một chút là ném hết mọi việc của mình cho Cố Hề Hề, những nữ đồng nghiệp lập tức hoảng loạn, tại sao tổng giám đốc lại ban đặc quyền lớn như vậy cho một nhân viên ở cấp thấp nhất như thế?

Chẳng lẽ giữa bọn họ còn có bí mật gì mà không để cho người khác biết?

Lẽ nào, vì Cố Hề Hề chủ động đâm đầu vào, mà tổng giám đốc đã có cái nhìn khác đối với cô ấy?

Những nữ đồng nghiệp khác trong văn phòng bắt đầu có chút hồi hận!

Nếu biết sớm là có kết quả như thế, bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này!

Nhưng, những người này còn chưa kịp hành động, thì đã có người thay bọn họ dò đường.

Một nữ đồng nghiệp ở bộ phận khác nghe được chuyện này, đã ăn mặc trang điểm vô cùng lộng lẫy đứng chờ Doãn Tư Thần trên con đường mà anh đi qua, sau khi giả vờ không cẩn thận mà ngã vào lòng anh, lập tức bị đuổi việc.

Nghe được kết quả này, nhóm phụ nữ đang rục rịch tấn công, lập tức bị tạt một xô nước lạnh, ai cũng không dám làm những việc thiếu suy nghĩ như thế nữa.

Nhưng mọi người càng cảm thấy kì lạ, tại sao tổng giám đốc lại quan tâm đến một Cố Hề Hề nhỏ bé như vậy?

Trong bệnh viện, Cố Hề Hề nhận được sự chăm sóc tốt nhất.

Nhóm y tá cao cấp chỉ phục vụ một mình cô.

Cố Hề Hề dạo trong vườn hoa dưới lầu, mỗi ngày đều ở trong phòng bệnh ngột ngạt, cảm thấy cả người cũng sắp bị ngạt thở rồi!

Kết quả, cô vừa mới đi không bao lâu, thì đã bị nhóm y tá bao vây.

“Thiếu phu nhân, hôm nay gió lớn, cẩn thận đừng để cảm lạnh, hiện tại cô đang trong giai đoạn đầu của thai kỳ, vẫn không nên đi dạo trong gió lớn như thế thì tốt hơn.” Y tá trưởng nói như học thuộc: “Chủ tịch đã căn dặn, tuyệt đối không được để xảy ra bất kì một sai lầm nào đối với thiếu phu nhân!”

Cố Hề Hề nhìn nhóm người đang đi theo mình, đi dạo cũng không đi được, đành phải đứng lại: “Được rồi! Tôi biết rồi!”

Cố Hề Hề không thể đi lại ở bên ngoài, chỉ có thể đi loay quanh ở trong phòng.

Vừa về tới dãy phòng bệnh, Cố Hề Hề đã nhìn thấy một nhóm đầu bếp đang đẩy chiếc xe đầy thức ăn đi về phía phòng bệnh của mình.

Cố Hề Hề kinh ngạc, muốn làm gì vậy?

Cố Hề Hề bước nhanh đi vào phòng bệnh, vừa đẩy cửa vào đã nhìn thấy mấy người đầu bếp đang bày mười mấy đĩa thức ăn tinh xảo lên trên bàn.

Mấy người đầu bếp nhìn thấy Cố Hề Hề, lập tức hành lễ: “Thiếu phu nhân, đây là bữa trưa chủ tịch dặn đem đến cho cô, nếu thiếu phu nhân không thích, chúng tôi có thể thay đổi những hương vị khác!”

Cố Hề Hề nhìn thấy mà không thể nói thành lời, chỉ là bữa trưa của một người, lại chuẩn bị bao nhiêu đây món sao?

“Không cần, một mình tôi ăn cũng không nhiều!” Cố Hề Hề vội vàng trả lời lại.

Mình chỉ là một cô gái nhà quê bình thường, trong nháy mắt lại được mọi người quan tâm như vậy, trong lòng vẫn có chút gì đó không thích ứng được.

“Tổng giám đốc sẽ đến dùng cơm chung với thiếu phu nhân, những món này đều là bữa trưa bình thường của tổng giám đốc!” một đầu bếp trả lời.

Cố Hề Hề cảm thấy có chút khó chịu, hình như mình hiểu sai ý rồi!

Đợi đã, ông ấy nói gì vậy? Doãn Tư Thần sẽ đến ăn trưa?

Cố Hề Hề còn chưa hỏi, đã nghe thấy những giọng nói nghiêm trang từ bên ngoài vọng vào: “Chào tổng giám đốc!”

Cả người của Cố Hề Hề lập tức bị kéo căng ra, không dám quay đầu lại.

Mặc dù cô đồng ý kết hôn với Doãn Tư Thần, nhưng từ trong tiềm thức, anh vẫn chỉ là một người xa lạ.

Doãn Tư Thần vừa bước vào cửa đã nhìn thấy Cố Hề Hề đứng ở đó đưa lưng về phía mình, lập tức nói: “Còn ngại ngác gì đó? Ăn cơm!”

Doãn Tư Thần vừa ngồi xuống, lập tức có người đưa khăn lau tay đến.

Sau khi Doãn Tư Thần dùng hết 3 chiếc khăn mới bắt đầu cầm dao nĩa lên, đáng ăn vô cùng tao nhã.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương 10: Cùng nhau ăn cơm.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Mặc dù Cố Hề Hề không thích người đàn ông này, nhưng cũng không thể không thừa nhận, bất kể là người đàn ông này ăn món gì nhìn cũng rất đẹp.

Người ở bên cạnh cũng đưa khăn tay cho Cố Hề Hề, Cố Hề Hề đưa tay nhận lấy, lau tay xong thì đưa lại cho đối phương, đối phương cũng dựa theo thói quen của Doãn Tư Thần, nhận lấy liên tiếp 3 cái khăn mới tiếp tục kéo ghế cho Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề chỉ có thể ngồi đối diện với Doãn Tư Thần, do dự cả buổi mới nói: “Thật ra anh có thể không cần đến đây!”

Doãn Tư Thần tao nhã mà lau khóe miệng, trả lời: “Giây phút tôi quyết định kết hôn với em, thì đã là nhiệm vụ của tôi, cũng chỉ là nghĩa vụ thôi!”

Đương nhiên Cố Hề Hề hiểu ý của Doãn Tư Thần, cô cũng không nhiều lời nữa, yên lặng mà ăn phần thức ăn đầu bếp phân cho mình.

Doãn Tư Thần liếc mắt sang, giọng nói vô cùng hồ hững: “Em đã ăn 3 miếng cá hồi rồi!”

Sau khi đầu bếp nghe thấy, lập tức lấy đĩa cá hồi đi.

Cố Hề Hề dờ khóc dờ cười: “Tôi ăn cái gì cũng phải quản sao?”

“Đương nhiên tôi không quản em ăn cái gì, nhưng đứa bé trong bụng của em, tất nhiên là phải quản!” Doãn Tư Thần ngẩng đầu lên nói với đầu bếp: “Mang cho cô ấy một phần canh Sangyetang.”

Cố Hề Hề vừa định nói không cần, điện thoại của cô lại vang lên, Cố Hề Hề đưa mắt nhìn xuống dây số trên màn hình điện thoại, trong ánh mắt thoáng qua sự đau thương.

Điện thoại bị đặt úp xuống, tiếng chuông cũng biến mất.

“Tại sao không nghe điện thoại?” Doãn Tư Thần nhíu hai mắt lại.

Cố Hề Hề cúi đầu tiếp tục ăn cơm: “Là một cuộc điện thoại không liên quan!”

Điện thoại không liên quan? Nếu không liên quan, lại có thể khiến cho ánh mắt của cô lộ ra sự đau buồn sao?

Doãn Tư Thần đưa mắt nhìn Cố Hề Hề, nhưng cũng không nói gì.

Hai người chỉ yên lặng mà ăn cơm.

Sau khi Doãn Tư Thần ăn cơm xong thì rời đi, chờ sau khi nhóm đầu bếp dọn dẹp xong các đĩa thức ăn, Cố Hề Hề mới cầm điện thoại lên, trên đó đã có vài cuộc gọi nhờ.

Nhìn cái tên quen thuộc trên đó, Cố Hề Hề cảm thấy tim mình như bị trộn lẫn ngũ vị đau đớn.

Từ sau đêm ngủ nhầm người kia, mình cũng không thể nhận điện thoại của Triệu Trạch Cương nữa, cũng không trả lời lại tin tức cho anh.

Thái độ của mình đã rõ như vậy, tại sao anh vẫn còn không chịu buông tay? Tại sao hết lần này đến lần khác cứ giả vờ như không có việc gì xảy ra mà cứ tiếp tục gọi điện thoại, nói với mình những chuyện thú vị ở nước ngoài?

Chẳng lẽ anh không hề nghi ngờ mình đã thay đổi rồi sao?

Tại sao?

Nếu như anh cũng mất tích thì tốt biết bao? Như vậy, có lẽ mình sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nhưng liên tiếp 2 tháng, mỗi ngày nếu anh không gọi điện thoại thì cũng sẽ gửi tin nhắn, sau đó, một mình cô ngồi xem anh nói chuyện một mình, lòng đau như dao cắt.

Vào buổi tối, Doãn Tư Thần lại đến. Theo lệ cũ, một nhóm đầu bếp lại đưa cơm đến.

Có lẽ là do tâm trạng buổi chiều không tốt, Cố Hề Hề cũng không hề có hứng mà ăn uống.

Doãn Tư Thần nhìn Cố Hề Hề: “Thức ăn không hợp khẩu vị?”

Cố Hề Hề lắc đầu: “Không phải, là do tôi không đói!”

Doãn Tư Thần cau mày, giơ tay phải lên, lập tức có người mang chén sứ Cảnh Thái lam đưa cho Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần múc một muỗng tổ yến, chủ động đưa đến bên miệng Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề sừng sốt, cô tuyệt đối không thể ngờ được Doãn Tư Thần lại chủ động đút cô ăn!

“Tuyệt đối không thể để cho đứa bé xảy ra bất kì sai sót nào, ăn đi!” Không thể nghi ngờ, đây chính là mệnh lệnh, phá hỏng tất cả ảo tưởng đang bay phấp phới.

Cố Hề Hề muốn từ chối, nhưng hiện tại, căn bản là cô không hề có tư cách từ chối, chỉ có thể trái với lương tâm mà há miệng ăn.

Hai mắt của nhóm đầu bếp phục vụ ở bên cạnh thiếu chút nữa đã rớt ra ngoài.

Từ trước đến giờ tổng giám đốc chưa bao giờ gần gũi sắc! Để cho anh phải chủ động đút cho một người phụ nữ, đây chính là lần đầu tiên từ khi khai thiên lập địa đến nay!

Quả nhiên thiếu phu nhân không giống như vậy, quả nhiên tổng giám đốc rất dễ tâm đến thiếu phu nhân.

Cố Hề Hề ăn 2 muỗng, sắc mặt đột nhiên thay đổi, che miệng, kéo ghế, xông vào nhà vệ sinh.

Chỉ lát sau, trong nhà vệ sinh truyền đến tiếng giạt nước liên hồi.

Doãn Tư Thần nhú mày, chờ đến lúc Cố Hề Hề từ nhà vệ sinh đi ra, nói: “Cho dù không muốn ăn cũng phải ăn, em không sợ đói, tôi cũng lo cho đời thứ 4 của nhà họ Doãn đói!”

Cố Hề Hề ngẩng đầu liếc nhìn Doãn Tư Thần, cô biết nhà họ Doãn không phải đang đùa với cô, chỉ lạnh lẽ mà nhận lấy chén yến, cố gắng kiềm chế sự không thích với những thứ trong chén mà nuốt xuống từng muỗng.

Đây là thứ gì vậy, khó ăn quá đi!

Thật sự không biết những người có tiền kia đang làm gì nữa, thứ có mùi vị khó ăn như vậy lại vô cùng yêu thích!

Thấy Cố Hề Hề nghe lời mà ngoan ngoãn ăn tỏ yến, Doãn Tư Thần mới nở nụ cười hài lòng.

Mấy người đầu bếp ở phía sau, tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, không nhìn được mà dụi dụi hai mắt.

Trời ạ! Tổng giám đốc cười rồi! Thật sự là anh đã cười rồi!

Liên tiếp mấy ngày, Doãn Tư Thần đều đến phòng bệnh ăn cơm cùng Cố Hề Hề.

Lúc này Cố Hề Hề mới biết được lí do Doãn Tư Thần đến bệnh viện ăn cơm cùng cô, đều là do lệnh của chủ tịch!

Cố Hề Hề nở nụ cười chế giễu, cũng phải, mình và Doãn Tư Thần bắt quạ cũng chỉ do trời xui đất khiến mà ở bên nhau, cơ bản là không hề có tình cảm, làm sao anh có thể tự nguyện mà đến đây cùng ăn cơm với cô chứ?

Huống chi, cô vừa ngửi được những mùi hương kia thì đã muốn nôn, nghe thấy tiếng buồn nôn của mình, anh có thể không ghét sao?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chương 11: Đây là con của anh.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Liên tiếp 3 ngày, Cố Hề Hề cũng đã quen với việc Doãn Tư Thần đến ăn cơm cùng cô.

Không biết có phải là do bồi dưỡng trong 3 ngày không, mà từ khi bắt đầu Doãn Tư Thần còn chưa quen, vậy mà cũng đã dần dần trở thành thói quen.

Tan ca, không cần người đến thúc giục, anh cũng đã tự lái xe đến bệnh viện ăn cơm với Cố Hề Hề.

Hôm nay, Doãn Tư Thần đến hơi sớm, còn chưa đến giờ ăn cơm.

Doãn Tư Thần vừa xuống xe đã nhìn thấy người phụ nữ kia đang đứng trong chiếc cửa kính thủy tinh, đang mỉm cười mà cắt tỉa nhánh hoa trà.

Từ lần đầu nhìn thấy người phụ nữ này, không phải trên gương mặt không có biểu cảm gì thì cũng là đang lạnh lẽ mà khóc.

Cho đến bây giờ anh cũng không hề biết người phụ nữ này cười lên lại đẹp đến vậy.

Cô và Dina hoàn toàn không giống nhau, vẻ đẹp của Dina là loại quyến rũ bộc lộ ra bên ngoài, mà nét đẹp của cô là một loại nở rộ lặng lẽ, tựa như những đóa hoa trà trong tay cô, mùi hương lưu thật lâu, dư vị đáng giá.

Cố Hề Hề cười nói với nhóm y tá ở phía sau mình: “Loại hoa trà này phải được đặt ở một nơi râm mát mới có thể sinh trưởng được lâu, cây trà là loài ưa nửa sáng nửa bóng, phơi dưới ánh mặt trời quá lâu, thực ra là không hề tốt với nó!”

“Thiếu phu nhân thật sự hiểu biết quá nhiều chuyện!” mọi người ở cùng nhau vài ngày, dần dần cũng trở nên quen thuộc, từ từ cũng nói chuyện với nhau nhiều hơn.

“Vì bà nội của tôi cũng thích trồng hoa, nếu chăm sóc không tốt mẹ của tôi sẽ phải chịu...” Cố Hề Hề nói đến đây thì ngừng lại: “Không có gì, chăm sóc nhiều là biết thôi!”

Đến lúc này, Cố Hề Hề nghe thấy phía sau không ngừng truyền đến những lời chào: “Xin chào tổng giám đốc!”

Cố Hề Hề sững sờ, bây giờ còn chưa đến giờ ăn, sao anh đến rồi?

Sau khi Doãn Tư Thần đến gần, cúi đầu nhìn khóm hoa trà được Cố Hề Hề cắt tỉa, trong ánh mắt có ưu tư gì đó mà người khác không thể hiểu được.

“Thích hoa? Thì dạo dò một chút là được, đặt hoa ở trong phòng nhiều hơn là được!” Doãn Tư Thần nói xong câu này, thì đi vượt qua Cố Hề Hề mà đi vào bên trong.

Cố Hề Hề ngơ ngác mà đứng nguyên tại chỗ, ý của anh là gì vậy?

Chờ sau khi Doãn Tư Thần đi khỏi, một y tá không kiềm được kích động mà khẽ nói: “Tổng giám đốc đối xử với thiếu phu nhân quá tốt!”

Tận trong đáy lòng của cô dâng lên một nụ cười khổ, anh đối xử tốt với cô chỗ nào chứ? Rõ ràng là anh chỉ đối xử tốt với đứa bé trong bụng cô thôi!

Lúc này, bác sĩ chịu trách nhiệm chính mới mỉm cười mà đi tới, nói với Cố Hề Hề: “Thiếu phu nhân, việc kiểm tra định kỳ của hôm nay cũng nên bắt đầu rồi!”

Cố Hề Hề gạt đầu, vô cùng phối hợp mà đi theo trở về phòng.

Mỗi ngày đều phải làm việc kiểm tra này, Cố Hề Hề cũng đã quen rồi.

Nhưng là lần đầu tiên Doãn Tư Thần nhìn thấy.

Khi nghe được âm thanh từ nhịp đập của thai nhi được truyền đến rõ ràng trong không trung, đáy mắt của Doãn Tư Thần đột nhiên sáng lên, không kiềm được mà hỏi: “Đây là âm thanh gì vậy? Là tiếng tim đập của đứa bé?”

Bác sĩ cười cười mà trả lời lại: “Đúng vậy, đây là tiếng tim đập của bé. Nghe đi, nhịp đập rất mạnh mẽ! Đứa bé rất khỏe mạnh, xem ra mấy ngày nay, cuối cùng thì việc điều dưỡng cho cơ thể của thiếu phu nhân cũng đã có hiệu quả rồi!”

Nghe bác sĩ nói như vậy, trong lòng của Cố Hề Hề lướt qua một cảm giác rất kì lạ.

Cảm giác huyết mạch tương thông đó, càng ngày càng rõ rệt.

Tiểu bào bồi trong bụng, lớn lên từng chút, thành hình từng chút.

Vốn dĩ Cố Hề Hề không hề có tình cảm gì với đứa bé này, nhưng khi nghe được nhịp tim của đứa bé, lại tràn đầy sự mong đợi và vui sướng.

Doãn Tư Thần đứng ở bên cạnh, hai mắt cũng liên tục sáng lên, mặc dù anh không nói gì, nhưng làm thế nào cũng không thể che hết được niềm vui trong mắt của anh.

Đây là con của anh!

Trong đầu của Doãn Tư Thần lập tức nhảy ra một câu nói như vậy.

Sau khi kiểm tra xong, biểu cảm của Doãn Tư Thần trước sau vẫn vậy, nhưng dường như đã được xoa dịu không ít.

Khi ăn cơm tối, Doãn Tư Thần phá lệ mà không bảo đầu bếp chia thức ăn ra, mà chủ động gấp cho Cố Hề Hề một miếng sườn nướng: “Ăn nhiều một chút, em quá gầy!”

Nhóm đầu bếp lại trở mặt mà nhìn nhau, tổng giám đốc lại chủ động gấp thức ăn cho đối phương? Việc này thật sự là ngoài sức tưởng tượng!

Phải biết là tổng giám đốc thực ra rất thích sạch sẽ! Trước giờ anh sẽ không bao giờ gấp thức ăn, nhất là loại sốt dễ dính nước bọt!

Thực ra Cố Hề Hề không muốn ăn, nhưng đây là món Doãn Tư Thần gấp cho cô, cô không dám không ăn.

Cố Hề Hề vừa cắn vào, đã cảm thấy dạ dày cuộn lên.

“Sao thế, không thích ăn thịt?” Doãn Tư Thần lại gấp một miếng bông cải xanh đặt vào chén Cố Hề Hề: “Vậy thì ăn nhiều rau đi!”

Ánh mắt của Cố Hề Hề có sự lay động, hôm nay Doãn Tư Thần làm sao thế? Gặp quỷ sao?

Nhớ đến những lời nói trong mấy ngày trước của Doãn Tư Thần, ánh mắt của Cố Hề Hề liền buồn bã.

Anh làm như vậy, cũng chỉ vì con của anh thôi?

Mình thì coi là cái gì chứ? Làm sao mà đáng để anh gấp thức ăn cho?

Cố Hề Hề ngoan ngoãn mà ăn miếng bông cải xanh mà Doãn Tư Thần gấp cho, nếu đã chọn sinh đứa bé này, vậy thì phải bổ sung dinh dưỡng cho thật tốt!

Lúc kiểm tra vào buổi chiều, mình cũng đã quyết định phải chú ý bổ sung thêm dinh dưỡng cho thật tốt.

Thấy Cố Hề Hề gấp miếng bông cải, trong mắt của Doãn Tư Thần lướt qua một sự vui vẻ.

Giữa trưa ngày thứ hai, bà Doãn cũng đến, thấy Doãn Tư Thần vẫn nghe theo lời của bà mà đến ăn cơm cùng Cố Hề Hề, lập tức hài lòng mà gật đầu.

Ăn xong bữa cơm, bác sĩ cũng đến báo cáo kết quả theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12: Về nhà.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Trải qua đợt điều dưỡng này, cơ thể của thiếu phu nhân đã không còn bất kì một vấn đề nào nữa, chỉ cần tiếp tục bồi dưỡng cho đủ chất là có thể xuất viện rồi!” bác sĩ mỉm cười nói với Doãn Tư Thần: “Đây là toàn bộ hồ sơ của thiếu phu nhân, bất kì lúc nào thiếu phu nhân cũng có thể xuất viện!”

Doãn Tư Thần chỉ nhìn lướt qua hồ sơ theo dõi, gật đầu: “Đặt ở đó đi!”

Chờ cho mọi người đi khỏi, Doãn Tư Thần mới cầm báo cáo đưa cho bà Doãn, bà Doãn vô cùng nghiêm túc mà lật xem từng trang một, nói: “Nếu cơ thể của con không còn vấn đề gì nữa, vậy ngày mai chúng ta đến nhà con kết thông gia đi! Đứa nhỏ trong bụng càng ngày càng lớn, kết hôn càng sớm càng tốt!”

Doãn Tư Thần nhú mày: “Nội, việc kết hôn không cần phải gấp như thế!”

Cố Hề Hề cũng không muốn kết hôn sớm, cảm thấy một khi đã kết hôn, thì thật sự không thể nào lùi bước được nữa!

Bà Doãn rất bình tĩnh nhìn đứa cháu trai của mình, làm sao bà lại không biết trong lòng cháu bà đang nghĩ cái gì? Bà chỉ bình tĩnh mà nói một câu: “Còn 10 ngày nữa, hội trưởng và phu nhân của phái đoàn Hàn Quốc sẽ đến tìm hiểu, phái đoàn bên kia đã nói rõ là muốn con đi cùng với phu nhân. Nếu con không kết hôn, con nói xem Cố Hề Hề sẽ lấy thân phận gì mà đi gặp bọn họ?”

Bà Doãn nhắc nhở Doãn Tư Thần.

Mặc dù bây giờ Doãn Tư Thần thật sự không muốn kết hôn, nhưng việc nhỏ của 1 người, trước việc đại sự của công ty, cũng trở nên nhỏ nhặt không đáng kể.

“Con hiểu rồi, bà nội!” Doãn Tư Thần lập tức chọn lựa theo quyết định của bà Doãn.

Nghe thấy Doãn Tư Thần cũng đồng ý kết hôn, lòng Cố Hề Hề lập tức chìm xuống.

Cứ như vậy mà kết hôn?

Đến một cách đột ngột, từ quyết định đến thực hiện, thời gian cũng diễn ra nhanh đến thế sao?

Cố Hề Hề dùng ánh mắt kháng cự quét qua Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần nhận được ánh mắt của Cố Hề Hề, trong lòng lập tức dâng lên một sự khó chịu.

Anh không muốn kết hôn là một chuyện, nhưng đôi phương không muốn kết hôn là một chuyện khác.

Vốn dĩ trong lòng của Doãn Tư Thần vẫn còn chút chống cự, nhưng trong nháy mắt cũng cảm thấy lời của bà nội vô cùng chí lý, việc kết hôn này phải thật nhanh mới được.

Thấy Doãn Tư Thần và bà Doãn đều kiên quyết như vậy, Cố Hề Hề biết mình cũng không thể chen vào.

Cũng phải, cũng đã đến bước này, còn có cái gì mà không thể đồng ý chứ? Kết hôn cũng là việc sớm muộn, sớm 1 ngày hay chậm 1 ngày, thật ra cũng không còn khác nhau gì nữa!

Cô chỉ không muốn về căn nhà như trận chiến kia, như vậy sẽ dọa mẹ chết mất!

Nếu hòa thuận thì tốt rồi, nhưng trước khi báo cho mẹ, cũng không thể để cho mẹ vì việc này mà phải chịu đau thương.

Sau khi suy nghĩ xong, Cố Hề Hề nói: “Chủ tịch, con... có thể không về cùng nhà họ Doãn không? Con có thể về báo trước cho gia đình con được không?”

“Không được! Bây giờ không phải chỉ có một mình con, tuyệt đối không thể để cho đứa bé trong bụng xảy ra bất cứ sai sót nào!” bà Doãn tiếp tục từ chối: “Không nên đề ý quá nhiều đến những chuyện khác, con chỉ cần sinh đứa bé ra an toàn là được rồi!”

Cố Hề Hề căng thẳng mà cố gắng cam đoan: “Chủ tịch, với địa vị và quyền thế của nhà họ Doãn hiển nhiên sẽ không bạc đãi con, đối với những việc này con không hề nghi ngờ. Chỉ là con không muốn dọa mẹ con sợ, con muốn về báo trước với gia đình con, tuyệt đối sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì!”

Thấy thái độ của bà Doãn kiên quyết, theo bản năng, Cố Hề Hề dùng ánh mắt cầu khẩn mà nhìn sang Doãn Tư Thần.

Rõ ràng cô cũng không biết tại sao lại cầu xin sự giúp đỡ của Doãn Tư Thần, có lẽ là do trong phòng này chỉ có 3 người, có lẽ là vì những nguyên nhân khác, tóm lại là cô đã làm như vậy!

Doãn Tư Thần lần đầu tiên thấy được Cố Hề Hề dùng ánh mắt cầu xin mà nhìn anh, trong đầu không biết tại sao lại hiện lên hình ảnh cô mỉm cười đứng trước khóm hoa trà vào buổi chiều, ma xuy quý khiến anh lại mở miệng nói: “Nội, cô ấy cũng không phải là trẻ con, cô ấy có hiểu biết!”

Nghe thấy cháu của mình nói như thế, bà Doãn cũng khẽ cười, hình như có chút ngẫm hiểu, hài lòng mà nói: “Vẫn là một đứa trẻ hiếu thảo. Được, con về trước báo một tiếng cũng được, nhưng dù sao con cũng là thiếu phu nhân của nhà họ Doãn, tuyệt đối không thể để cho con về một mình như vậy. Tư Thần, người trợ lý đưa Cố Hề Hề đến bệnh viện cũng không tệ, can đảm thận trọng, để cho cậu ấy đưa Cố Hề Hề về nhà đi!”

“Tất cả đều nghe theo bà đi!” Doãn Tư Thần nhếch mắt, nhìn biểu cảm trên gương mặt của Cố Hề Hề như được trút đi gánh nặng, trong mắt có một loại hứng thú khó hiểu.

Cuối cùng cũng thuyết phục bà Doãn thành công, Cố Hề Hề thu dọn đồ, chuẩn bị khởi hành.

Tiểu A lái chiếc Phaeton vô cùng khiêm tốn, chở bao lớn bao nhỏ mà đưa Cố Hề Hề trở về nhà.

Mặc dù Cố Hề Hề nói là không cần thiết, nhưng Tiểu A vẫn vô cùng quan tâm mà mang quà đến cho từng người trong nhà cô.

Tiểu A rất có chừng mực, biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói, cái gì nên làm, cái gì không nên làm.

Sau khi tặng quà cho mọi người trong nhà cô, lập tức đi khỏi.

“Bà nội, những thứ này đều là của nhà chúng ta, bà cứ sử dụng tùy ý!” Cố Hề Hề đặt những món đồ trong tay xuống sàn, liền đứng thẳng người.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chương 13: Người nhà cực phẩm.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Bà nội Cố nhìn những món đồ hiệu đặt đầy trên sàn, hếch môi nói: “Đừng tưởng rằng mua cho tôi những thứ này thì có thể làm cho tôi bỏ qua vụ tai tiếng kia! Cô không ngại mất thể diện thì tôi cũng ngại mất mặt! Nhà chồng của Chân Chân ngày mai đến hỏi cưới, nếu các người còn dám sơ xuất nữa, thì các người cứ hết ra khỏi cửa cho tôi, các người cũng không thể ở lại nhà họ Cố nữa!”

Cố Hề Hề không muốn nghe bà nội mắng, nhưng mục đích về hôm nay vẫn chưa hoàn thành.

Cố Hề Hề hít một hơi thật sâu: “Bà nội, lần này con về chỉ muốn bàn với bà chuyện kết hôn, những món này cũng do cháu rể biếu cho bà, người lúc này là tài xế của anh ấy!”

Một câu nói của Cố Hề Hề cũng khiến cho bà nội tức giận, cũng một câu nói mà đập tắt đi lửa giận của bà.

Có thể mua được những món đồ hiệu này, hơn nữa cháu rể còn có tài xế riêng, tuyệt đối không thể so sánh với Triệu Trạch Cương của trước kia.

Ánh mắt của bà nội Cố sáng lên, lập tức so sánh.

“Đứa trẻ này thật là có lòng, nhưng chuyện bàn bạc kết hôn, nhất định phải là hai bên gia đình gặp mặt nhau? Điểm này đối phương không hề lẽ phép!”
Ánh mắt của bà nội Cố tiếp tục phát sáng, ánh mắt không hề rời khỏi những món đồ đặt đầy trên sàn kia.

“Đạ, là do con về nhà để báo với mọi người trước, chắc cũng không bao lâu nữa tới nhà để thăm hỏi!” Cố Hề Hề cúi thấp đầu trả lời lại.

Mãi cho đến khi em họ của Cố Hề Hề đột nhiên nói chen vào: “Người đàn ông này ra tay cũng hào phóng quá đi! Cố Hề Hề chị thật là có bản lĩnh đó, một thời gian ngắn như thế mà đã tìm được một kẻ lắm tiền, không biết anh rể tương lai có hơi đầu hay mũi gãy xấu xí gì không?”

“Lúc đến cầu hôn, không phải em chỉ cần đến là gặp được sao?” Cố Hề Hề hờ hững mà trả lời lại.

Tất cả những điều xảy ra trong phòng, mặc dù Tiểu A không có mặt, nhưng anh cũng có thể nghe được rõ ràng.

Những việc này Tiểu A đều báo cáo lại với Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần nghe những gì Tiểu A báo cáo, xuất hiện sự u ám khó mà hiểu được.

Doãn Tư Thần gọi điện trực tiếp cho Tiểu A, để nghe được tất cả mọi chuyện.

Trong phòng, nghe Cố Hề Hề trả lời mà Cố Chân Chân phải kìm nén đi sự tức giận.

“Nội, Cố Hề Hề muốn kết hôn, con cũng muốn kết hôn! Hơn nữa, kết hôn cũng phải có trước có sau chứ! Ngày mai chồng sắp cưới cũng đến nhà cầu hôn rồi, bà nội, bà đã đồng ý với con, sẽ để con kết hôn trước, của hồi môn cũng là chuẩn bị cho con, không thể đưa cho Cố Hề Hề!” Cố Chân Chân ôm bà nội Cố làm nũng, sợ rằng của hồi môn sẽ bị đưa cho Cố Hề Hề.

Quả nhiên bà nội Cố có sự thiên vị.

Nghe thấy Cố Hề Hề nói như thế, mới nói với Cố Hề Hề: “Hề Hề, nếu nhà chồng của con có tiền như vậy, một chút của hồi môn này cũng không đáng là gì, con làm chị thì nên nhường cho em gái, những món hồi môn này là do chú thím của con tích góp rất nhiều năm mới để dành được, cha mẹ con cũng không có phần, con muốn của hồi môn thì yêu cầu nhà trai đặt nhiều sính lễ một chút đi!”

Cố Hề Hề thầm nở một nụ cười lạnh ở trong lòng, trên mặt vẫn vô cùng bình tĩnh mà trả lời: “Vốn dĩ con cũng không muốn cướp đi bất cứ thứ gì của Cố Chân Chân!”

Đồ của nhà họ Cố, cô cũng không thích!

“Như vậy thì tốt, ngày mai nhà chồng của Chân Chân cũng đến hỏi cưới, dù sao con cũng không có việc gì, thì theo mẹ con làm chút việc vặt đi, nhà họ Cố không thể thất lễ, Chân Chân có thể gả đi cho một nhà tốt!” bà Cố hài lòng mà lập tức nói: “Từ nhỏ Chân Chân đã chưa từng làm việc gì, những việc này con bé cũng không làm được, con làm chị, cũng nên giúp đỡ chút gì đó cho em gái của mình đi!”

Bà chuẩn bị của hồi môn cho Cố Hề Hề, dĩ nhiên không thể chia cho Cố Hề Hề, một thứ tạp chủng nhặt được, làm gì có tư cách mà để cho bà phân chia của hồi môn?

Bà mặc kệ việc Cố Hề Hề có được gả cho người đàn ông dột hay tròn, chỉ cần chịu đưa lễ hỏi là được.

Trong lòng của Cố Hề Hề vẫn nở một nụ cười lạnh, mình không muốn làm thì có được không?

Cô có thể nhìn thấu, mỗi người trong nhà này, đều là con quỷ hút máu người! Chèn ép cô và mẹ cô cho đến chết, tuyệt đối sẽ không chịu để yên.

Tiểu A cố gắng mà truyền đạt hết những gì đã xảy ra cho Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần bóp chặt chiếc ly để cao, đọng đưa phần rượu trong ly, nói vào điện thoại: “Là thiếu phu nhân của nhà họ Doãn làm sao có thể đơn giản hơn người khác chứ? Đi cẩn thận, ngày mai phải sắp xếp phô trương hơn!”

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng, Cố Hề Hề và mẹ đã bị bà nội Cố gọi dậy dọn dẹp, chuẩn bị đón khách.

Cố Hề Hề không hề lên tiếng, chỉ yên lặng mà rửa mặt, cùng mẹ làm việc nhà.

Những việc này nếu không có cô giúp, thì mọi việc đều đè lên vai của mẹ.

Những người ở trong nhà cũng không hề giúp đỡ, mặc dù hôm nay là nhà trai đến hỏi cưới Cố Chân Chân, chú và thím cũng không hề dậy sớm để chuẩn

bị.

Nếu làm xong việc này, thì là vinh quang của người khác.

Nếu làm hư, mọi thứ đều là trách nhiệm của mẹ Cố.

Cố Hề Hề đã sớm thấy được bộ mặt thật của nhà này, nếu không phải mẹ kiên quyết ở lại căn nhà này, bây giờ Cố Hề Hề thật sự rất muốn đưa mẹ đi khỏi những thứ rắc rối này.

Cố Hề Hề vừa định đặt cây lau nhà xuống, thì bên ngoài đã vang lên tiếng pháo.

Đến nhà cầu hôn còn đốt pháo, sợ cả thế giới không biết sao?

Bà nội Cố chạy ra nhanh như một con gió, nhón tay chỉ vào Cố Hề Hề nói: “Cô còn ngờ ra ở đây làm gì? Còn không nhanh đi tiếp khách, nếu làm hỏng việc đính hôn của Chân Chân, thì cắt khỏi nhà cho tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chương 14: Đến hỏi cưới.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cố Hề Hề bỏ qua việc nghỉ ngơi, vội vàng chạy ra cửa đón khách.

Cố Hề Hề vừa ra khỏi cửa thì nhìn thấy chiếc Santana 2000 màu đen đang chắn ngang cửa nhà họ Cố.

Cố Hề Hề nhú mày, chiếc xe này chặn ngang cửa, người tới lui người lui cũng không thuận.

Còn chưa đợi Cố Hề Hề mở miệng nói, sau khi dừng xe còn rồ lên một cái thật mạnh, còn cố gắng khoe mẽ.

Chiếc Santana 2000 thôi mà, có gì đáng mà khoe khoang đến vậy chứ?

Xe của các đồng nghiệp trong công ty của cô, không có chiếc nào là ít hơn 200 ngàn.

Theo như lời của bọn họ, lái xe thấp hơn 200 ngàn, thì thật sự có lỗi với chức danh nhân viên của tập đoàn nhà họ Doãn rồi!

Cố Hề Hề nhìn thấy một người đàn ông cao gầy bước từ ghế lái xuống, giá trị của các món đồ ven đường mặc trên người cũng không tới 300 đồng, vô cùng phách lối mà nói chuyện với người mẹ mập như một khối cầu: “Đây chính là nhà của Cố Chân Chân, mẹ, chúng ta thật sự phải đưa 30 ngàn làm lễ hỏi sao?”

Người phụ nữ cũng mập như một khối cầu cười híp mắt mà trả lời: “30 ngàn cũng không ít! Năm nay kiếm tiền cũng không dễ dàng gì! Đưa ít một chút cũng không sao, sớm muộn cũng là người nhà! Hơn nữa, chúng ta đưa lễ hỏi, bọn họ có thể không mang của hồi môn sao?”

Thật biết cách tính toán mà!

Còn chưa kết hôn, đã bắt đầu tính toán rồi!

“Chào dì, con là chị của Cố Chân Chân, bà nội bảo con ra chào đón các vị, xin mời đi bên này!” Cố Hề Hề đi về phía trước, giả vờ như không nghe thấy, chào hỏi vô cùng lễ phép.

Bên phía nhà trai mập như những khối cầu kia hừ một tiếng, không hề phản ứng lại với Cố Hề Hề, ngược lại chỉ có người đàn ông là nghiêm túc mà đưa hai mắt nhìn sang Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề đưa các vị khách bước thật nhanh vào nhà, vừa vào đến cửa, Cố Hề Hề đã bị chú thím đẩy sang một bên, biến thành người trong suốt.

Bà nội Cố và chú thím rất nhiệt tình với người đàn ông, sai mẹ Cố mang trà lên, giống như là sai một người giúp việc.

Cố Hề Hề nhìn mẹ mà đau lòng, không chờ mẹ Cố động tay, Cố Hề Hề đã đi làm rồi.

Khi đối phương nói đến món tiền sinh lễ 30 ngàn, Cố Chân Chân lộ rõ sự đắc ý mà nhìn sang Cố Hề Hề.

Ở chỗ bọn họ, sinh lễ cũng chỉ có 21 ngàn 800, nhà trai nói đưa lễ hỏi là 30 ngàn, người nhà họ Cố lập tức cảm thấy vô cùng hãnh diện, đối xử với nhà

tra cũng càng nhiệt tình hơn.

Cố Hề Hề và mẹ Cố đứng ở bên cạnh, ngay cả chỗ ngồi bọn họ cũng không có, đừng nói đến việc được uống trà.

Cố Hề Hề vừa đưa trà đến, lập tức bị cha mẹ của Cố Chân Chân thúc giục vào nhà bếp làm việc.

Mẹ Cố không cần thận mà làm vỡ một tách trà, không chờ cho bà xin lỗi, bà nội Cố đã cầm tách trà đập tới tấp lên người của mẹ Cố: “Đây là ngày tốt, tôi làm cho cô bị ầm ứ hay sao hả? Nhà họ Cố đã tạo ra nghiệt gì chứ, lại để cho một người phụ nữ như vậy bước vào nhà. Không có gương mặt đẹp, không có số mệnh tốt. Thật sự không biết xấu hổ mà! Cố giỏi thì cô cũng có thai đi! Bộ dạng khó coi, vắt và lăm mới có một đứa con thì lại chạy ra ngoài ngủ với đàn ông, gạ bay sao? nhà họ Cố thật sự đã bị hư hỏng tám đời rồi, thứ gạ không đẻ trứng, lại mang về một đứa không đứng đắn! Nhà họ Cố thật sự đã tạo ra nghiệt rồi!”

Cố Hề Hề nhanh tay lẹ mắt, lập tức kéo mẹ Cố ra.

Tách trà rơi xuống sàn, lập tức tan nát.

Bà nội Cố thấy Cố Hề Hề và mẹ Cố lại dám né, lập tức nổi giận, cầm gậy đánh lên đầu Cố Hề Hề và mẹ Cố.

Đúng lúc này, cửa nhà họ Cố bị người khác gõ liên tục: “Bà nội Cố, có việc tốt! Chúc mừng nhà họ Cố của bà nha!”

Có chuyện gì xảy ra vậy? Nghe như tiếng của trưởng thôn?

Người của nhà trai cũng đắc ý, chẳng lẽ là do bọn họ lái chiếc xe này đến cầu hôn, bị người khác biết được? Sau đó đến chúc mừng nhà họ Cố?

Sớm đã nói rồi mà, lái xe này đến cầu hôn, nhất định sẽ vô cùng hãnh diện!

Bà nội Cố đứng lên đi thật nhanh ra ngoài, mở cửa hỏi: “Trưởng thôn, ngọn gió nào đã đưa ông đến đây?”

Trưởng thôn kích động nói không thành lời.

Đưa tay kéo cánh tay của bà Cố: “Bà nội Cố, bà thật may mắn! cháu gái của bà tìm được một vị con rể quá tốt! Nhà họ Cố được hưởng phúc rồi! đây chính là phúc của trời cao! Tổ tông tích phúc 8 đời mới có được may mắn này!”

Bà nội Cố cho rằng trưởng thôn đang nói đến chuyện của Cố Chân Chân, lập tức mỉm cười trả lời lại: “Đúng vậy, đúng vậy, đương nhiên Chân Chân nhà chúng tôi may mắn rồi!”

“Không không không, không phải là Cố Chân Chân, là Cố Hề Hề!” trưởng thôn vội vàng giải thích: “Tôi thấy có rất nhiều xe nổi tiếng! có rất nhiều loại xe mà cả đời này tôi cũng chưa từng thấy, mang theo rất nhiều đồ đến hỏi thăm nhà họ Cố của các người, nói là đến cầu hôn!”

Sao? rất nhiều xe nổi tiếng? mang theo rất nhiều đồ?

Một nhóm người ở đây cũng cho là mình nghe nhầm!

Gương mặt của Cố Hề Hề chợt thay đổi, đến rồi... đến nhanh thế sao?

Đúng lúc này, một hàng dài những chiếc xe vô cùng nổi tiếng đang chậm rãi tiến vào.

Chiếc dẫn đầu là Rolls-Royce Silver Ghost, kế tiếp là chiếc Bentley, Maybach, Ferrari, Lamborghini, Mercedes Benz, Aston Martin...toàn là những chiếc sang trọng trên thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chương 15: Nhà họ Cố trở mặt.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Mỗi chiếc đều có số lượng hạn chế, mỗi chiếc đều được trang trí vô cùng cao cấp.

Người nhà họ Cố cũng trở mặt ra.

Biểu cảm của Cố Chân Chân cũng vô cùng khó tin, quay đầu nhìn sang trưởng thôn nói: “Trưởng thôn, có phải là ông nghe nhầm không? sao có thể đến tìm Cố Hề Hề chứ?”

Trưởng thôn cười cười mà nói với Cố Chân Chân: “Tôi cũng chưa có mắt mờ tay run mà nghe nhầm tên đâu.”

Cuối cùng bà nội Cố cũng bình tĩnh lại, nhớ đến chuyện Cố Hề Hề muốn kết hôn, mới đầu cũng cho rằng là nhà giàu mới nổi như Cố Chân Chân, cũng không ngờ nhà chồng của Cố Hề Hề lại giàu như vậy!

Bà nội Cố kéo lấy cánh tay của Cố Hề Hề, cười một cách hiền từ, nói: “Phải phải, Hề Hề nhà chúng tôi cũng rất tốt số, bà nội cũng không biết, con quen với người có tiền như vậy từ khi nào vậy, con cũng thật là, có bạn trai cũng không nói cho bà biết, muốn cho bà sự kinh ngạc sao?”

Vừa rồi Cố Hề Hề và mẹ Cố còn như trong suốt, nháy mắt lại trở thành con dâu và cháu gái được yêu thương nhất trong mắt bà!

Cố Chân Chân đứng ở bên cạnh nói mát: “Hừ, có tiền thì sao chứ? Người đẹp trai có tiền có thể vừa mắt Cố Hề Hề sao? Được, người chấp nhận cưới chị chắc là một người vừa già vừa xấu vừa lùn vừa vô cùng khó coi chứ gì?”

Cố Chân Chân vừa nói dứt lời, tài xế của chiếc Roll Royce đi đầu đã bước xuống, mở cửa xe phía sau ra.

Chỉ riêng bộ quần áo của tài xế thôi đã vô cùng tinh tế, vô cùng phong độ, người ngồi chiếc xe như thế thì sao đây?

Giây tiếp theo, một đôi chân thon dài liền xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Một gương mặt tuấn tú xuất hiện trong mắt của mọi người.

Doãn Tư Thần từ từ bước xuống xe, vừa bước xuống xe, đưa mắt lên, thì đã khiến cho mọi người hoảng sợ.

Phong thái cao quý không ai sánh bằng, khí thế vương giả toát ra từ trong xương tủy, trấn áp mọi người.

Cố Hề Hề biết Doãn Tư Thần đã làm cho mọi người rất hoảng hốt, chẳng trách tất cả mọi người trong thôn đều sợ người ra.

Nét mặt của Cố Chân Chân cũng đầy sự kinh hãi, miệng liên tục nói: “Không, không thể nào!”

Mẹ Cố cũng ngây ra.

Người đàn ông này tập hợp hết tất cả mọi thứ mà người ta muốn có được.

Về đẹp, đáng người, sức khỏe, tài sản, quyền thế và địa vị.

Doãn Tư Thần nâng tay diu bà Doãn từ trong xe ra, 2 người đi từ từ đến trước mặt bà nội Cố, phía sau có vài chục người giúp việc, trên tay của mỗi người đều bưng một chiếc khay vô cùng tinh xảo, từ từ đi qua.

Bà nội Cố đã hoàn toàn ngây dại, cảnh tượng này, đừng nói là bà, trong thôn cũng chưa có ai từng thấy qua.

Bà Doãn đã nhìn thấy Cố Hề Hề, nhìn thấy tất cả mọi người đều ăn mặc gọn gàng xinh đẹp, chỉ có mỗi Cố Hề Hề và mẹ là mặc quần áo vô cùng cũ kỹ, còn xoắn tay áo, vừa nhìn đã biết vừa rồi làm rất vất vả.

Bà Doãn nhũn mảy, nhưng giãn ra rất nhanh, vừa đi vừa cười nói với bà nội Cố: “Bà thông gia, hôm nay tôi đưa cháu tôi đến để cầu hôn, có mang theo vài món quà nhỏ, hi vọng gia đình mình không chê!”

Doãn Tư Thần chào hỏi vô cùng lễ phép: “Chào bà nội!”

Lúc này, người phía sau rồi rít mang những món lễ vật qua, bày ra hết trước mắt cho bà nội Cố xem.

Khi bà Cố thấy những thứ trong hộp kia đều là nhân sâm, nhung hươu, hải sâm, những thứ bổ dưỡng vô cùng quý giá, thậm chí khi nhìn thấy bộ ấm trà làm bằng vàng ròng, hai mắt như muốn rơi ra.

Mắt mẹ chồng của Cố Chân Chân cũng muốn rơi ra.

Những món này đều có giá trị mấy chục ngàn.

So với sinh lễ 30 ngàn của bọn họ, rõ ràng những thứ thuốc bổ kia cũng có giá trị đến vài trăm ngàn.

Vừa rồi bọn họ còn khoe khoang chiếc Santana 2000 và sinh lễ 30 ngàn, thì bây giờ nét mặt của nhà chồng Cố Chân Chân đã trở nên xanh ngắt.

Chiếc xe và sinh lễ của bọn họ cộng lại, cũng không thể mua được một cái biểu tượng xe của nhà người ta.

Miệng của bà Cố há hốc ra thật lâu, cuối cùng mới bình tĩnh trở lại, vội vàng mời bà Doãn và Doãn Tư Thần vào nhà.

Cố Hề Hề dùng ánh mắt nghi ngờ mà nhìn Doãn Tư Thần, khi Doãn Tư Thần đi ngang qua Cố Hề Hề, đưa tay nhẹ nhàng nắm lấy tay của Cố Hề Hề, mười ngón tay đan vào nhau mà đi vào trong nhà.

Cố Hề Hề kinh ngạc, vừa định rút tay về, Doãn Tư Thần kháng cự mà siết chặt hơn.

“Cho dù là diễn, cũng phải diễn cho giống!” Doãn Tư Thần cúi đầu nói thật khê: “Tôi cho em mặt mũi như vậy, đừng để cho người khác nhìn ra được vấn đề gì!”

“Ừ!” Cố Hề Hề mới phục hồi tinh thần trở lại, để mặc cho Doãn Tư Thần nắm tay mình dặt vào trong.

Thấy Cố Hề Hề nghe lời như vậy, ánh mắt của Doãn Tư Thần hiện nổi lên sự vui vẻ.

Lần đầu tiên 2 người có thái độ thân mật như vậy mà đứng trước mặt của mọi người, Cố Hề Hề lập tức cảm thấy có chút không được tự nhiên.

Nhưng không đợi cho cô rút tay mình về, thì đã bị Doãn Tư Thần nắm lại lần nữa.

Lòng bàn tay của Doãn Tư Thần rất mềm, có rất nhiều phụ nữ yêu thích, nhưng giờ phút này, thật sự Cố Hề Hề không hề thích chút nào.

Tình hình trong phòng đã vượt quá sự kiểm soát của cô, cô không thể dự tính được bà nội tham lam của mình sẽ đòi hỏi những thứ gì nữa!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 16: Thiếu phu nhân của nhà họ Doãn vô cùng cao quý.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Lúc này Cố Hề Hề rất mâu thuẫn.

Vừa muốn để bà nội gây khó khăn cho nhà họ Doãn, để việc kết hôn của bọn họ không thành, vừa hi vọng bà nội không làm khó dễ quá, khiến bọn họ không thể ngẩng đầu lên được nữa!

Thật ra trong lòng cô hiểu rất rõ, sớm hay muộn cũng phải cưới, căn bản là mình không hề có đường trốn.

Nhưng từ trong tiềm thức, cũng không hề cam tâm mà nghe theo lời của vận mệnh.

Như có thể cảm nhận được mâu thuẫn của Cố Hề Hề, ánh mắt của Doãn Tư Thần khẽ lướt qua gương mặt của Cố Hề Hề, trong mắt xuất hiện sự u ám.

Doãn Tư Thần nghĩ một hồi, cũng bớt mạnh bạo.

Quả nhiên, Cố Hề Hề lộ ra vẻ thoải mái hơn.

Cô sợ mình? Nhưng với địa vị và quyền thế của cô bây giờ thì còn sợ gì chứ?

Vốn Doãn Tư Thần muốn hỏi cô căng thẳng gì chứ, nhưng không biết tại sao, lời đến bên môi lại trở thành: “Em lúc nào cũng căng thẳng như vậy, đối với đứa bé không tốt!”

Cố Hề Hề cũng buông lỏng, cô biết, nhà họ Doãn làm lớn để mình vẻ vang như vậy, đơn giản là vì lo lắng tâm trạng của mình không vui, sẽ ảnh hưởng đến đứa bé.

Làm sao có thể chứ?

Cho dù nhà họ Doãn không cho mình thể diện, thì mình cũng sẽ làm cho mình vui vẻ, chỉ như thế đứa bé mới có thể lớn lên khỏe mạnh.

“Anh yên tâm, tôi sẽ không làm ảnh hưởng đến đứa bé, tâm trạng lúc này của tôi, cũng không sao đâu!” Cố Hề Hề vô cùng bình tĩnh mà nói.

Nghe được câu trả lời của Cố Hề Hề, chân mày vô cùng đậm của Doãn Tư Thần liền cau lại.

Anh không thích Cố Hề Hề như vậy, ngược lại anh cảm thấy đáng vẻ của Cố Hề Hề hôm cắt tỉa cành hoa trà, khiến cho người ta rất thoải mái.

Sau khi hai người đi vào trong, Cố Hề Hề lập tức rút tay mình về.

Bàn tay của Doãn Tư Thần đột nhiên cứng đờ, lúc này mới giả vờ như không có việc gì mà rút tay về.

Trợ lý Tiểu A đã đem đến cho 2 người bọn họ 1 cái ghế, để cho 2 người bọn họ cùng ngồi xuống.

Bà nội Cố thấy Cố Hề Hề ngồi xuống, trong mắt hiện lên sự không vui.

Nhưng bà Cố cũng không mở miệng trách mắng, bà Doãn cười nói: “Đem cho thiếu phu nhân một tấm thảm mềm lót sau lưng, phụ nữ có thai ngồi lâu sẽ đau thắt lưng!”

Phụ nữ có thai?

Người nhà họ Cố đều kinh ngạc.

Cố Hề Hề mang thai!

“Bây giờ Hề Hề là bảo bối của nhà họ Doãn chúng tôi! Mặc kệ là đứa bé Hề Hề sinh ra là nam hay nữ, đều là người thừa kế của nhà họ Doãn chúng tôi!” bà Doãn tạo cho Cố Hề Hề một địa vị.

Bà nội Cố muốn mở miệng mắng Cố Hề Hề nhưng ra đến cổ họng lại nuốt ngược vào trong.

Gương mặt của bà nội Cố lập tức đỏ bừng.

Hôm qua còn mắng Cố Hề Hề có bản lĩnh thì kiếm một người có tiền mà có thai đi, hôm nay lại đánh vào chính miệng của mình.

Bà nội Cố nuốt nước bọt, nói: “Hôm nay bà đến nhà là vì...”

Bà Doãn cũng không nói vòng vo, nói thẳng ra: “Cháu trai Tư Thần nhà tôi và cháu gái Hề Hề nhà bà tâm đầu ý hợp, ông trời cũng chiếu cố mà ban đời thứ 4 cho nhà họ Doãn chúng tôi, nếu hai đứa nhỏ bằng lòng tôi cũng không có ý kiến, hôm nay cũng đem danh sách lễ vật đến cho bà xem, tiền mặt 8 triệu 8 trăm 80 ngàn, một căn biệt thự 100 triệu, khi đứa bé ra đời sẽ sang tên cho Hề Hề, ngoài ra còn có một ít trang sức, cổ phiếu và trái phiếu, đều ghi ở trên đó, xin bà đừng chê cười đơn giản!”

Đơn giản? còn có thể nói là đơn giản sao?

Những món này rõ ràng là hơn 200 triệu.

Khi bà Cố nghe được 8 triệu 8 trăm 80 ngàn tiền mặt, hai mắt đã co quắp lại.

Khi nghe thấy còn có 1 căn biệt thự, hai mắt cũng phát sáng lên.

Tự động cũng bỏ qua việc Cố Hề Hề đang mang thai, cũng quên đi sự trừng phạt vào một tháng trước đó đối với Cố Hề Hề.

“Bà thông gia khách sáo quá! Tôi cũng cảm thấy việc tâm đầu ý hợp của hai đứa là do ông trời tác hợp. Tôi làm trưởng bối, vui vẻ còn không kịp, làm sui gia có gì mà không được chứ, tôi cũng không phản đối!” bà Cố cười toe toét.

“Được, nếu bà thông gia cũng không phản đối, vậy thì quyết định việc hôn sự thôi!” bà Doãn tiếp tục nói: “Đời thứ 4 của nhà họ Doãn được sinh ra là một chuyện vô cùng quan trọng, nên tôi đã lập một tài khoản, giao cho luật sư, chỉ cần đứa bé được bình an mà sinh ra, thì một phần cũng không thiếu, đây là 200 ngàn, gửi trước cho bà thông gia, không đủ, cứ nói!”

Dứt lời, thì có người mang chiếc va li đến trước mặt bà nội Cố, mở ra trước mặt bà.

Khi xấp tiền đỏ thắm mới tinh xuất hiện trước mặt bà Cố, gương mặt của bà cố đã vui vẻ như một đóa hoa.

“Được được được, bà thông gia khách sáo quá, vậy thì tôi cũng không cần khách khí mà nhận lấy!” bà nội Cố như mở cò trong bụng mà nhận lấy.

Mà lúc này, Cố Chân Chân và nhà chồng của Cố Chân Chân, đã bị quăng ra ngoài sân, trong phòng đã sớm không còn vị trí nào cho bọn họ.

Mặc dù hôm nay bọn họ cũng đến hỏi cưới, nhưng nhìn thấy số lượng của nhà người ta, nhìn một hàng dài của nhà người ta, Cố Chân Chân ghen tị như muốn phát điên lên. Cố Hề Hề tìm được một người chồng không chỉ vô cùng khôi ngô, lại là một người vô cùng giàu có. Điều này cô tuyệt đối không thể nhận được.

Lúc này gương mặt của mẹ chồng Cố Chân Chân cũng như có ai tát cho mấy cái, nóng hừng hực, không ngóc đầu lên nổi.

Đứa con gái bị mọi người xem thường, xoay một cái đã thành cháu dâu của một người có tiền, thay đổi này thật sự bọn họ không tiếp nhận nổi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Chương 17: Thì ra đây mới thật sự là cô

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Nhìn bà nội Cố bây giờ đã hoàn toàn ngây người, bà của bạn trai của Cố Chân Chân nổi giận đùng đùng kéo con trai, còn chưa lấy ra ba chục ngàn, vừa rồi điệu võ dương oai trước đoàn xe của Doãn gia tức giận rồi đi.

Bọn họ không dám chặn đoàn xe của Doãn gia, cho dù trầy xước chút xiu, đã đủ để bọn họ cả đời không ăn không uống cũng không thương nổi.

Cố Chân Chân thấy Cố Hề Hề phá hủy định hôn của cô ta, nhất thời ghen tị tới cực điểm. Nếu không phải ở đây có nhiều người, cô ta nhất định đoạt cực phẩm nữ nam này từ bên người Cố Hề Hề.

Bên trong căn phòng, Doãn lão phu nhân và bà nội Cố thương lượng xong chi tiết, quay đầu nhìn mẹ Cố.

“Mẹ Cố còn có gì cần bổ sung không?” Doãn lão phu nhân nhìn mẹ Cố.

Không đợi mẹ Cố mở miệng, bà nội Cố đã mở miệng nói: “Cô ta có thể có ý kiến gì? Trong cái nhà này, tôi định đoạt.”

Mẹ Cố đứng bên cạnh, từ đầu đến cuối không có người hỏi ý kiến bà, tựa như bà không tồn tại vậy, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cố Hề Hề nhìn mẹ Cố, thấy khóe mắt bà đầy nước mắt, nhưng đáng vẻ không nói được một chữ, đáy lòng đau đớn một trận.

Trong nhà này, cô và mẹ vĩnh viễn không có cảm giác tồn tại.

Bất kì ai cũng có thể quyết định số mệnh của hai người.

Con gái lấy chồng, người mẹ này không có chút quyền lực nào.

Doãn Tư Thần theo bản năng nhìn sang Cố Hề Hề, khi anh thấy sắc mặt Cố Hề Hề tái nhợt, lại có lòng trắc ẩn.

Cố Hề Hề hít sâu một hơi, rất nhanh liền điều chỉnh xong ưu tư của mình, nói với Doãn Tư Thần: “Tư... Tư Thần, lần đầu tiên anh tới thôn này phải không? Tôi dẫn anh đi chung quanh?”

Thân hình Doãn Tư Thần nhất thời cứng đờ: “Được.”

“Đúng rồi, Tư Thần con cùng Hề Hề đi ra ngoài một chút, những chuyện khác không cần lo.” Doãn lão phu nhân nói: “Nơi này có chúng tôi là đủ rồi.”

“Dạ.” Lúc này Cố Hề Hề mới đứng lên rồi đi.

Hai người cùng ra khỏi căn phòng, một trước một sau đi tới bên cạnh.

Bất kể đi tới đâu, sau lưng họ cũng có đám người đi theo.

“Em có lời muốn nói với tôi?” Doãn Tư Thần khẽ nhíu mắt hẹp dài: “Nói ở đây là được.”

Cố Hề Hề nhìn một đám người đi theo sau, nói: “Anh vào phòng cùng tôi một lát đi.”

Cố Hề Hề chẳng qua cảm thấy quá nhiều người, nói chuyện không tiện mà thôi.

Nhưng những lời này lọt vào tai Doãn Tư Thần dường như còn mang theo ý khác.

Khóe miệng Doãn Tư Thần không khỏi nhếch lên: “Được.”

Cố Hề Hề dẫn Doãn Tư Thần xoay người vào phòng của mình.

Bước vào phòng, Doãn Tư Thần cảm thấy trước mắt bỗng nhiên sáng lên.

Mặc dù phòng rất nhỏ và cũ nát, nhưng được dọn dẹp sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi.

Khăn trải bàn trùm lên bàn vuông màu trắng xanh cũ kỹ, phía trên đặt một tấm kính trong suốt, trên kính để một khung hình, thiếu nữ trong hình cười vui vẻ, ôm một con búp bê giá rẻ, đáng vẻ vô cùng hạnh phúc.

Tầm mắt Doãn Tư Thần dừng lại khung hình này cực kì lâu mới dời tầm mắt đi.

Cố Hề Hề đưa ly nước cho Doãn Tư Thần, thấy Doãn Tư Thần đang nhìn hình mình, nhất thời tiến đến úp tấm hình xuống, có chút bất an nói: “Duẫn gia

không cần phải cho tôi nhiều tiền như vậy, xem như cho tôi, tôi cũng không thể lấy một đồng.”

Doãn Tư Thần tà mị cười một tiếng: “Tiền của Duẩn gia tôi, cũng không phải dễ cầm như vậy, số tiền này vừa được gửi vào tài khoản của em. Dĩ nhiên, sau khi số tiền này vào tài khoản của em, em cho ai, đó chính là chuyện của em.”

Cố Hề Hề nghe Doãn Tư Thần nói thế, nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Cô không muốn bà nội chiếm tiện nghi, tiền này mà vào túi bà nội, liền đừng hi vọng lấy ra được một phần.

Doãn Tư Thần xoay người nhìn kệ sách dựa vào vách tường, phía trên là hình và bằng tốt nghiệp của Cố Hề Hề.

Nhìn cô gái mặc đồ học sĩ trong hình, nụ cười dưới ánh mặt trời rực rỡ, Doãn Tư Thần theo bản năng đưa tay lấy xuống.

Cố Hề Hề lập tức đoạt lại, ôm vào trong lòng, thở phò phò nói: “Không được động vào hình này.”

Doãn Tư Thần cúi đầu nhìn Cố Hề Hề, đây là biểu tình thứ tư của Cố Hề Hề anh thấy được trừ khóc và mỉm cười anh.

Chân mày nhíu chung một chỗ, lỗ mũi và miệng cũng nhíu lại, thật giống một con mèo kiêu ngạo.

Không nghĩ tới, đáng vẻ tức giận của cô nhìn cũng rất được.

Không, hẳn là rất thú vị.

Lần đầu tiên anh biết phụ nữ lại có nhiều biểu tình sinh động như vậy, Dina trừ công thức hóa mỉm cười vẫn là công thức hóa mỉm cười, rất hiếm có một mặt háo hức như vậy.

Người phụ nữ này hiển nhiên thay đổi nhận biết của anh đối với phụ nữ.

“Hình này đối với cô rất quan trọng?” Doãn Tư Thần thuận miệng hỏi: “Mỗi người khi tốt nghiệp đều chụp tám hình như thế? Là bởi vì người chụp hình là người rất đặc biệt?”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 18: Lâm Tiểu Nhã trở lại.

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tiếng nói Doãn Tư Thần vừa dứt, ánh mắt Cố Hề Hề trong nháy mắt trở nên rất tịch mịch.

Đúng vậy, ý nghĩa của hình này là ở người chụp, Triệu Trạch Cường.

Chẳng qua, tất cả đều không thể quay lại nữa.

Khóe mắt hẹp dài của Doãn Tư Thần hơi nheo lại, vừa vặn thấy được tịch mịch trong đáy mắt Cố Hề Hề, không biết tại sao, đáy lòng Doãn Tư Thần lại nổi lên ưu tư khác thường.

Doãn lão phu nhân và bà nội Cố rất nhanh đã thương lượng xong ngày cưới, vì chuẩn bị hôn lễ vội vàng, cho nên hai nhà không tính tổ chức lớn, chẳng qua là hai nhà ngồi chung một chỗ ăn bữa cơm, bí mật cử hành nghi thức nhỏ là được.

Bà nội Cố hoàn toàn không để ý hôn lễ có tổ chức lớn hay không, bà chỉ để ý vội vàng gả Cố Hề Hề vào Doãn gia, mau sinh đứa bé này ra, nhận được lễ vật đám hỏi sang trọng kia.

Vì vậy dưới sự sắp xếp của hai nhà, chương trình trong ngày hôn lễ rất nhanh đã được đưa ra.

Doãn gia quả nhiên là tiền muôn bạc biển, cái gì cần có đều có.

Mặc dù chuẩn bị gấp rút, nhưng cần là có tình cảnh, cần là có thủ tục.

Cố Hề Hề hít một hơi thật sâu, mặc áo cưới tuyệt đẹp ngồi một mình trong phòng nghỉ ngơi.

Trong phòng nghỉ ngơi lớn, chỉ có một mình cô.

Cố Hề Hề ngơ ngác nhìn mình trong gương, khuôn mặt đó thật xa lạ. Mặc dù trang điểm tinh xảo, đeo trang sức mấy chục triệu, nhưng là mình, vẫn là

mình trước kia sao?

Hôm nay cô chính thức được gả cho Doãn Tư Thần thì phải chính thức hoàn toàn cáo biệt.

Không biết tại sao, Cố Hề Hề luôn cảm thấy hốt hoảng trong lòng, giống như hôm nay sẽ xảy ra chuyện gì.

Trong một phòng nghỉ ngơi khác, Doãn Tư Thần đang đứng trước gương thất cả vạt.

Doãn Tư Thần hôm nay, tuấn mỹ đến mức dù thợ trang điểm là đàn ông cũng không có cách nào dời mắt.

Tiểu A từ bên ngoài bước nhanh vào, báo cáo: “Tổng giám, Dina tiểu thư đột nhiên trở về nước, hiện tại đang đi tới nhà thờ, xem ra đến có chuẩn bị.”

“Rốt cuộc cô ấy cũng chịu về nước? Lúc đầu nói đi là đi, còn buồn cười tặng cho tôi một món quà. Quà Doãn Tư Thần tôi nhận vào tay sẽ không bao giờ trả lại.” Khóe miệng Doãn Tư Thần nhếch lên một nụ cười châm chọc.

Vốn cho là Dina khác biệt, hiện tại nhìn lại, cũng không có gì khác.

“Vây... chúng ta cần chặn lại không?” Tiểu A không nhịn được hỏi: “Dina tiểu thư cũng không nhận được thư mời.”

“Không, cho cô ấy vào, có một số việc xem ra nên giải quyết, kéo dài nữa cũng không có ý nghĩa gì.” Doãn Tư Thần sửa sang lễ phục, xoay người nhìn trợ lý Tiểu A: “Phân phó mọi người, cho người đó xuất hiện.”

“Dạ, tổng tài.” Tiểu A lập tức nhận mệnh rồi đi.

Dina đứng bên ngoài nhà thờ, nhìn toàn bộ thứ tinh xảo hoa lệ trước mặt, không nhịn được cắn răng: Toàn bộ nơi này vốn là thuộc về cô!

Chẳng qua cô lấy đêm đầu tiên của Cố Hề Hề làm quà cho Doãn Tư Thần, nhưng không hề có ý định đưa cả người Cố Hề Hề cho anh.

Tại sao anh kết hôn với Cố Hề Hề?

Không, tuyệt đối không thể! Chỉ có Dina cô ta bỏ rơi đàn ông, tuyệt đối không có đàn ông bỏ rơi cô ta!

Dina muốn tìm Doãn Tư Thần, nhưng Doãn Tư Thần căn bản không dễ gặp như vậy, không có mệnh lệnh của anh, căn bản không có người có thể tới gần anh.

Thà tốn sức tìm Doãn Tư Thần, không bằng khiến Cố Hề Hề chủ động rời khỏi.

Ra quyết định, Dina xoay người, đi tới hướng phòng nghỉ cô dâu.

“Cốc cốc cốc.” Có người gõ cửa tiến vào.

Cố Hề Hề vừa quay đầu, ánh mắt trong nháy mắt tròn to.

Cô gặp được người có lẽ không dám tin nhất trên thế giới này – Lâm Tiểu Nhã.

Lâm Tiểu Nhã có chiều cao ưu thế trên 1m78, cô ta bước mấy bước liền tới trước mặt Cố Hề Hề, không đợi Cố Hề Hề mở miệng đã giơ tay lên tát Cố Hề Hề một bạt tay vang dội.

“Ba.” Bạt tay này vang dội dứt khoát, tốc độ quá nhanh Cố Hề Hề không kịp phản ứng.

Thân thể Cố Hề Hề lão đảo, thiếu chút nữa té lảo đảo trên bàn, nếu không phải cô nhanh tay lẹ mắt chống cái ghế, bụng của cô đã đụng vào bàn.

Cố Hề Hề ngẩng đầu từ trong gương thấy được khuôn mặt dữ tợn của Lâm Tiểu Nhã, không khỏi giật mình.

Tại sao Lâm Tiểu Nhã ở đây?

Không đợi Cố Hề Hề mở miệng, Lâm Tiểu Nhã vẽ mặt dữ tợn chỉ Cố Hề Hề mắng to lên: “Cố Hề Hề, tại sao cậu có thể vứt bỏ Triệu Trạch Cương, kết hôn với Doãn Tư Thần? Lương tâm của cậu đâu? Bị chó ăn rồi? Tại sao cậu kết hôn với Doãn Tư Thần, anh ấy là bạn trai của tôi, cậu lại muốn kết hôn với anh ấy?”

Thanh âm Lâm Tiểu Nhã bén nhọn, hung hãn đâm đau màng nhĩ của Cố Hề Hề.

Lúc này Cố Hề Hề rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, đột nhiên xoay người nhìn Lâm Tiểu Nhã, cổ nín toàn thân run rẩy nói: “Tiểu Nhã, cậu trở về thật đúng lúc, tôi đang muốn hỏi cậu, tại sao trong phòng 1216 ở quán bar không phải là TrạchCương, tại sao là Doãn Tư Thần? TrạchCương ở đâu?”

Lâm Tiểu Nhã bị Cố Hề Hề hỏi một câu ngây người tại chỗ, run rẩy nửa ngày, sau đó đảo tròn mắt một vòng nói: “Sao tôi biết cậu ở trong phòng bạn trai tôi. Rõ ràng tôi cho cậu thẻ phòng 1210, cậu lại mất trí mà cầm thẻ phòng của tôi và Doãn Tư Thần. Sao tôi biết cậu mở phòng của bạn trai tôi? Cố Hề Hề, cậu xem lương tâm của cô đi, nhiều năm qua tôi tốt với cậu như vậy. Tại sao cậu có thể đối xử với tôi như thế?”

Chương 19: Chương 19: Đi tìm Triệu Trạch Cương

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Làm sao biết... như vậy?” Cố Hề Hề nhất thời ngẩn ra, cô không nghĩ tới Lâm Tiểu Nhã sẽ cho mình một đáp án như vậy: “Nhưng thẻ phòng tôi nhận được quả thật là 1216. Tiểu Nhã, đây rốt cuộc là chuyện gì?”

Lâm Tiểu Nhã thấy Cố Hề Hề bị lừa, nhất thời che mặt làm bộ như khóc thầm nói: “Hôm đó, chẳng lẽ chúng ta uống quá nhiều nên cảm nhầm thẻ sao? Đúng rồi, nếu cậu kết hôn với Doãn Tư Thần, tôi làm thế nào, Triệu Trạch Cương làm thế nào? Cố Hề Hề, sao cậu có thể ích kỉ như vậy? Cho dù cô không quan tâm cảm nhận của tôi, cậu cũng nên nghĩ tới Triệu Trạch Cương. Thời đại học, anh ấy vì cậu làm bao nhiêu chuyện, cậu thật sự có thể nói quên liền quên sao?”

Ngực Cố Hề Hề bị kích thích trùng trùng, đau đến sắc mặt cũng đột nhiên biến đổi.

Những tình cảm bị cô cưỡng ép đè xuống, bởi vì lời nói của Lâm Tiểu Nhã mà lần nữa hoàn toàn sôi trào.

“Triệu Trạch Cương mới đi nước ngoài có hai tháng, cậu liền gả cho người khác. Cố Hề Hề, cậu nhẫn tâm. Tôi vậy mà lại có một người bạn lòng lang dạ sói như vậy, mất Lâm Tiểu Nhã tôi thật sự bị mù. Tôi và Triệu Trạch Cương tin tưởng cậu đến thế, nhưng cậu lại đối xử với chúng tôi như vậy.” Lâm Tiểu Nhã dùng sức ép ra hai giọt nước mắt, làm vẻ mặt khó tin nhìn Cố Hề Hề.

Quả nhiên Cố Hề Hề dao động.

“Hề Hề, thật xin lỗi, vừa rồi tôi không nên đánh cậu. Chẳng qua là tôi... chỉ là không cách nào chấp nhận sự thật này.” Lâm Tiểu Nhã đột nhiên tiến lên, ôm lấy Cố Hề Hề, than vãn khóc rống lên: “Hề Hề, trả Tư Thần lại cho tôi có được không? Tôi thật sự rất yêu rất yêu anh ấy, cậu trả anh ấy lại cho tôi đi. Cậu còn có Triệu Trạch Cương, còn tôi? Tôi mất tất cả.”

Nước mắt Cố Hề Hề tuôn ra: “Nhưng tôi phải làm thế nào? Tiểu Nhã, tôi không còn trong sạch, tôi đã mang thai con của Doãn Tư Thần. Tôi cũng không muốn kết hôn, nhưng nếu không kết hôn, đứa bé này sẽ bị cướp đi. Tôi có thể làm sao?”

Nói xong lời cuối cùng, Cố Hề Hề đã khóc không thành tiếng.

Sao cô có thể không hối hận? Cô đã sớm hối hận rồi.

Nhưng cô không có đường lui, không phải sao?

“Hề Hề, cậu đi tìm Triệu Trạch Cương đi. Anh ấy yêu cậu như vậy, cậu cũng yêu anh ấy, hai người nhất định phải ở bên cạnh nhau. Hề Hề, cậu nói thật với anh ấy, nói anh ấy chẳng qua là cậu cảm nhầm thẻ phòng, không phải phản bội anh ấy, cậu đi tìm anh ấy, anh ấy sẽ chấp nhận cậu, dẫn cậu cao chạy xa bay. Anh ấy yêu cậu như vậy, anh ấy nhất định sẽ chấp nhận đứa bé trong bụng cậu.” Lâm Tiểu Nhã không ngừng tẩy não Cố Hề Hề: “Cậu không thích Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần cũng không thích cậu, cho dù hai người kết hôn, cậu cũng sẽ không hạnh phúc, đúng không?”

Ánh mắt Cố Hề Hề sáng lên, đúng, Tiểu Nhã nói đúng.

Mình căn bản không yêu Doãn Tư Thần, anh ta cũng không thích mình, mình kết hôn với anh ta sẽ rất thống khổ.

Mình phải đi tìm Trạch Cương, thẳng thắn nói hết mọi chuyện với anh ấy.

Mình và anh ấy yêu nhau như vậy, có rất nhiều kỉ niệm tốt đẹp cùng nhau.

Mình muốn đi hỏi anh ấy, nếu mình không còn trong sạch, anh ấy còn cần mình không?

Nếu mình nguyện ý không để ý tất cả mà đi theo anh ấy, anh ấy sẽ dẫn mình cao chạy xa bay không?

Anh ấy sẽ chấp nhận đứa bé này sao?

Đột nhiên, đáy lòng Cố Hề Hề tràn đầy hi vọng.

Vì Triệu Trạch Cương tạm thời trở về, cho Cố Hề Hề tràn đầy dũng khí, cô phải đi tìm Triệu Trạch Cương.

Cố Hề Hề lập tức đẩy Lâm Tiểu Nhã ra, chân trần, kéo áo cưới điên cuồng xông ra ngoài.

Cố Hề Hề xông ra ngoài, biểu hiện khác thường trên mặt cô nhất thời dọa vệ sĩ bên ngoài.

Bọn họ nhìn Cố Hề Hề liều mạng chạy ra ngoài nhà thờ, đồng thời chạy theo, không ngừng ngăn Cố Hề Hề: “Thiếu phu nhân, hôn lễ lập tức bắt đầu, mời về phòng nghỉ ngơi.”

Cố Hề Hề hoàn toàn mặc kệ bọn vệ sĩ nói gì, vào giờ phút này cô chỉ muốn đi tìm Triệu Trạch Cương, nói cho anh biết toàn bộ. Sau đó cùng Triệu Trạch Cương rời khỏi nơi đáng hận này, từ đây cao chạy xa bay.

Cố Hề Hề vừa chạy đến cửa bên nhà thờ, còn chưa chạy ra ngoài đã bị đám người gắt gao chặn lại.

“Đi ra! Các người đi ra! Không được cản tôi!” Nước mắt Cố Hề Hề lau sạch trang điểm trên mặt, khiến cô vô cùng chật vật.

Cố Hề Hề một mực đẩy những người đó ra, nhưng bất kể cô dùng sức thế nào, cũng không đẩy được bọn họ.

“Nếu các người tiếp tục cản tôi, tôi liền làm tôi bị thương.” Cố Hề Hề nhất thời nóng nảy, rút cây kẹp trên tóc nhắm ngay bụng mình: “Nếu cốt nhục của Doãn gia có sơ xuất gì, các người chịu trách nhiệm được sao?”

Quả nhiên, những lời này của Cố Hề Hề có tác dụng, đám vệ sĩ vừa rồi còn rất kiên định ngăn cản anh nhìn tôi, tôi nhìn anh một hồi cũng không dám động.

“Cốt nhục của Doãn gia có sơ xuất gì em chịu trách nhiệm được sao?” Thanh âm Doãn Tư Thần trầm thấp lạnh như băng vang lên từ phía sau.

“Tôi... chẳng qua là...” Cố Hề Hề lập tức bị hỏi á khẩu không trả lời được.

“Em xông ra ngoài chẳng có hình tượng như thế, đơn giản chính là muốn gặp bạn trai cũ của em.” Doãn Tư Thần nắm tất cả trong lòng bàn tay, khí thế đột nhiên bùng nổ, trông mất lạnh như băng: “Được, em muốn gặp hắn tôi sẽ cho em gặp. Nếu như hắn đồng ý dẫn theo em cao chạy xa bay, hôn ước của chúng ta có thể hủy bỏ ngay lập tức.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chương 20: Tình yêu bị bán đi

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cố Hề Hề khó tin ngẩng đầu nhìn Doãn Tư Thần, anh nói gì? Anh sẽ để cho cô gặp Trạch Cương?

Sao anh...

Đúng lúc đó, xa xa, một chiếc xe lặng lẽ chạy vào, ngừng lại trước mặt Cố Hề Hề.

Cửa xe mở ra, bóng người quen thuộc trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề tròn tròn mắt.

Là Trạch Cương, anh thật sự đã quay lại.

“Trạch Cương!” Cố Hề Hề mừng đến chảy nước mắt. Cô phải nói toàn bộ cho Trạch Cương, tất cả đều là hiểu lầm, cô muốn hỏi Trạch Cương có nguyện ý cùng cô cao chạy xa bay không.

Cố Hề Hề vừa muốn chạy tới ôm Triệu Trạch Cương, nhưng Triệu Trạch Cương lại né về phía sau.

Lần đầu tiên Triệu Trạch Cương thấy nhiều vệ sĩ áo đen như thế, lại là lần đầu tiên đối mặt với Doãn Tư Thần đầy khí chất, nhất thời liền kinh sợ.

Cố Hề Hề sững sốt, đây là Trạch Cương sao? Hôm qua anh còn ôn nhu, kể với mình cuộc sống ở nước ngoài qua vi tính, còn nói anh biết bao nhiêu, tại sao hôm nay trở nên bi ôi như thế?

“Trạch Cương... anh đây là thế nào? Có phải Doãn Tư Thần ép anh không?” Cố Hề Hề tiến lên một bước, Triệu Trạch Cương liền lui về sau một bước.

“Không có...” Ánh mắt Triệu Trạch Cương né tránh không dám nhìn thẳng vào Cố Hề Hề, đâu còn là Triệu Trạch Cương tiêu sái không sợ hãi mà Cố Hề Hề quen biết.

Cố Hề Hề quay đầu hung tợn tròn mắt nhìn Doãn Tư Thần: “Anh làm gì anh ấy?”

Doãn Tư Thần chậm rãi cởi nút áo trên cổ tay, khí thế lan ra, càng thêm áp chế Triệu Trạch Cương.

Anh chậm rãi đi tới hai người, đáy mắt hẹp dài thoáng qua một chút giễu cợt: “Tôi có thể làm gì? Tôi chẳng qua là thay em đưa người em muốn gặp đến mà thôi.”

“Các người... tìm tôi có chuyện gì?” Lúc này Triệu Trạch Cương mới rụt rè e sợ lên tiếng, ánh mắt lờ lờ lấp lánh, đơn giản là thô bỉ khiến người khác khó tin.

Cố Hề Hề có lẽ không biết, nhưng Triệu Trạch Cương biết.

Giá trị của chiếc xe anh ta vừa ngồi tuyệt đối không thấp hơn 10 triệu.

Còn có nhiều vệ sĩ áo đen như vậy, những người này tuyệt đối không phải người bình thường.

“Chỉ là muốn hỏi Trương tiên sinh một chút, Cố Hề Hề ở trong lòng anh trị giá bao nhiêu tiền.” Doãn Tư Thần ngoắc tay, Tiểu A cầm cái vali tới, trực tiếp đưa tới mở ra ngay trước mặt Triệu Trạch Cương.

“Anh... Anh nói bậy gì đó? Hề Hề ở trong lòng tôi, vẫn luôn là vô giá...” Thời điểm tầm mắt Triệu Trạch Cương rơi vào vali kia, giọng điệu hung hãn hơi ngừng ngập.

“500.000!” Doãn Tư Thần đẩy nhẹ vali tới trước.

“Anh... tôi... Tại sao có thể dùng tiền...” Triệu Trạch Cương còn chưa dứt lời, Tiểu A lần nữa mở cái vali khác ra trước mặt Triệu Trạch Cương.

Triệu Trạch Cương nuốt lời nói còn lại vào bụng.

“1 triệu.” Nụ cười châm chọc trong đáy mắt Doãn Tư Thần càng ngày càng lớn.

Cố Hề Hề thấy biểu tình của Triệu Trạch Cương, đáy lòng đột nhiên thoáng qua dự cảm không tốt, quay đầu nhìn chằm chằm Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần chỉ liếc Cố Hề Hề một cái, giễu cợt trong mắt khiến đáy lòng Cố Hề Hề hung hăng run rẩy.

Rốt cuộc anh muốn làm gì?

Tiểu A lần nữa mở hai vali trước mặt Triệu Trạch Cương.

“Không thích nhân dân tệ? Đôla Mỹ thế nào?” Giễu cợt trong mắt Doãn Tư Thần ngày càng đậm: “Tổng cộng đây là 5 triệu đôla.”

Triệu Trạch Cương kinh hãi.

Dự cảm không tốt trong lòng Cố Hề Hề đột nhiên bùng nổ, cô đã đoán được, cô quay đầu dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn Triệu Trạch Cương.

Không, Trạch Cương, không được, không được như vậy!

Tình yêu của chúng ta, không thể dùng tiền để đổi lấy!

Anh từng nói với em, tình yêu chúng ta là vô giá. Anh đã nói, tương lai của chúng ta sẽ rất tốt, chúng ta có thể dựa vào bàn tay của chúng ta để dựng nên sự nghiệp!

Biểu tình của Triệu Trạch Cương đã trở nên có chút điên cuồng.

5 triệu đôla.

Giá trị 30 triệu nhân dân tệ.

Cho tới hiện tại anh ta chưa từng thấy nhiều tiền như vậy, không, không cần suy nghĩ nữa.

Triệu Trạch Cương không tự chủ được quỳ trước vali, không, anh ta quỳ trước tiền, quỳ trước mặt đế vương cao cao tại thượng.

Sắc mặt Cố Hề Hề bỗng nhiên trở nên tái nhợt.

“Trương tiên sinh, tôi chỉ cho anh một lựa chọn.” Khóe miệng Doãn Tư Thần hiện lên nụ cười tà mị, giễu cợt và thương hại trong mắt chợt phóng đại: “Anh có thể chọn đứng trước nhà thờ kết hôn với người phụ nữ này, hơn nữa là cao chạy xa bay. Anh cũng có thể chọn buông tay người phụ nữ này. À, còn có chiếc xe kia, có thể cho anh.”

Triệu Trạch Cương nghe được lời của Doãn Tư Thần, đột nhiên ngẩng đầu. Đáy mắt anh ta tràn đầy ngạc nhiên và mừng rỡ.

Đúng vậy, là ngạc nhiên và mừng rỡ.

Thấy ánh mắt của Triệu Trạch Cương, Cố Hề Hề chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng.

Không, không thể, Trạch Cương, anh không thể có ánh mắt như vậy...

Lúc này, trong mắt Triệu Trạch Cương chỉ có thứ trước mắt này khiến anh ta điên cuồng, không thấy được Cố Hề Hề.

Nhiều tiền như thế, chiếc xe có số lượng hạn chế, đây là thứ anh ta theo đuổi trọn đời.

Lại lấy được dễ như trở bàn tay.

Có phải đang nằm mơ hay không?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chương 21: Kết thúc mối tình đầu 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Doãn Tư Thần thấy tham lam trong mắt Triệu Trạch Cương, đã biết tất cả đều được giải quyết.

Doãn Tư Thần không nói thêm gì nữa, cứ như vậy lẳng lặng đứng đó.

Cố Hề Hề không nhận được, lập tức vứt tới, kéo Triệu Trạch Cương: “Trạch Cương, chúng ta đi! Chúng ta rời khỏi nơi này, chúng ta không cần tiền của anh ta, chúng ta cùng nhau phấn đấu, sớm muộn chúng ta cũng sẽ kiếm được nhiều tiền hơn anh ta.”

Tầm mắt Triệu Trạch Cương nhìn vali đồ la trước mắt bị Cố Hề Hề ngăn lại, không chút nghĩ ngợi, cũng không thèm nhìn tới Cố Hề Hề mà đẩy cô ra: “Đi ra! Những thứ này đều là của tôi! Ha ha ha, Triệu Trạch Cương tôi phát tài rồi! Rốt cuộc tôi cũng có tiền có xe!”

Cố Hề Hề bị đẩy lao đảo, thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Doãn Tư Thần đưa tay đỡ Cố Hề Hề, nhưng Cố Hề Hề căn bản không nhìn Doãn Tư Thần, vẫn nhìn Triệu Trạch Cương.

Trạch Cương, có phải anh bị che mắt không? Tiền của Doãn Tư Thần, chúng ta không cần! Chúng ta có thể tự mình kiếm tiền!

Trạch Cương, anh nhìn em đi! Anh nhìn vào mắt em đi, anh mau nói với Doãn Tư Thần, anh sẽ không bỏ rơi em!

Cố Hề Hề hát tay Doãn Tư Thần ra, lao đảo đi tới Triệu Trạch Cương: “Trạch Cương, chúng ta...”

“Cô thật là phiền.” Triệu Trạch Cương đẩy Cố Hề Hề một lần nữa, tiếp tục ôm tiền của anh ta.

Cố Hề Hề giống như bị người khác đổ một thùng nước lạnh từ trên đầu xuống, từ đầu đến chân lạnh như băng.

Đây là người đàn ông luôn miệng nói yêu thương cô, cung chiều cô đó sao?

“Được rồi, Trương tiên sinh, anh nên lựa chọn, thời gian của tôi có hạn.” Doãn Tư Thần thấy Cố Hề Hề hát tay mình, cho dù bị thương cũng phải đi về phía Triệu Trạch Cương, đáy lòng mơ hồ dâng lên cảm xúc tức giận.

Triệu Trạch Cương không ngẩng đầu lên trả lời ngay: “Dĩ nhiên tôi muốn tiền. Người phụ nữ này thuộc về anh.”

Câu trả lời của Triệu Trạch Cương, khiến trước mắt Cố Hề Hề trở nên tối sầm.

Không, không phải như vậy!

Trạch Cương, anh không thể đối xử với em như vậy!

Chúng ta rõ ràng yêu nhau đến thế, tại sao anh... nói bán em liền bán?

Quá khứ của chúng ta, ở trong lòng anh ruột cuộc coi là gì?

Tôi ở trong lòng Triệu Trạch Cương cũng chỉ là dùng tiền để trao đổi sao?

“Rất tốt, số tiền và chiếc xe này đều thuộc về anh.” Doãn Tư Thần sải bước đi tới trước, kéo Cố Hề Hề ra.

Môi Cố Hề Hề khẽ run, cô muốn nói gì, nhưng giờ phút này, cô đã một chữ cũng không nói được.

Triệu Trạch Cương vẫn không nhìn Cố Hề Hề một cái nào, ném vali vào trong xe, sau đó cúi người nói cảm ơn với Doãn Tư Thần đủ kiểu, chính là không nhìn Cố Hề Hề mà vui vẻ bước lên xe chạy đi.

Cốt khí thanh cao của anh ta trước kia, vào giờ khắc này đều biến thành một chuyện tiêu lâm.

Từng là lời ngon tiếng ngọt, hiện tại đều hóa thành bọt nước.

Chỉ cần anh ta có tiền, phụ nữ nào mà tìm không được chứ?

Cố Hề Hề có là gì? Có nhiều phụ nữ xinh đẹp hơn cô.

Triệu Trạch Cương vui sướng lái xe rời đi, thậm chí không quay đầu nhìn người phụ nữ từng được anh nâng niu trong lòng bàn tay một lần, lúc này đã bị tiền mê hoặc.

Cố Hề Hề tránh tay Doãn Tư Thần lần nữa, muốn chạy theo Triệu Trạch Cương.

Nhưng không đợi cô chạy tới bước thứ hai, bóng dáng Triệu Trạch Cương đã hoàn toàn biến mất.

Cứ như vậy mà bị người đàn ông mình yêu sâu đậm bán đi?

Ngực Cố Hề Hề đau đớn, lỗ chân lông toàn thân cô cũng rụt theo, cô lập tức gập cả người, quỳ ngò trên mặt đất.

Cho đến giờ phút này, cô vẫn không thể nào tin nổi cô đã chứng kiến toàn bộ, đều là sự thật.

Cô thậm chí cảm thấy nhất định là đang nằm mơ.

Đúng, đây chỉ là một cơn ác mộng.

Chỉ cần tỉnh lại, tất cả sẽ trở về điểm ban đầu. Cô nhất định có thể cùng Triệu Trạch Cương hạnh phúc ngọt ngào.

Cố Hề Hề gơ tay ôm chặt ngực, há miệng nôn mửa một trận, nhưng không nôn được gì.

Thì ra lúc tuyệt vọng, ngay cả nôn mửa cũng trở nên khó khăn như vậy.

“Không, không phải như vậy...” Tầm mắt Cố Hề Hề rơi vào tiền bị gió thổi rơi trên mặt đất, trong lòng không ngừng reo hò, sao ác mộng này không chịu kết thúc? Tại sao còn tiếp tục?

Trạch Cương, Trạch Cương, Triệu Trạch Cương!

Tôi hận anh!

Tôi rất hận anh!

Tất cả ảo tưởng đẹp của tôi đối với tình yêu đều đã hoàn toàn biến mất.

Đủ rồi, quá đủ rồi!

Mình nên thanh tỉnh.

Mình luôn cho rằng tình yêu là dùng, thì ra không chịu được một đả kích như vậy.

Mình đã từng hạnh phúc, lại biến thành đáng vẽ đáng thương bị cười nhạo.

Triệu Trạch Cương, tôi phải cảm ơn anh cho tôi một bài học.

Nếu anh chọn tiền, như vậy, anh hãy sống cùng đồng tiền đó đi!

Cố Hề Hề tôi bị mù, thế mà kiên định cho rằng anh sẽ chọn cùng tôi cao chạy xa bay.

Triệu Trạch Cương... Tự thu xếp ổn thỏa đi.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 21: Kết thúc mối tình đầu 2

Lâm Tiểu Nhã ần núp xa xa xem trò vui, không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện ngược lại như vậy, cô ta vừa muốn chạy tới tìm Doãn Tư Thần.

Cô ta còn chưa bước ra, có ai vệ sĩ mặc đồng phục đen lập tức ngăn cản Lâm Tiểu Nhã.

“Các anh muốn làm gì? Tôi là Dina, tôi là bạn gái của Doãn Tư Thần, tôi phải đi gặp anh ấy.” Lâm Tiểu Nhã chạy tới tìm Doãn Tư Thần.

Hai người vệ sĩ kia lập tức chặn Lâm Tiểu Nhã lại.

“Dina tiểu thư, tổng giám đốc phân phó, nếu Malaysia tốt như vậy, Dina tiểu thư không cần trở về. Tổng giám đốc đã đặt vé máy bay cho Dina tiểu thư, xin mời Dina tiểu thư.” Vệ sĩ mặt không biểu tình trả lời.

Lâm Tiểu Nhã khó tin lắc đầu một cái, rống to lên: “Không! Các anh lừa tôi! Tư Thần sẽ không đối xử với tôi như vậy! Các anh tránh ra, tôi phải đi tìm Tư Thần giải thích rõ! Người hôm nay kết hôn là tôi, không phải Cố Hề Hề!”

Hai vệ sĩ không có ý tránh ra, thư ký Tiểu A đi tới, gạt đầu với hai vệ sĩ, hai vệ sĩ lập tức áp giải Lâm Tiểu Nhã rời khỏi nhà thờ, trực tiếp đưa đến sân bay, áp giải cô ta lên máy bay buộc cô ta ra nước ngoài.

Hôn lễ kết thúc, Cố Hề Hề cùng Doãn Tư Thần trở lại biệt thự Doãn lão phu nhân cho Cố Hề Hề.

Nơi này xem như phòng tân hôn của hai người, đã bố trí mới hoàn toàn.

Cố Hề Hề ngơ ngác ngồi trong phòng, vẫn mặc áo cưới thất thần. Căn phòng này đúng là phòng bọn họ sẽ trải qua đêm tân hôn, không khí tràn đầy giản lược và tôn quý.

Nghe tiếng nước chảy từ trong phòng tắm, Cố Hề Hề mời hoàn hồn lại, cô nhận ra cô đã kết hôn rồi.

Hôn lễ này đối với Cố Hề Hề mà nói, thứ cần nhớ không nhiều.

Toàn bộ quá trình đều là vô tri vô giác.

Vào một khắc Triệu Trạch Cương tuyệt tình lái xe rời đi, cô biết mình đã tuyệt vọng.

Có lẽ kết hôn với Doãn Tư Thần không phải là một lựa chọn tốt lắm, nhưng cũng chưa hẳn là một lựa chọn xấu, không phải sao?

Ít ra đứa bé có cha, ít ra đứa bé vừa sinh ra sẽ không thiếu sót tình cảm gia đình.

Lúc này cô đã hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, khi xảy ra chuyện, Doãn Tư Thần mặc dù tức giận, nhưng vẫn cùng mình hoàn thành hôn lễ này.

Có lẽ, anh thật sự quan tâm đứa bé hơn tất cả?

Tiểu Nhã, thật xin lỗi, tôi phải kết hôn với Doãn Tư Thần.

Bất kể ban đầu là tôi vô tình cảm nhầm thể phòng của cô, hay là cô cố ý cho sai, vận mệnh đều đã xảy ra rồi.

Tôi và Triệu Trạch Cương đã hoàn toàn kết thúc, tôi bị anh ta bán đi bằng 5 triệu đôla, 2 triệu nhân dân tệ và một chiếc xe số lượng có hạn, vào giây đó, tình yêu của tôi cũng đã chết.

Nếu đã không có tình yêu, tôi tuyệt đối không thể mất đứa bé này.

Vì đứa bé, tôi phải kiên cường! Tôi tuyệt đối không thể tùy tiện ngã xuống.

Vì đứa bé, phải kết hôn.

Dù cuộc hôn nhân này chỉ là một hình thức, tôi cũng không quan tâm.

Đối với một người phụ nữ không còn tin tưởng tình yêu mà nói, kết hôn với ai có gì khác nhau sao?

Cố Hề Hề ngồi trên giường suy nghĩ, Doãn Tư Thần từ trong phòng tắm đi ra, giường mất thấy đáng vẻ hiện tại của Cố Hề Hề.

Cô không có tuyệt vọng và điện cuồng của ban ngày, biểu tình trên mặt che giấu một vẻ kiên định.

Xem ra, cuối cùng cô cũng biết nên làm thế nào mới tốt nhất cho đứa bé.

Cố Hề Hề thấy Doãn Tư Thần chỉ quần khăn tắm ngang hông đi ra, ánh mắt mất tự nhiên dò đi.

Mặc dù đã kết hôn, nhưng Cố Hề Hề vẫn không thích ở trong phòng ngủ với một người đàn ông xa lạ.

Ánh mắt Doãn Tư Thần lóe lóe, sao anh không hiểu ý của Cố Hề Hề?

Nghĩ đến ban ngày cô khóc tuyệt vọng như vậy, gặp quý, anh lại mơ hồ cảm thấy có chút đau lòng.

“Tôi nay tôi ngủ ở thư phòng, cô mệt rồi, nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Không chỉ có Cố Hề Hề không quen, anh cũng không quen.

Dù sao cuộc hôn nhân này chỉ là vì đứa bé mà tồn tại, ngủ ở đâu không quan trọng.

Cố Hề Hề ngược mắt nhìn Doãn Tư Thần, cô kinh ngạc.

Căn phòng này là của Doãn Tư Thần, anh lại để cho mình? Đúng rồi, anh ấy vốn không thích mình, sao có thể nguyện ý ngủ chung với mình?

Doãn Tư Thần không nói nhảm nữa, dây thần kinh của Cố Hề Hề mới hoàn toàn buông lỏng.

Ngày này, cuối cùng cũng kết thúc.

Sáng hôm sau, Cố Hề Hề rời phòng liền ngửi thấy mùi thơm thức ăn, còn có Tiểu A chờ trong phòng khách.

“Chào thiếu phu nhân.” Thư kí A lễ phép chào hỏi.

“Chào.” Cố Hề Hề gật đầu: “Doãn Tư Thần đâu?”

Tối hôm qua sau khi Doãn Tư Thần đi, cô ngủ rất sâu. Đây là lần đầu tiên từ lúc vào nằm phòng cô ngủ ngon như vậy. Cho nên Doãn Tư Thần cách vách rời đi lúc nào cô cũng không biết.

“Tổng giám đốc đến công ty rất sớm.” Tiểu A làm hết phận sự trả lời: “Chủ tịch phân phó, cho thiếu phu nhân ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe. Nếu cần gì thì thông báo là được.”

“Nghỉ ngơi? Tôi không cần nghỉ ngơi.” Cố Hề Hề nhướn mày, nếu cô ở nhà nghỉ ngơi, cô không có tiền.

Mình còn phải gửi tiền về nhà, như thế mẹ mới có thể tốt hơn một chút.

Tiền của Doãn gia, phải đợi mình sinh xong đứa bé mới có thể lấy.

Kể từ bây giờ đến khi sinh, còn rất lâu.

Nếu khoảng thời gian này mình không gửi tiền về nhà, bà nội nhất định sẽ hành hạ mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Chương 22: Thư kí trưởng của tổng giám đốc 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Nhưng đây là mệnh lệnh của chủ tịch.” Tiểu A do dự, nói: “Cũng là ý của tổng giám đốc. Chủ tịch thậm chí không cho thiếu phu nhân ra cửa, chỉ cần ở trong nhà dưỡng thai thật tốt.”

“Không, tôi gọi điện thoại cho chủ tịch, tôi có công việc, tôi không thể ở nhà nhàn rỗi.” Cố Hề Hề xoay người tìm điện thoại, Tiểu A kịp thời báo cáo tình hình cho Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần đang xử lý chuyện công ty nghe Tiểu A báo cáo, giữu cợt cười một tiếng, nói: “Cô ấy có thể làm gì? Cùng lắm chỉ là một nhân viên quèn, còn nói tới công việc? Nếu chủ tịch đồng ý, hãy cho cô ấy đến đây là thư kí, tôi xem cô ấy có bao nhiêu bản lĩnh. Tốt hơn thiếu phu nhân không làm gì, còn muốn tới công ty tìm cảm giác tồn tại.”

Tiểu A lập tức chuyển lời của Doãn Tư Thần cho thư kí của Doãn lão phu nhân.

Tiểu A vừa báo cáo xong, Cố Hề Hề cũng tìm được điện thoại, thời điểm gọi cho Doãn lão phu nhân, hết sức thuyết phục: “Thành viên ban quản trị... A, bà nội, con là Hề Hề. Con có thể thương lượng với bà một chuyện không? Thân thể con hiện tại rất tốt, hoàn toàn không cần phải ở nhà nghỉ ngơi. Hơn nữa công ty cũng có phòng y tế, nếu thân thể con không thoải mái, con sẽ kêu bác sĩ xem cho con. Con đi làm việc, nếu thời gian dài không đi làm, sẽ có người chỉ trích, đối với công ty cũng sẽ ảnh hưởng không tốt. Bà nội, con có thể trở về công ty đi làm không? Con bảo đảm nhất định sẽ không xảy ra bất cứ vấn đề gì.”

Doãn lão phu nhân cầm điện thoại nhẹ nhàng cười: “Ồ nhà hưởng phúc không tốt sao?”

“Bà nội, con... con vẫn muốn đi làm. Ở nhà một mình rất khó chịu, rất dễ buồn phiền. Tâm tình không tốt cũng sẽ ảnh hưởng đến thai nhi.” Cố Hề Hề không dám nói vì mình thiếu tiền, chỉ có thể cầu khẩn nói: “Con sẽ không liều mạng làm thêm giờ, con chỉ muốn tìm một hoàn cảnh quen thuộc giải sầu.”

“Nếu chẳng qua là tìm một chỗ giải sầu, vậy ở bên cạnh Tư Thần tốt lắm. Bất kì người nào cũng không khiến bà yên tâm bằng nó.” Doãn lão phu nhân thậm nghĩ để bọn họ ở bên cạnh nhau cũng tốt, có thể bồi dưỡng tình cảm, đối với đứa bé cũng tốt.

Nghe lời của Doãn lão phu nhân, Cố Hề Hề ngẩn ra, phải đi làm thư kí cho Doãn Tư Thần? Sẽ không đâu.

“Được rồi, cứ quyết định như vậy. Hoặc là con đi làm thư kí, hoặc là ở nhà nghỉ ngơi thật tốt.” Doãn lão phu nhân rút cuộc thể hiện về ngang ngược ra ngoài.

“Con đi con đi.” Cố Hề Hề vừa nghe lập tức đáp ứng.

Bất kể làm công việc gì, chỉ cần có tiền lương là được.

Đặt điện thoại xuống, không lâu sau Tiểu A từ bên ngoài đi vào, đưa thẻ nhân viên mới tinh cho Cố Hề Hề.

Thẻ nhân viên? Hiệu suất nhanh như vậy?

Mình chỉ vừa nói chuyện điện thoại xong, đã làm thẻ nhân viên mới tinh? Chẳng lẽ Doãn Tư Thần đã sớm biết... làm sao biết? Nhất định là mình suy nghĩ nhiều.

Cố Hề Hề kinh ngạc nhận lấy thẻ nhân viên, phía trên viết chức vị: Thư kí trưởng của tổng giám đốc.

Thư kí trưởng của tổng giám đốc?

Cố Hề Hề nhất thời cười lên: “Tôi và cô là đồng nghiệp?”

Tiểu A cũng cười theo: “Thiếu phu nhân là tâm phúc của tất cả thư kí chúng tôi.”

Hiện tại tốt rồi, thiếu phu nhân ở bên cạnh tổng giám đốc, không sợ không trúng tâm tư của tổng giám đốc nữa.

Lúc này, người giúp việc đã dọn xong bữa sáng trên bàn ăn, đứng một bên phục vụ Cố Hề Hề ăn điểm tâm.

Những ngày qua Cố Hề Hề cũng dần quen người giúp việc đứng bên cạnh phục vụ mình ăn.

Cố Hề Hề cũng biết, Doãn gia chăm sóc như vậy, cũng không phải vì mình mà là vì đứa bé trong bụng.

Đây là cốt nhục của Doãn gia, Doãn gia coi trọng như vậy, sao có thể sơ xuất.

Ăn bữa sáng xong, Tiểu A lái xe chở Cố Hề Hề tới công ty.

Vừa vào cửa công ty, Cố Hề Hề liền cảm nhận được vô số tầm mắt bắt về phía mình, không ít người cũng đang xì xào bàn tán.

Tiểu A là thư kí xuất hiện bên cạnh Doãn Tư Thần nhiều nhất, hiện tại Tiểu A đi theo Cố Hề Hề, điều này khiến người khác chấn động đứng lên.

“Các cô nói, rốt cuộc quan hệ giữa Cố Hề Hề và tổng giám đốc là gì, tổng giám đốc vậy mà cho Tiểu A đi theo Cố Hề Hề.”

“Còn cần phải nói sao? Quan hệ nam nữ. Cùng lắm, Cố Hề Hề này cũng không có kết quả tốt.”

“Thế nào?” Những người khác rồi rít truy hỏi.

“Nếu tổng giám đốc thật sự để ý cô ta, sao một mực không cho cô ta danh phận?” Nữ đồng nghiệp vừa nói hỏi.

Những người khác bùng tình hiểu ra: “Nói có lý!”

Thời điểm ánh mắt những người này nhìn Cố Hề Hề lần nữa, ánh mắt liền lộ ra thương hại... và ghen tị.

Cố Hề Hề than thở trong lòng, cô biết nếu mình biến mất một quãng thời gian rồi trở về công ty, lời đồn đãi trong công ty sẽ làm thế nào cũng không át chế được.

Không có vấn đề, thân phận mình là gì, không quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chương 22: Thư kí trưởng của tổng giám đốc 2

Mình căn bản không yêu người đàn ông đó, cho nên anh ấy có cho mình danh phận địa vị gì hay không, thật ra không quan trọng.

Cố Hề Hề lấy thẻ nhân viên của mình ra, trực tiếp quẹt mở thang máy.

Trong tập đoàn Doãn thị, thẻ nhân viên của mỗi người có thể thẳng tới lầu mình làm việc.

Cố Hề Hề nhìn thang máy thẳng từ số 1 đến số 36.

Cửa thang máy mở ra, Cố Hề Hề bước ra thang máy, đôi giày mềm đế bằng giẫm lên thảm trắng từ Pháp, nhìn phòng làm việc tổng giám đốc lớn trước mặt, luôn cảm thấy có cảm giác không chân thật.

Nơi này từng là cấm địa của nhân viên quen như cô, chỉ có nhân tài cao cấp mới có quyền tới nơi này.

Mà vào giờ phút này, cô đã là một thành viên cao cấp.

“Thiếu phu nhân...” Những thư kí bên người Doãn Tư Thần đương nhiên biết chuyện tổng giám đốc đã kết hôn, cho nên thái độ đối với Cố Hề Hề rất cung kính.

Bất kể Cố Hề Hề có được cung chiều hay không, cô mang thai cốt nhục Doãn gia là sự thật, mẹ hưởng phúc nhờ con, điều này ở thời kì nào đều có hiệu quả.

Cố Hề Hề khoát khoát tay nói: “Đây là công ty, mọi người không cần gọi tôi như vậy.”

Thời điểm Cố Hề Hề bước vào phòng làm việc của Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần đang vui đầu viết thoăn thoắt.

Cố Hề Hề chân chừ một lát, vẫn đi tới, mở miệng chào hỏi: “Tổng giám đốc.”

Tay Doãn Tư Thần đột nhiên ngừng một lát, sau đó cấp tốc viết xong, ném bút trong tay, ngẩng đầu nhìn Cố Hề Hề.

Hôm nay Cố Hề Hề mặc đồ công chức như cũ, nhưng vì mang thai, giày cao gót được đổi thành giày đế bằng.

Khóe miệng Doãn Tư Thần thoáng qua chút hài lòng.

Rất tốt, biết cách bảo vệ đứa bé.

“Bắt đầu từ hôm nay, cô chính là thư kí trưởng, phải phụ trách điều động tất cả công việc của tổng giám đốc, có làm được không?” Doãn Tư Thần đã khôi phục dáng vẻ cao lãnh, muốn làm thư kí trưởng, cũng không phải chuyện đơn giản. Không phải cô la hét muốn tới sao? Vậy hãy để cho cô tự nhìn mình rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh đi.

“Có thể.” Cố Hề Hề cúi đầu trả lời.

Doãn Tư Thần đối với câu trả lời của cô dường như có chút ngoài ý muốn, tự tin như vậy?

Thuận tay cầm lên một văn kiện đưa tới trước mặt Cố Hề Hề: “Làm văn kiện này cho tôi.”

Cố Hề Hề đưa tay nhận lấy, lập tức bắt đầu công việc.

Doãn Tư Thần nhìn Cố Hề Hề, đây là một mặt khác của cô?

Thì ra thời điểm cô làm việc lại là bộ dáng này.

Đây là biểu tình thứ năm của cô ngoài khóc, mỉm cười, tức giận, tuyệt vọng?

Thì ra thời điểm cô chăm chỉ làm việc lại đẹp mắt đến thế, trong mắt cực kì nghiêm túc.

Lúc này, thư kí mang cà phê gỗ cửa tiến vào, vừa đặt ly cà phê của Cố Hề Hề lên bàn, không đợi Cố Hề Hề mở miệng, Doãn Tư Thần đã mở miệng nói: “Mang cà phê đi, cô ấy chỉ uống sữa tươi, loại chuyên dùng trong hoàng gia Anh quốc, nhớ phải hâm lại trước khi mang tới.”

Thư kí suyết chút nữa ngậy ngốc.

Cô ta có nghe lầm hay không?

Tổng giám đốc vậy mà sẽ chú ý chuyện nhỏ như thế? Chẳng lẽ nói, vừa rồi tổng giám đốc vẫn luôn nhìn... Cố Hề Hề?

Thấy thư kí vẫn còn sững sờ, ánh mắt Doãn Tư Thần khẽ híp không vui nói: “Thế nào? Chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm không được?”

Thư kí sợ hãi, sau lưng mồ hôi lạnh chảy ra, lập tức mang cà phê đi, nói: “Dạ, tổng giám đốc, tôi lập tức đi đổi.”

Cố Hề Hề chỉ ngẩng đầu liếc mắt Doãn Tư Thần, anh quả nhiên rất quan tâm đứa bé, mình cũng xem như là đứa bé này hưởng thụ?

Chờ thư kí mang sữa tươi vào, Cố Hề Hề đã làm xong, đưa báo cáo cho Doãn Tư Thần: “Tổng giám đốc, đã làm xong.”

Doãn Tư Thần không tiếp nhận văn kiện trong tay Cố Hề Hề, đối với thư kí gật đầu một cái, tỏ ý cô ta đã mang đúng sữa mới nhìn Cố Hề Hề nói: “Uống cạn sữa.”

Cố Hề Hề khẽ cau mày: “Tổng giám đốc, tôi không thể nào...”

“Cần tôi dứt cô không?” Doãn Tư Thần nheo đôi mắt hẹp dài, khí chất cả người trong nháy mắt lạnh lẽo.

“Không... tôi uống.” Cố Hề Hề cắn răng, đặt văn kiện lên bàn, xoay người uống sữa.

“Ngồi xuống từ từ uống.” Mặc dù ánh mắt Doãn Tư Thần không nhìn Cố Hề Hề, nhưng vẫn thấy được động tác của Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề lại cắn răng, thật là tổng giám đốc rùa.

Trước kia cô chưa từng tiếp xúc với tầng này, còn không biết Doãn Tư Thần lại là con rùa. Anh là cung xử nữ sao?

“Tôi là cung thiên bình.” Doãn Tư Thần vừa xem báo cáo của Cố Hề Hề vừa nói.

“Phốc... khụ khụ...” Cố Hề Hề thiếu chút nữa sặc chết.

Anh là thần sao? Cô suy nghĩ gì đều đoán được.

“Uống sữa tươi cũng có thể sặc, xem ra tôi thật sự đánh giá cao năng lực của cô rồi.” Thanh âm bình thản không gợn sóng, che giấu ưu tư Cố Hề Hề không hiểu được: “Cô cung gì?”

“Cung cự giải.” Cố Hề Hề cảm thấy mình nhất định sẽ nhấn nại đến nội thương, tại sao làm thư kí còn phải khai báo chòm sao.

Doãn Tư Thần quay đầu, thư kí Tiểu A lập tứ hiểu ý, thấp giọng báo cáo: “Cung thiên bình và cung cự giải phối hợp có chỉ số là 100%.”

Trong mắt Doãn Tư Thần nhất thời lóe lên tia vui vẻ khó hiểu, tốc độ rất nhanh, Tiểu A cho là mình bị hoa mắt.

Tiểu A yên lặng nói trong lòng: “Tổng giám đốc, mùa xuân của anh cuối cùng đã tới.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 23: Khiêu khích nhân viên 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Sau khi Cố Hề Hề uống xong sữa tươi, nhất thời cảm thấy buồn nôn, thật sự không nhịn được che miệng chạy vào phòng vệ sinh.

Tiểu A vừa định gọi Cố Hề Hề lại, đó là phòng vệ sinh chuyên dụng của tổng giám đốc nha. Không ai có thể dùng được. Có một lần, một khách hàng không biết chuyện đi nhầm phòng vệ sinh, tổng giám đốc trực tiếp đuổi người, từ đó cự tuyệt hợp tác.

Nhưng Tiểu A còn chưa nói, thấy Doãn Tư Thần tựa như không hề thấy Cố Hề Hề chạy vào phòng vệ sinh, lập tức ngậm miệng lại, Doãn Tư Thần tâm tình không tệ nói với Tiểu A: “Phân phó, mỗi giờ đưa đồ ăn vào, nếu cô ấy không thích sữa tươi chuyên dụng của hoàng gia Anh quốc, vậy thì đổi sữa chuyên dụng của hoàng gia Nhật.”

Trông mắt Tiểu A thiếu chút nữa rơi đầy đất.

Thời điểm Cố Hề Hề từ dưới đất đứng lên mới phát hiện bồn cầu mình ôm nôn được đất vàng.

Sau khi rửa tay xong, Cố Hề Hề đi rửa tay, vịn vòi nước phát hiện toàn bộ bồn rửa tay cũng toàn đất vàng.

Thật là xa xỉ.

Súc miệng xong, rút khăn giấy lau nước đọng trên tay, trở lại phòng làm việc.

Vừa về tới chỗ ngồi, cô liền thấy trên bàn có một ly sữa tươi nóng hổi.

Lần ăn tổ yến đó, nôn rồi tiếp tục ăn.

Xem ra lần này cũng không ngoại lệ.

Cố Hề Hề không có bất kì kiểu cách nào, bung lên uống.

Sữa tươi vào miệng, Cố Hề Hề nhất thời sùng sốt, mùi này khác mùi vừa rồi.

Ngẩng đầu nhìn qua, Doãn Tư Thần đứng trước cửa sổ sát đất gọi điện thoại, anh nói tiếng Hàn, Cố Hề Hề nghe không hiểu, chỉ có thể cúi đầu tiếp tục uống sữa.

Sau khi uống sữa, không muốn nôn, Cố Hề Hề thở phào nhẹ nhõm.

Doãn Tư Thần gọi điện thoại xong, vừa quay đầu liền thấy Cố Hề Hề vô cùng ngoan chủ động uống cạn sữa, hơn nữa không muốn nôn, đây mắt nhất thời thoáng qua vui thích.

Người phụ nữ này rất hiểu chuyện, rất tốt.

Doãn Tư Thần đi tới Cố Hề Hề, vừa đi vừa nói: “Cô làm báo cáo không tệ, xem ra cô cũng không phải là bình hoa.”

Nói xong câu này, Doãn Tư Thần tự giễu cười một tiếng: “Giống như không có vốn liếng làm bình hoa.”

Cố Hề Hề có chút bất đắc dĩ, cô biết đánh đập mình bình thường, không có tiền, cũng không mặc đẹp trang điểm lộng lẫy mỗi ngày như những đồng nghiệp khác.

Nhưng cho dù là sự thật, cũng không cần lấy ra cười nhạo cô đâu.

Kệ, sao cũng được.

Mình vốn không phải người mê sắc, huống cho anh ấy là tổng giám đốc, mình là nhân viên, cấp trên nói gì, mình đều chấp nệm, tội gì tức giận vì chuyện này.

Nghĩ tới đây, Cố Hề Hề gật đầu thừa nhận: “Lý lịch không có trường nổi tiếng, không ra nước ngoài, nếu không làm nhiều chuyện, sao có thể đặt chân vào công ty lớn như vậy?”

Doãn Tư Thần khá bất ngờ nhìn Cố Hề Hề: “Nói vậy, cô còn làm những chuyện khác.”

“Có sao không, chuyện nhỏ, trên căn bản cũng đã làm.” Cố Hề Hề cười một tiếng: “Dĩ nhiên tiền đồ quyết sách thì sẽ không.”

Doãn Tư Thần chỉ những tờ đơn khác trên bàn, không nhận được truy hỏi: “Những thứ này cũng sẽ?”

“Bộ hậu cần vốn là phục vụ các ngành của công ty, cho nên tôi cũng đã làm.” Cố Hề Hề trả lời đúng mực.

Hiện tại mắt Doãn Tư Thần thật sự hơi sáng lên.

Vừa lúc đó, Tiểu A từ bên ngoài đi vào, thấp giọng nói một câu bên tai Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần sau khi nghe được gật đầu, nói: “Biết, cô đi sắp xếp, hôm nay vị khách hàng này dùng cơm tại nhà ăn của công ty.”

Thấy Doãn Tư Thần còn có chuyện, Cố Hề Hề tự động rời đi.

Không để Cố Hề Hề rời đi, Doãn Tư Thần lập tức gọi cô lại: “Cô cũng đi theo.”

Cố Hề Hề ngẩn ra, Tiểu A sững sốt, rất nhanh liền phản ứng lại, nói với Cố Hề Hề: “Vị khách trưa hôm nay là phó giám đốc công ty Ody, là một trong những đối tác của Doãn thị chúng ta. Thư ký trưởng, nếu cô kị thức ăn gì, hãy lập tức nói với tôi.”

Tiểu A quả nhiên là thư ký đặc lực nhất của Doãn Tư Thần, Doãn Tư Thần chỉ quyết định, Tiểu A có thể trong nháy mắt phản ứng kịp tiếp theo nên làm thế nào.

Cố Hề Hề hơi lúng túng, cho tới nay cô luôn là nhân viên quèn tầng chót của công ty, bữa cơm quan trọng như vậy cô không thể ứng phó.

Mặc dù cô có thể gánh nổi những tờ đơn và văn kiện phức tạp kia, nhưng không gánh nổi bữa cơm phức tạp như vậy.

Doãn Tư Thần nhìn thấu làm khó Cố Hề Hề, nhưng anh không có ý định sửa đổi quyết định của anh.

Thân là Tổng giám đốc phu nhân, có một số việc sớm muộn gì cũng phải đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 23: Khiêu khích nhân viên 2

Nếu hiện tại không luyện tập, đến lúc Tổng giám đốc bên công ty Hàn Quốc cùng phu nhân tới, làm sao mà tiếp đãi đối phương?

Cố Hề Hề cũng biết điểm này, tương lai của mình hoàn toàn khác biệt.

Ngày càng xa lĩnh vực quen thuộc trước kia, mà thứ xa lạ ngày càng nhiều.

Doãn Tư Thần vẫn luôn là phái hành động, anh sẽ không cho cô quá nhiều thời gian thích ứng hoặc học tập, cô chỉ có thể cắn răng đi theo.

Cho dù khó đi nữa, cô cũng phải thích ứng chức vị của mình nhanh hơn.

Nhớ tới mình vừa nhậm chức trong công ty, bị các đồng nghiệp dùng mọi cách gạt bỏ, cô còn cắn răng thật tốt.

Hiện tại chỉ là đổi một chức vị mà thôi, đâu ghê gớm như lúc đầu.

Nghĩ tới đây, Cố Hề Hề hít thở sâu, nói với Doãn Tư Thần: “Tôi sẽ không làm cho anh thất vọng.”

Sau đó quay đầu nói với Tiểu A: “Hiện tại tôi đang mang thai thời kỳ đầu, bác sĩ nói không thể ăn thức ăn quá kích thích, nhiều dầu mỡ, những thứ khác không sao.”

Tiểu A lập tức ghi nhớ, xoay người đi xuống phân phó.

Doãn Tư Thần âm thầm ghi nhớ, nói: “Tốt lắm, tôi đi ra ngoài trước. Thời gian hẹn là 12 giờ trưa, tầng ba nhà ăn của công ty. Đừng tới trễ.”

Nói xong, Doãn Tư Thần liền xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Doãn Tư Thần rời đi, lúc này Cố Hề Hề mới ngồi xuống ghế, thở dài một hơi.

Đối mặt với Doãn Tư Thần khí thế mạnh như vậy, nói không khản trương là không thể nào.

Nhưng chiến trường lớn hơn còn đang chờ phía sau, cô không có thời gian lãng phí.

Cố Hề Hề nhanh chóng mở máy vi tính, bù lại vào bữa ăn kiến thức.

Hiện tại chỉ có thể tạm thời ôm chân phạt.

Bữa ăn Tây không có lễ nghi phức tạp, hẳn cô có thể ứng phó được.

Tiểu A quả nhiên không hổ là trợ thủ đặc lực nhất của Doãn Tư Thần, rất nhanh đưa thực đơn bữa trưa cho Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề nhanh chóng chọn món, sau đó nhìn thời gian, lúc này mới xoay người rời khỏi phòng làm việc, đi đến nhà ăn trong công ty.

Tập đoàn Doãn thị có nhà ăn độc lập.

Tổng cộng chia làm ba tầng, căn cứ địa vị mà phân khu vực dùng cơm.

Tầng dưới cùng là cho công chức phổ thông, tầng thứ hai là tầng giữa của công ty.

Tầng thứ nhất là tầng chuyên dụng của Doãn Tư Thần và vài cổ đông.

Mỗi một tầng đều có đầu bếp và quy chế khác biệt, mỗi một tầng cũng nghiêm cấm những người khác tán loạn.

Cố Hề Hề nhanh chóng đi tới nhà ăn, cô vừa xuất hiện, toàn bộ nhà ăn trong nháy mắt yên lặng như tờ, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người Cố Hề Hề.

Có hăm mộ, có ghen tị, có khinh bỉ, không hề thiếu.

Đủ loại ánh mắt, khiến Cố Hề Hề như mọc gai trên lưng, vô cùng không thoải mái.

Cố Hề Hề biết mình từ tầng dưới chót, một nhân viên hậu cần quen, nhảy một cái trở thành nhân viên cao cấp, phỏng đoán tất cả mọi người trong công ty đều không phục. Lờ ra nói vào là không tránh khỏi, nhưng chuyện này căn bản không có cách nào giải thích, cho nên dứt khoát không giải thích.

Cố Hề Hề cho rằng cô không đi treu chọc người khác, mọi người cũng sẽ sống yên ổn bình an vô sự với nhau.

Nhưng Cố Hề Hề đánh giá sức mê hoặc của Doãn Tư Thần đối với những phụ nữ độc thân trong công ty rồi, cô còn chưa đến tầng ba, liền bị cản lại.

“Cố Hề Hề, có phải cô đi lộn chỗ không?” Nữ giám đốc bộ phận tiêu thụ lập tức ngăn cản Cố Hề Hề: “Mặc dù cô dựa vào da thịt làm ăn trở thành tình nhân của tổng giám đốc, cũng để cho cô từ một nhân viên quen lập tức biến thành thư kí trưởng. Nhưng mà, cô cũng chỉ có thể đứng bước ở đây, đi lên nữa, không phải nơi cô nên đi.”

“Muốn đi lên một tầng nữa, cô cố gắng đủ rồi sao? Gã cho tổng giám đốc, làm một tổng giám đốc phụ nhân, chứ không phải là một thư kí trưởng.” Nữ giám đốc khinh bỉ quan sát Cố Hề Hề từ trên xuống dưới, khinh thường nói: “Chỉ dựa vào sắc đẹp của cô, muốn tổng giám đốc cưới cô là không thể nào, cho dù cô dùng thủ đoạn gì leo lên giường tổng giám đốc, cũng chỉ là một công cụ làm ấm giường. Làm tình nhân, có gì tốt mà đắc ý?”

Cố Hề Hề đứng đó, hít thở sâu, trong lòng không ngừng cảnh cáo mình: Không thể tức giận! Không thể tức giận! Vì đứa bé, không thể tức giận!

“Phiền cô tránh ra, nếu tôi đi nhầm bị tổng giám đốc đuổi, không phải đúng ý cô sao? Không phải đúng lúc có thể dành chỗ để cô quyến rũ tổng giám đốc sao?” Trước kia Cố Hề Hề luôn bị người khác khi dễ, nhưng hiện tại cô đã làm mẹ, tuyệt đối không thể mềm yếu nữa.

Cố Hề Hề ngẩng đầu nhìn nữ giám đốc đứng trước mặt mình, người đàn bà này có khuôn mặt yêu tính, vóc người ma quý, khó trách không phục.

Vừa lúc đó, Tiểu A từ bên cạnh nhanh chóng đi tới, nhìn nữ giám đốc ngăn Cố Hề Hề lại, ánh mắt mang theo cảnh cáo.

Nữ giám đốc đó biết địa vị của Tiểu A, theo bản năng lập tức buông lỏng tay.

“Thư kí trưởng, tổng giám đốc và khách đã đến, đang chờ cô.” Tiểu A nói với Cố Hề Hề.

Chẳng qua chỉ là một câu nói, hoàn toàn giải thích rõ nguyên nhân cô xuất hiện ở tầng ba, cũng cho những người khác trong công ty thấy rõ ràng, địa vị của Cố Hề Hề trong công ty, không thể so sánh với nhân viên quen trước kia.

Cố Hề Hề cảm kích nhìn Tiểu A cười, cô biết Tiểu A đang chứng minh cho mình.

Thấy Cố Hề Hề đi theo Tiểu A cùng lên tầng ba, huyết sắc trên mặt nữ giám đốc ngăn lại Cố Hề Hề liền tuột xuống: “Sao có thể? Cho dù là thư kí tổng giám đốc, cô ta cũng không có tư cách lên tầng ba ăn cơm.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chương 24: Cô ấy không phải người cô có thể động đến 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Ánh mắt mấy người chung quanh lóe lên, cũng không tiếp lời.

Bọn họ đến vị trí này, sớm biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Nữ giám đốc bộ phận tiêu thụ đó, ý vào công trạng của mình gần đây không tệ, vài ngày trước tổng giám đốc còn khen cô ta, cô ta bắt đầu đắc ý vênh vao.

Công ty sẽ cho cô ta học một khóa, để cho cô ta biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Cố Hề Hề đi theo Tiểu A chậm rãi lên tầng ba.

“Tổng giám đốc và vị khách đó đã đến?” Cố Hề Hề xác nhận với Tiểu A: “Hiện tại nhìn tôi có gì không ổn không?”

“Đúng vậy, đã đến.” Tiểu A cung kính trả lời: “Một lát nếu khách hàng có nói gì, thiếu phu nhân nhất định không được tức giận.”

Ánh mắt Cố Hề Hề lóe lên, chẳng lẽ khách hàng này rất khó chịu?

Cố Hề Hề còn chur gõ cửa, liền nghe thấy âm thanh nũng nịu trong phòng: “Doãn tổng thật không hổ là biến tập đoàn Doãn thị thành đế vương thương mại tăng giá trị 20% toàn thành phố. Doãn tổng, không nên như vậy mà. Ép giá thế, Ody chúng tôi sao lẫn lộn được.”

Cố Hề Hề thầm nghĩ, thanh âm nũng nịu như vậy, đoán chừng là người đẹp ướt át?

Doãn Tư Thần đứng là có phúc, bất kể đi tới nơi nào đều có đại mỹ nữ nũng nịu đưa tới cửa.

Cố Hề Hề nhẹ nhàng gõ cửa, nghe thanh âm của Doãn Tư Thần: “Vào đi.”

Cố Hề Hề hít thở sâu một hơi, đẩy cửa đi vào.

Quả nhiên, ngẩng đầu liền thấy một người vóc dáng chuẩn dung nhan tinh xảo, mái tóc dài màu đỏ rượu cười duyên nhìn Doãn Tư Thần.

Khỏe mắt chuyển động, thấy biểu tình trên mặt Doãn Tư Thần ngược lại vô cùng bình tĩnh, dường như không bị sắc đẹp trước mắt này đã động.

Không biết tại sao, đáy lòng Cố Hề Hề lại vô tình thờ phào nhẹ nhõm.

Thật kì quái, tại sao mình có cảm giác lạ như vậy?

Anh có chuyện gì với người phụ nữ khác, có liên quan gì đến mình?

Mình và anh ấy kết hôn bất quá chỉ là vợ chồng khế ước, chỉ vì đứa bé mới miễn cưỡng kết hôn.

Thế giới tình cảm của anh ấy, mình không có cách nào tham gia, cũng không muốn tham gia.

Khỏe mắt hẹp dài của Doãn Tư Thần khẽ nheo lại, tựa như hiểu biểu tình kia của Cố Hề Hề, khỏe mắt trong nháy mắt thoáng qua một nụ cười châm biếm.

Nụ cười rất cạn, chột lóe rồi biến mất.

“Tổng giám đốc.” Cố Hề Hề cúi đầu, chào hỏi: “Xin lỗi, tôi tới trễ.”

“Vị này là...” Trên mặt người đẹp vô cùng kinh ngạc, hiển nhiên Cố Hề Hề xuất hiện, đơn giản khiến người khác không ngờ, cho tới cô ta cũng không có cách nào duy trì biểu tình bình tĩnh.

Tin đồn Doãn Tư Thần không gần nữ sắc, chẳng lẽ muốn hoàn toàn phá vỡ?

“Đây là thư kí của tôi, Cố Hề Hề.” Doãn Tư Thần nở nụ cười giới thiệu: “Cố Hề Hề, đây là phó tổng của Ody, Mộc Nhược Na.”

Cố Hề Hề lập tức chào hỏi: “Chào Mộc phó tổng, tôi là Cố Hề Hề. Xin chỉ giáo nhiều hơn.”

Mộc Nhược Na chỉ liếc Cố Hề Hề một lát, không đáp lời Cố Hề Hề, trực tiếp nói với Doãn Tư Thần: “Doãn tổng đây là có ý gì? Không phải bảo hôm nay chúng ta chỉ lên ăn cơm chung, không liên quan đến công việc sao?”

“Mộc phó tổng, vừa rồi cô giống nói chuyện công với tôi sao?” Ánh mắt Doãn Tư Thần liếc liếc, nhẹ nhàng liếc người phụ nữ bên cạnh, nói: “Thư kí của tôi đã tới, Mộc phó tổng có đề ý cô ấy cùng dùng cơm không?”

Mộc Nhược Na rất nhanh ngẩng đầu nhìn Cố Hề Hề bằng ánh mắt dò xét, nói: “Dĩ nhiên có thể, tôi chỉ là khách.”

Tiểu A lập tức kéo ghế ra cho Cố Hề Hề, đáy mắt Mộc Nhược Na thoáng qua tia kinh ngạc.

Người phụ nữ này đối với Doãn Tư Thần mà nói, quả nhiên là khác biệt.

Cố Hề Hề cảm thấy khăn trang, tay chân đều toát mồ hôi.

Hai tổng giám đốc đánh cờ, quả nhiên cô không thể ứng phó.

Nhiều lần Cố Hề Hề muốn đứng lên, không muốn ăn bữa cơm này.

Nhưng mỗi cô có ý niệm, liền thấy tầm mắt Doãn Tư Thần như có như không quét tới.

Ánh mắt đó thật sự lộ ra uy nghiêm và không cho phép nghi ngờ, khiến Cố Hề Hề lần lượt bỏ ý niệm đứng lên đi.

Ánh mắt Mộc Nhược Na thỉnh thoảng lướt qua Cố Hề Hề và Doãn Tư Thần, với hiểu biết về đàn ông của cô ta, người phụ nữ này quả nhiên không bình thường.

Thư kí bên người Doãn Tư Thần luôn là đàn ông, lần đầu tiên thấy anh dẫn theo phụ nữ, hơn nữa còn coi trọng, cùng nhau ăn cơm, sao có thể chỉ đơn giản là thư kí.

Nhưng truyền thông không có tin tức Doãn Tư Thần kết hôn, chẳng lẽ người phụ nữ này là tình nhân của Doãn Tư Thần?

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chương 24: Cô ấy không phải người cô có thể động đến 2

Xem ra, Doãn Tư Thần đối với người phụ nữ của anh không tệ, không lãnh khốc vô tình như truyền thông nói.

Vừa lúc đó, bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng gõ cửa: “Cốc cốc cốc.”

Cố Hề Hề theo bản năng liền nhớ tới đi mở cửa, cô còn chưa kịp đứng lên, tay phải dưới bàn đột nhiên bị nắm lại.

Cố Hề Hề quay đầu nhìn Doãn Tư Thần, trên mặt Doãn Tư Thần không có biểu tình gì, chẳng qua là nắm tay Cố Hề Hề.

Cố Hề Hề cuộn tròn ngón tay, nhẹ nhàng tránh khỏi tay Doãn Tư Thần.

Ngón tay Doãn Tư Thần cứng đờ một lát, chậm rãi rút lại.

Tiểu A đã đứng ở cửa, chờ đợi ra lệnh.

“Ài?” Thanh âm Doãn Tư Thần bình tĩnh không gọn sóng, nghe không ra bất kì ưu tư: “Không phải đã phân phó, bữa ăn trưa hôm nay bất kì ai cũng không được phép quấy rầy sao?”

Có thể lên tầng ba ăn cơm, đều là nhân viên cao cấp của tập đoàn Doãn thị, cho nên anh tạm thời không nghĩ ra ai tìm anh gấp như thế.

“Doãn tổng, trong hội nghị sáng nay tôi quên báo cáo cho ngài một chuyện quan trọng, hiện tại ngài có thuận tiện nghe không?” Bên ngoài lập tức vang lên thanh âm ngọt lịm khiến người khác nổi da gà toàn thân.

Cố Hề Hề ngẩn ra, ngay sau đó khẽ nở nụ cười.

Thì ra là nữ giám đốc bộ phận tiêu thụ ngăn cản cô.

Xem ra cô ta thật sự không kiềm chế được, thấy mình “câu dẫn” tổng giám đốc thành công, không nhịn nổi nữa.

Trong mắt Mộc Nhược Na lập tức thoáng qua một tia cười như không cười, vẫn nhìn Cố Hề Hề.

Người phụ nữ này có ý tứ, có phụ nữ khác câu dẫn đàn ông của cô, cô không những không mất hứng, còn có thể cười hài lòng như vậy?

Quả nhiên là khác những người khác, khó trách Doãn Tư Thần nhìn với cặp mắt khác xưa.

Doãn Tư Thần nghe thanh âm bên ngoài, trông mắt nhất thời trầm xuống.

Tiểu A biết tổng giám đốc đã tức giận, trực tiếp mở cửa phòng đi ra ngoài đuổi người phụ nữ kia.

Thấy ánh mắt cười như không cười của Mộc Nhược Na, Cố Hề Hề cảm thấy da đầu tê dại.

Người này có ý gì đây? Cô ta ăn mặc diêm dúa lòe loẹt như vậy không phải để câu dẫn Doãn Tư Thần sao? Tại sao ánh mắt luôn bay tới bay lui trên người cô.

“Hình như thư kí Cố có chút khản trương? Trở thành thư kí bên người Doãn tổng khi nào? Nghe nói thư kí Doãn tổng đều là người tài hoa hơn người, thư kí Cố hẳn cũng có tài riêng của mình chứ?” Mộc Nhược Na cầm ly rượu giờ về Cố Hề Hề: “Tôi kính tổ trưởng một ly.”

Thân thể Cố Hề Hề đột nhiên cứng đờ.

Cô đang mang thai, không thể uống rượu.

Nhưng bữa cơm hôm nay...

Cố Hề Hề quay đầu nhìn Doãn Tư Thần, hi vọng Doãn Tư Thần có thể làm chủ cho mình. Nhưng Doãn Tư Thần không có ý ngăn cản thay Cố Hề Hề, rũ mắt không biết đang suy nghĩ gì.

Ánh mắt Cố Hề Hề run rẩy, Doãn Tư Thần anh có ý gì? Rũ mí mắt làm gì? Tôi làm sai chỗ nào?

Tâm tư tổng giám đốc quả thật rất khó đoán, không giải thích được.

Cố Hề Hề cắn răng cầm ly rượu trước mặt, vừa đưa đến bên mép, Doãn Tư Thần đột nhiên lên tiếng: “Cô ấy chỉ là một tổ trưởng nhỏ, đáng giá Mộc phó tổng mời rượu như vậy? Muốn uống rượu, không phải tôi vẫn đang tiếp sao?”

Mắt Mộc Nhược Na nhất thời sáng lên.

Quả nhiên, Doãn Tư Thần không quan tâm người phụ nữ này.

Doãn Tư Thần làm dáng vẻ như không hề quan tâm Cố Hề Hề nói: “Buổi chiều còn có một buổi họp quan trọng cần em đi chủ trì, uống rượu đi họp, xem em ra gì? Tiểu A.”

Năm giây sau, Tiểu A đẩy cửa đi vào: “Tổng giám đốc.”

“Cho thư kí Cố nước trái cây.” Doãn Tư Thần ra lệnh.

Rất nhanh, ly rượu trước mặt Cố Hề Hề được đổi thành nước trái cây.

Cố Hề Hề sững sốt hồi lâu, buổi chiều cô không cần chủ trì buổi họp mà?

Rất nhanh cô liền phản ứng lại, đây là Doãn Tư Thần tìm bậc thang cho cô, lập tức phối hợp trả lời: “Dạ, tổng giám đốc.”

Mộc Nhược Na kiểm tra xong bỏ ly rượu xuống, tiếp tục đề tài của cô ta: “Nếu Doãn tổng thương hoa tiếc ngọc như thế, vậy thì mở một mặt khác đi? Năm số đúng là quá nhiều, hai số, chúng ta cùng nhau kiểm tiền.”

Khóe mắt Doãn Tư Thần liếc Cố Hề Hề, thấy cô dáng vẻ câu nệ, đẩy đĩa trước mặt mình tới trước.

Tiểu A lập tức đẩy cái đĩa Doãn Tư Thần tới trước mặt Cố Hề Hề.

“Tôi đã nghiên cứu các thành tích của công ty Ody, năm số là hợp lý nhất? Cô cảm thấy Ody thật sự có thể nuốt xuống? Đến lúc đó tiêu hóa không tốt, mà còn tổn hại thanh danh của Mộc phó tổng.” Doãn Tư Thần không đếm xỉa nói, anh nói với Mộc Nhược Na, nhưng ánh mắt vẫn không rời khỏi Cố Hề Hề.

Tình huống này, Cố Hề Hề thật sự không chen miệng được một câu, chỉ có thể ngồi đàng hoàng ở đó không ngừng ăn.

Thấy khẩu vị Cố Hề Hề không tệ, tâm tình Doãn Tư Thần cũng khá hơn.

Thật vất vả mới ăn xong bữa cơm này, Cố Hề Hề vội vàng chạy.

Nếu mỗi ngày cô đều phải ăn cơm trong hoàn cảnh như vậy, cô thật lo mình sẽ tiêu hóa không tốt.

Cố Hề Hề cảm thấy mình thật sự chống đỡ đến gần chết.

Dưới ánh mắt soi mói của Doãn Tư Thần, giống như đỡ một ngọn núi lớn, cô không ngừng ăn, tựa như làm bất cứ chuyện gì cũng sai.

Vì vậy, không ngừng ăn, không cần làm gì khác.

Cố Hề Hề định chậm rãi đi bộ về phòng làm việc để tiêu hóa thức ăn.

Cô vừa đi tới cầu thang tầng hai, bị ngăn cản lần nữa.

Ngăn cô là nữ giám đốc bộ phận tiêu thụ chưa từ bỏ ý định.

“Cố Hề Hề, cô chỉ dựa vào mảnh khóc mị hoặc để câu dẫn tổng giám đốc? Nói, có phải cô vừa nói gì với tổng giám đốc không?” Nữ giám đốc cắn răng nghiêng lợi.

Cô ta lấy vớ số dừng khí mới chủ động gõ cửa, không nghĩ tới cô ta còn chưa gặp Doãn Tư Thần đã bị đuổi ra.

Đời này, cô ta chưa từng mất mặt như vậy.

Cô ta không phục, dựa vào cái gì mà Cố Hề Hề có thể ăn com cùng tổng giám đốc ở đó, cô ta lại không được?

Cô ta tự nhận bất kể dung mạo, vóc người hay thể lực đều vượt xa Cố Hề Hề.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chương 25: Cố Hề Hề, chúng tôi mời cô ăn com 1

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Huống chi hiện tại cô là ngôi sao sáng tổng giám đốc bộ phận tiêu thụ, có thành tích tốt nhất. Tổng giám đốc biết ai quan trọng hơn.

Cho nên cô ta nhất định phải hỏi Cố Hề Hề, rốt cuộc dùng thủ đoạn gì mà có thể làm cho tổng giám đốc không gặp cô ta.

Cố Hề Hề thở dài một hơi, tại sao trên thế giới này có nhiều người muốn leo lên giường Doãn Tư Thần như vậy? Nếu giường anh tốt như thế, đoán chừng đã đầy ắp cả người rồi?

Cố Hề Hề nén giận nói: “Không liên quan tới tôi.”

“Không liên quan? Phòng ăn chỉ có tổng giám đốc, khách hàng và cô, trừ cô ra, cô cảm thấy tôi sẽ tin tưởng khách hàng quyến rũ tổng giám đốc?” Nữ giám đốc vừa nhìn thấy vẻ bình tĩnh trong mắt Cố Hề Hề liền cảm thấy giận không chỗ phát tiết, luôn cảm thấy Cố Hề Hề đang cười nhạo cô ta.

“Xin lỗi, tôi còn có chuyện, xin lỗi không tiếp được.” Cố Hề Hề lười day dưa với người phụ nữ này, xoay người muốn đi.

Nữ giám đốc giơ tay lên nắm cổ tay Cố Hề Hề: “Muốn đi? Không đơn giản như vậy chứ? Không nói rõ, cô đừng hòng đi.”

Cố Hề Hề thấy dưới lầu rất nhanh tụ tập một đám người, đang xem náo nhiệt.

Cố Hề Hề này rốt cuộc dựa vào cái gì mà khiến tổng giám đốc đối với cô kính trọng vài phần chứ?

Cố Hề Hề bình tĩnh nhìn đối phương: “Không thể trả lời.”

Chuyện này giải thích thế nào? Chẳng lẽ muốn mình tuyên bố khắp thế giới là mình vào nhầm phòng, ngủ sai đàn ông, sau đó mang thai không thể không kết hôn với anh?

Ách, cho dù nói ra lời như thế, ngược khác sẽ tin sao?

“Thật là phách lối. Cùng lắm chỉ là một tình nhân làm ầm giương, xem mình thành tổng giám đốc phu nhân? Xem ra thật sự thiếu dạy dỗ. Hôm nay tôi liền thay tổng giám đốc giáo huấn cô hồ ly tinh không biết xấu hổ này.” Nữ giám đốc thấy Cố Hề Hề vẫn bình tĩnh, lửa giận trong lòng cô ta càng lớn, vừa rồi cô ta bị Tiểu A đuổi ra ngoài, nhiều người trong công ty thấy được, cô ta nuốt không trôi. Hôm nay cô ta nhất định phải phát tiết.

Cố Hề Hề dùng sức giãy dụa, muốn chạy trốn khỏi giam cầm của đối phương.

Nữ giám đốc thấy Cố Hề Hề muốn chạy trốn, nhất thời lửa giận bùng nổ, giơ tay lên tát mặt Cố Hề Hề.

“...” Chung quanh vang lên từng đợt âm thanh hút khí lạnh.

Mặc dù mọi người đều biết nữ giám đốc này có nhiều thành tích, cũng nhận được lời khen ngợi của tổng giám đốc.

Nhưng cô ta giơ tay đánh người, loại chuyện này quá mức đáng sợ.

Cổ tay Cố Hề Hề bị kiềm lại, không thể động đậy, chỉ có thể tro mắt nhìn đối phương tát mặt mình.

Cố Hề Hề theo bản năng nhắm hai mắt lại, chuẩn bị nghênh đón cái tát một kiếp khó thoát này.

Nhưng Cố Hề Hề đột rất lâu, cũng không chờ được đau đón như trong dự kiến, ngược lại nghe được chung quanh điên cuồng hút khí lạnh.

Cố Hề Hề từ từ mở mắt, vừa mở liền thấy đồng nghiệp chung quanh đều ngây người, đang dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn sau lưng mình.

Cố Hề Hề chậm rãi xoay người, thấy rõ ràng tình huống trước mắt, nhất thời cũng ngây ngẩn.

Doãn Tư Thần như thần tiên hạ giới, đứng sau lưng cô, nắm lại cánh tay nữ giám đốc đang giơ lên, ánh mắt lạnh như băng, hiển nhiên là cực kì không vui.

“Tôi cũng không biết chức trách của bộ tiêu thụ lại có thêm qui định quản lí người của tôi.” Mắt Doãn Tư Thần lạnh như băng, khóe mắt hẹp dài đầy sát khí.

Tiểu A lập tức dằng về làm sai đứng ở bên cạnh.

“Em cứ đứng như vậy để cô ta đánh em? Cô ta là thứ gì, xách giày cho em cũng không xứng.” Tròng mắt Doãn Tư Thần lướt qua Cố Hề Hề, thấy cô biểu tình nghi mà sợ, không khỏi khẽ cắn răng, vật nhỏ này, thời điểm ở chung với mình, ngược lại có dũng khí đẩy ra, sao đối mặt với những thứ tạp nhạp lại kinh sợ thành như vậy?

Không phải hôm qua rất có dũng khí sao? Sao hôm nay liền sợ hãi?

Doãn Tư Thần vừa nói ra khỏi miệng, tất cả nhân viên vây xem liên tục hút khí lạnh.

Tổng giám đốc nói gì?

Anh nói... giám đốc bộ tiêu thụ xách giày cho Cố Hề Hề cũng không xứng?

Đây là ý gì? Chẳng lẽ vị trí Cố Hề Hề ở trong lòng tổng giám đốc đã hoàn toàn khác?

Lúc này, nữ giám đốc xui xẻo đã hoàn toàn ngớ ngẩn.

Doãn Tư Thần đẩy nữ giám đốc ra: “Thông báo bộ nhân sự, đuổi việc.”

Giờ tay lên, Tiểu A đưa khăn ướt cho Doãn Tư Thần.

Doãn Tư Thần lau sạch từng ngón tay vô cùng nghiêm túc, ném khăn ướt xuống đất, đưa tay kéo tay Cố Hề Hề xoay người rời đi.

Tiểu A lập tức gọi điện thoại bộ nhân sự, thông báo quyết định của Doãn Tư Thần.

Nữ giám đốc bị đuổi việc khó tin nhìn Doãn Tư Thần, điên cuồng quát to lên: “Không, không thể! Tôi là giám đốc kiếm nhiều tiền nhất bộ tiêu thụ. Anh không thể đuổi việc tôi. Tổng giám đốc, tôi sai rồi! Tôi đã biết lỗi rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Chương 25: Cố Hề Hề, chúng tôi mời cô ăn cơm 2

Nữ giám đốc muốn chạy theo, Tiểu A liền đứng trước mặt cô ta, ngăn đường đi của cô ta.

“Nếu cô có thể yên lặng rời đi, có lẽ sẽ không thiếu tiền bồi thường cho cô. Nếu tiếp tục gây rối, cô hẳn biết đoàn luật sư có ăn chay hay không.” Ánh mắt Tiểu A lạnh như băng nhìn nữ giám đốc, vì hành động vừa rồi của cô ta, tổng giám đốc rất tức giận, đoán chừng mình cũng không có gì tốt.

Cho nên, Tiểu A sao có thể có sắc mặt tốt với nữ giám đốc này.

Nữ giám đốc ngẩn ngơ, cô ta rốt cuộc biết cô ta thật sự gây họa.

Có thể từ một nhân viên hậu cần nhỏ nhả một cái thành tổ trưởng tổ thư ký của tổng giám đốc, tại sao có thể là bổng dung vô có.

Nữ giám đốc nhất thời ngồi tê liệt trên mặt đất, nửa ngày không lên tiếng.

“Còn không đi mau? Có phải các người không muốn làm việc nữa không?” Tiểu A ngẩng đầu nhìn đám người vây xem mở miệng nói: “Nếu như cũng muốn bị đuổi việc, bộ nhân sự sẽ mở rộng chào đón các người.”

Một câu của Tiểu A làm cho một đám người lập tức tản ra.

Doãn Tư Thần kéo tay Cố Hề Hề đi, ra khỏi nhà ăn, Cố Hề Hề rút tay lại, Doãn Tư Thần thuận thế buông lỏng tay Cố Hề Hề.

“Thật xin lỗi, vừa rồi tôi khiến anh mất mặt.” Cố Hề Hề không nhịn được nói.

“Hừ, nếu như không phải thấy đứa bé sắp bị đánh, loại chuyện hư hỏng này tôi rất lười quản.” Thanh âm Doãn Tư Thần lạnh lùng: “Hiện tại em đã làm mẹ, chẳng lẽ không biết ưu tư sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của đứa bé?”

Cố Hề Hề cúi đầu không dám nhìn Doãn Tư Thần.

Anh quả nhiên rất quan tâm đứa bé này.

Bảo bảo ơi bảo bảo, mẹ thật sự hoàn toàn hưởng phúc nhờ con.

Nếu không phải có con, hôm nay mẹ sẽ bị đánh.

Nhìn Cố Hề Hề bộ dáng làm sai, Doãn Tư Thần đột nhiên cảm thấy con giận của mình lập tức biến mất không thấy đâu.

Kiểu đột nhiên biến hóa ưu tư này, khiến Doãn Tư Thần có chút không thích ứng.

“Được rồi, trở về phòng làm việc đi.” Doãn Tư Thần bỏ Cố Hề Hề lại, đi thẳng tới phòng làm việc.

Nhìn bóng lưng Doãn Tư Thần, Cố Hề Hề thở phào nhẹ nhõm một cái thật dài.

Xem ra bắt đầu từ hôm nay, cô ở trong công ty, hẳn là an toàn.

Trừ phi còn có người không có mắt, chủ động đi đụng họng súng.

Lúc Cố Hề Hề trở về phòng làm việc, Doãn Tư Thần không có đó.

Quá tốt, thời điểm có anh trong phòng làm việc, cô sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn. Anh không ở trong phòng làm việc, cô có thể thoải mái làm chuyện mình muốn làm.

Dĩ nhiên, cô cũng không có chuyện gì có thể làm, Doãn Tư Thần căn bản không cho cô quá nhiều công việc.

Tiểu A đi theo Doãn Tư Thần ra ngoài, để lại mấy thư kí khác.

Sắp đến giờ tan tầm, Cố Hề Hề không chờ Tiểu A trở lại đón mình, những thư kí khác đều có chuyện của mình, Cố Hề Hề cũng không tiện để bọn họ đưa mình về.

Khẽ cắn răng, hay là cô ngồi xe về đi.

Cố Hề Hề thu dọn đồ xong, cầm thẻ rời khỏi công ty.

Đến lầu một, Cố Hề Hề vừa bước ra thang máy liền bị một đám người bao vây.

Cố Hề Hề nghĩ các cô lại muốn tìm mình gây rối, theo bản năng lui về sau một bước.

“Hề Hề, là tôi, là tôi! Trước đây chúng ta làm chung phòng làm việc!” Trong đám người có người vội vàng mở miệng nói: “Nghe nói cô thăng chức, chúng ta cũng không chúc mừng cô. Tối nay chúng tôi làm chủ, mời cô ăn cơm được không?”

Lúc này, Cố Hề Hề mới thấy rõ người vây quanh mình là các đồng nghiệp trong bộ hậu cần trước kia.

Trước kia bọn họ tan tầm có hoạt động gì, đều loại cô ra ngoài.

Bởi vì khi đó cô muốn thay bọn họ làm thêm giờ.

Hiện tại tụ tập ở đây, chỉ vì mời cô ăn cơm?

Cố Hề Hề vốn muốn cự tuyệt, nghĩ tới không biết Doãn Tư Thần đi nơi nào, tối nay có lẽ không có ai ở nhà ăn cơm tối.

Cố Hề Hề suy nghĩ một lát nói: “Tôi không thể ăn đồ quá kích thích, cũng không thể uống rượu.”

“Được được được, ăn cái gì cũng được, cô chọn, chúng tôi trả tiền.” Mấy người kia đang cao hứng, cúi người gạt đầu mời Cố Hề Hề ngồi lên xe bọn họ.

Cố Hề Hề nhìn đáng vẻ chân chó của bọn họ, nhất thời không khỏi buồm cười.

Trước kia làm việc cùng nhau, cô chủ động chào hỏi, bọn họ cũng không quan tâm mình.

Hiện tại thành tổ trưởng của tổng giám đốc, bọn họ ngược lại cúi người gật đầu.

Cố Hề Hề cũng tò mò trò tiêu khiển của bọn họ sau khi tan tầm, quý thần xui khiến liền đi theo.

Bọn họ đi tới một nhà hàng.

Lần đầu tiên Cố Hề Hề tới nơi sang trọng như vậy, nhất thời cảm thấy có chút không thích ứng.

Lúc đi học, ngày nghỉ làm việc.

Sau công việc, trừ làm thêm giờ vẫn là làm thêm giờ, cuộc sống cô nhàm chán lại khô khan, cho tới giờ không biết thì ra sinh hoạt ban đêm có thể phong phú nhiều màu sắc như thế.

Vào phòng bao, Cố Hề Hề học dáng vẻ người khác quỳ ngồi trên thảm, đánh giá căn phòng tinh xảo, trong lòng không khỏi chắc lưỡi hít hà: Nhà hàng này sang trọng như vậy, đại khái sẽ rất đắt tiền?

“Hề Hề, hiện tại cô là tổ trưởng, sau này phải diu dất chúng tôi nhiều hơn.” Những đồng nghiệp trước kia xem thường Cố Hề Hề cũng nịnh hót lấy lòng nhìn Cố Hề Hề.

“Đúng vậy, Hề Hề, a không, hiện tại là Cố tổ trưởng.” Một đồng nghiệp khéo léo đưa đẩy nịnh hót nói: “Hiện tại Cố tổ trưởng là tâm phúc bên người tổng giám đốc, chúng tôi cũng phải đối với Cố tổ trưởng thật tốt. Tương lai có sơ xuất gì, cô nhất định phải xem chúng ta từng cộng sự mà nhân nhượng, thay chúng tôi nói vài lời khen.”

Những người khác rồi rít phụ họa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Hợp Đồng Bỏ Trốn Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.